

V

(A 2009. december 1-je után az Európai Unióról szóló szerződés, az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok)

JOGI AKTUSOK, MELYEK KIHIRDETÉSE KÖTELEZŐ

A TANÁCS 1294/2009/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2009. december 22.)

a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti, az intézkedések lejáratí felülvizsgálatot követően a Vietnamból és a Kínai Népköztársaságból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó, a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül –, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára kiterjesztett – végleges dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére, valamint 11. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

1. MEGLÉVŐ INTÉZKEDÉSEK

- (1) 2006. október 5-én a Tanács az 1472/2006/EK rendelettel⁽¹⁾ (a továbbiakban: az eredeti rendelet) dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: KNK vagy Kína) és Vietnamból (a továbbiakban: az érintett országok) származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik uniós behozatalára. A KNK esetében a vámot 9,7–16,5 % közötti mértékben, Vietnam esetében pedig 10 %-ban állapították meg. Az intézkedéseket két évre vezették be. Az intézkedések bevezetését előidéző vizsgálat a továbbiakban: eredeti vizsgálat.

- (2) A Tanács a 388/2008/EK rendelettel⁽²⁾ (a továbbiakban: kiterjesztő rendelet) kiterjesztette a KNK-ból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámot a Makaó Különleges Közigazgatási Területről érkező – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül – behozatalra. A kiterjesztést az alaprendelet 13. cikkének (3) bekezdése szerint elvégzett, kijátszás elleni vizsgálat követte.

2. A JELENLEGI VIZSGÁLAT

2.1. Felülvizsgálati kérelem

- (3) A kérelmet a „European Confederation of the Footwear Industry” (Európai Cipőipari Szövetség, CEC) (a továbbiakban: a kérelmező) nyújtotta be azon gyártók nevében, amelyek az Unióban a bőr felsőrésszel rendelkező egyes lábbelik jelentős hányadát, jelen esetben több mint 35 %-át állítják elő.
- (4) Az aktuális helyzet vizsgálata keretében a tagállamok lábbeligyártóinak több szövetsége is kifejezésre juttatta véleményét az intézkedések lejáratí felülvizsgálata elindításával kapcsolatban, kérve nevük titokban tartását, attól tartva, hogy tagvállalataikat retorzió érheti bizonyos fogyasztók részéről. Néhány más érdekelt azt kérdezte, hogy miért maradt titokban a felülvizsgálatot ellenző és támogató szövetségek neve és pozíciója. A Bizottság ismételtelen nyíltan megkérdezte a szövetségeket, hogy hozzájárulnának-e nevük és pozíciójuk nyilvánosságra hozatalához. Négy szövetség beleegyezését adta, a többi ellenezte a nyilvánosságra hozatalt, újfent arra hivatkozva, hogy tagvállalataikkal szembeni retorziótól tartanak. A Bizottságnak az volt az álláspontja, hogy valóban igen nagy lehetőség van a retorzióra, ami az említett gyártók értékesítéseinek csökkenésében nyilvánul meg, és elfogadta, hogy a neveket ne kelljen nyilvánosságra hozni.

⁽¹⁾ HL L 275., 2006.10.6., 1. o.

⁽²⁾ HL L 117., 2008.5.1., 1. o.

- (5) Egyes érdekeltek azt állították, hogy a Bizottságnak nem kellett volna az intézkedések lejárati felülvizsgálataot indítania, mivel az eredeti rendelet 3. cikke megállapítja, hogy a rendelet a hatálybalépésétől számított két évig marad hatályban. Ugyanakkor az eredeti rendelet (326) preambulumbekzdése kifejti, hogy az intézkedések rövidebb időtartama ellenére az alaprendelet 11. cikkét értelemszerűen kell majd alkalmazni. Az említett preambulumbekzdéssel összhangban az intézkedések hatályvesztésének felülvizgálatáról szóló értesítés⁽¹⁾ szövege megállapította, hogy az intézkedések 2008. október 7-én hatályukat veszítik, hacsak az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésében foglalt szabályoknak megfelelően nem indul felülvizgálat. Mivel valóban elindult a dömpingellenes intézkedések lejárati felülvizsgálata, a dömpingellenes intézkedések a felülvizgálat befejezéséig hatályban maradnak.
- (6) Az intézkedések lejárati felülvizsgálata iránti kérelem azon az indokon alapult, hogy az intézkedések hatályvesztése valószínűleg azt idézné elő, hogy a dömping és a kár folytatódna vagy megismétlődne az uniós ipar szempontjából.

2.2. Az intézkedések lejárati felülvizsgálata megindítása

- (7) Miután a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően megállapítást nyert, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az intézkedések lejárati felülvizsgálata megindításához, a Bizottság 2008. október 3-án az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítéssel⁽²⁾ (a továbbiakban: a felülvizgálat kezdeményezéséről szóló értesítés) bejelentette az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti, az intézkedések lejárati felülvizsgálata megindítását.
- (8) A dömping és a kár folytatódásának vagy megismétlődésének valószínűségével kapcsolatos vizsgálat a 2007. július 1. és 2008. június 30. közötti időszakra (a továbbiakban: felülvizgálati időszak (FI)) terjedt ki. A dömping és a kár folytatódásának vagy megismétlődésének valószínűségével kapcsolatos értékelés szempontjából fontos tendenciák vizsgálata a 2006. január 1-jétől a felülvizgálati időszak végéig (figyelembe vett időszak) tartott. Adott esetben utalás történt a 2005-ös évre és az eredeti vizsgálat során alkalmazott, 2004. április 1-jétől 2005. március 31-ig tartó időszakra (a továbbiakban: eredeti vizsgálati időszak) is.

3. A JELENLEGI VIZSGÁLATBAN ÉRINTETT FELEK

- (9) A Bizottság az intézkedések lejárati felülvizsgálata megindításáról hivatalosan tájékoztatta a kérelmezőt, a kére-

lemben említett uniós gyártókat, minden más ismert uniós gyártót, az ismert importőröket és szövetségeiket, az ismert kiskereskedőket/forgalmazókat és szövetségeiket, az ismert fogyasztói szervezeteket, az érintett országok ismert exportáló gyártóit, valamint szövetségeiket, továbbá az érintett országok hatóságait.

- (10) Az érdekeltek lehetőséget kaptak arra, hogy írásban ismertessék álláspontjukat, és hogy meghallgatást kérjenek a felülvizgálat megindításáról szóló értesítésben előírt határidőn belül.
- (11) Valamennyi érdekeltnek biztosítottak meghallgatást, amely ezt kérelmezte, valamint igazolta, hogy meghallgatásának különleges okai vannak.

4. MINTAVÉTEL

- (12) Tekintettel az érintett országok exportáló gyártói, az uniós gyártók és a vizsgálatba bevont importőrök magas számára, a felülvizgálat megindításáról szóló értesítés előreírta az alaprendelet 17. cikke szerinti mintavétel alkalmazását.
- (13) Az exportáló gyártókat és a nevükben eljáró képviselőket, az uniós gyártókat és importőröket felkérték, hogy jelentkezzenek a Bizottságnál, és a felülvizgálat megindításáról szóló értesítésben foglaltaknak megfelelően adjanak tájékoztatást annak érdekében, hogy a Bizottság képes legyen eldönteni, hogy szükséges-e a mintavétel, és ha igen, akkor képes legyen a minta kiválasztására.

4.1. Mintavétel a kínai népköztársaságbeli és a vietnami exportáló gyártók körében

4.1.1. A Kínai Népköztársaság

- (14) Összesen 58 kínai népköztársaságbeli vállalat, illetve kapcsolatban álló vállalatcsoport (a továbbiakban: vállalatcsoport) jelentkezett és adta meg a szükséges tájékoztatást a megadott határidőn belül. Ez az 58 vállalat, illetve vállalatcsoport gyártotta és/vagy exportálta az érintett terméket az Unió piacára a vizsgálati időszak során, valamint fejezte ki azt, hogy szeretne szerepelni a mintában. Őket tekintették együttműködő vállalatoknak és vizsgálták meg a mintába való bevétel szempontjából. A KNK részéről az együttműködés mértéke, azaz az Unióba irányuló összes kínai kivitelhez viszonyítva a kínai együttműködő vállalatok által az Unióba történő kivitel százalékos aránya 22% körül volt.

⁽¹⁾ HL C 75., 2008.3.26., 25. o.

⁽²⁾ HL C 251., 2008.10.3., 21. o.

- (15) A minta kiválasztására a kínai hatóságokkal egyetértésben került sor az együttműködő vállalatok exportvolumenének és földrajzi megoszlásának alapján. A mintában szereplő hét vállalat az 58 együttműködő vállalat Unióba irányuló kivitelének körülbelül 56 %-át, a KNK-ból az Unióba irányuló kivitelnek pedig 13 %-át tette ki. Mindannyian a megadott határidőn belül válaszoltak a kérdőívekre.
- (16) Egyes, a mintában nem szereplő kínai exportőrök azt állították, hogy mivel nem választották be őket a mintába, nem tudták megvédeni érdekeiket. A mintavétel elvének azonban részét képezi a reprezentatív számú exportáló gyártó kiválasztása, valamint az, hogy a minta vizsgálatának eredményei a többi együttműködő vállalat szempontjából is reprezentatívnak tekinthetők. Továbbá azt is megjegyezték, hogy valamennyi érdekelt részt vehetett a vizsgálatban és előterjeszthette álláspontját. Ezért ezt az érvelést elutasították.

4.1.2. Vietnam

- (17) Összesen 51 vietnami vállalat, illetve vállalatcsoport jelentkezett és nyújtotta a kért tájékoztatást a megadott határidőn belül. Ez az 51 vállalat, illetve vállalatcsoport gyártotta és/vagy exportálta az érintett terméket az Unió piacára a vizsgálati időszak során, valamint fejezte ki azt, hogy szeretne szerepelni a mintában. Őket tekintették együttműködő vállalatoknak és vizsgálták meg a mintába való felvétel szempontjából. Vietnam részéről az együttműködés mértéke, azaz az Unióba irányuló összes vietnami kivitelhez viszonyítva a vietnami együttműködő vállalatok által az Unióba történő kivitel százalékos aránya 82 % körül volt.
- (18) A minta kiválasztására a vietnami hatóságokkal egyetértésben került sor az exportvolumen alapján. A mintában szereplő három vállalat az 51 együttműködő vállalat Unióba irányuló kivitelének körülbelül 27 %-át, a Vietnamból az Unióba irányuló kivitelnek pedig 22 %-át tette ki. Mindannyian a megadott határidőn belül válaszoltak a kérdőívekre.

4.2. Mintavétel az uniós gyártók körében

- (19) Az uniós gyártók mintájának kiválasztásához szükséges információk megszerzése érdekében a következő eljárást alkalmazták. Az összes panaszos nevében eljárás megerősítette, hogy az összes panaszos gyártó kész együttműködni és részt venni a mintavételi eljárásban. Tekintettel arra, hogy az üggyel kapcsolatban részletes és alapos (többek között a panaszból, az aktuális gyakorlatból és a CEC beadványaiból származó) információk állnak rendelkezésre, nem volt szükség arra, hogy az egyes panaszos gyártóknak mintavételi formanyomtat-

ványt küldjenek. Ezenkívül a felülvizsgálat kezdeményezéséről szóló értesítés minden gyártót felkért arra, hogy jelentkezzen, amennyiben szeretne együttműködni az eljárásban. A panaszosokon kívül további öt vállalat jelentkezett a kezdeményezést követően, és kérte a mintavételi eljárásba való bevonását. A szükséges információk megszerzése érdekében mind az öten kaptak mintavételi formanyomtatványt, amellyel a panaszosok már rendelkeztek. Az öt vállalat közül csak kettő válaszolt a mintavételi formanyomtatványokra. Ez a két vállalat azonban nem szerepelt a mintában, mivel kizárták őket az uniós ipar meghatározásából (lásd: (198) preambulumbekzdés).

- (20) Az érintett termék uniós gyártása túlnyomórészt az össztermelés körülbelül kétharmadát képviselő három tagállamban összpontosul. A termelés többi része a fennmaradó tagállamokban oszlik meg. Amint az a (202) és az azt követő preambulumbekzdésekből kiderül, az uniós gyártók üzleti modelljeit főleg az eltérő termékválaszték/minőségi színvonal, az értékesítési csatornák, valamint az jellemzi, hogy a tevékenységek és a gyártási folyamat alvállalkozásba adott részeinek csoportosulására az Unión belül vagy kívül került sor.
- (21) A beérkezett információk alapján a Bizottság kiválasztotta az Unión belüli termelési és értékesítési mennyiség legnagyobb olyan reprezentatív mintáját, amely a rendelkezésre álló időn belül megvizsgálható. A fentiekben kifejtettek szerint azonban az iparág nem teljesen homogén, és a kiválasztott vállalatok reprezentativitásának értékelése érdekében a gyártók tagállamok közötti földrajzi megoszlását⁽¹⁾, valamint azt is figyelembe vették, hogy a termékeik mely szegmensbe tartoznak. Végül nyolc, négy tagállamban működő vállalatot választottak ki. A kiválasztott vállalatok az Unióban meglévő összes jelentősebb üzleti modellt is képviselik a termékgyártásának, értékesítésének módja és a termékspecializáció tekintetében. Ami a termékspecializációt illeti, a kiválasztott vállalatok tevékenysége az összes főbb árszegmensbe (olcsó, közepes árú, drága) tartozó, valamint mindkét nem és minden korosztálynak szóló termék (női, férfi, uniszex, gyermek lábbeli) gyártására kiterjedt. Ami a termékértékesítést illeti, a kiválasztott vállalatok tevékenysége valamennyi jelentősebb értékesítési szintre (nagykereskedők, kiskereskedők számára történő értékesítés, valamint közvetlen értékesítés) kiterjedt. A gyártás tekintetében a kiválasztott vállalatok a termelési folyamat valamennyi fontosabb szakaszában helyi gyártást végeztek, valamint voltak olyan vállalatok, amelyek az említett gyártási folyamat bizonyos részét (az Unión belül és kívül) kiszervezték.

⁽¹⁾ Tekintettel arra, hogy a gyártás Unión belüli, teljes vagy részleges alvállalkozásba adása gyakori az Unióban, a földrajzi szempontok között azt is figyelembe kellett venni, hogy a gyártási folyamat tulajdonjogát milyen mértékben adják át az adott tagállamban található vállalatoknak, illetve hogy a gyártás inkább alvállalkozásba adáson vagy kiszolgáló gyártói megállapodáson alapul, ahol a késztermékek tulajdonjoga a szolgáltatást megrendelő félnél marad.

- (22) Ennélfogva a mintába kiválasztott nyolc gyártót az összes uniós gyártó vonatkozásában reprezentatívnak tekintették, a panaszos uniós gyártók termelésének 8,2 %-át, az uniós össztermelésnek pedig a 3,1 %-át tették ki. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdése alapján a minta kiválasztásával kapcsolatban konzultációt folytattak a CEC-cel, amely semmilyen kifogást nem emelt.
- (23) A vizsgálat kimutatta, hogy a mintában szereplő uniós gyártók egyike a felülvizsgálati időszak során folyamatosan megszüntette az Unión belüli gyártást, és a teljes gyártási tevékenységet az Unión kívülre helyezte át. Megjegyzendő, hogy a vállalatnak nem volt akkora súlya, hogy összességében jelentős hatást gyakoroljon, legalábbis mennyiségi szempontból, a mintába kiválasztott vállalatok helyzetére, a reprezentativitásukat is beleértve. A kárral kapcsolatos mennyiségi megállapítások nem lettek volna lényegesen eltérőek e vállalat kizárása esetén. Ezzel összefüggésben és mivel (i) a vállalat a felülvizsgálati időszak során végzett gyártási tevékenységet az Unióban, valamint (ii) a gyártás nagy részét alvállalkozásba adja ki – ami egy olyan üzleti modell, amely több érintett fél szerint jelentős az Unióban –, úgy határoztak, hogy hivatalosan nem zárják ki a vállalatot a mintából. Ez egyébként biztosítja, hogy minőségi szempontból a minta a legmegfelelőbbben tükrözze az ágazat valós helyzetét. Ezenkívül – tekintettel arra, hogy az intézkedések lejárati felülvizsgálata a kár folytatódásának/megismétlődésének elemzését teszi szükségessé – annak megfelelőbb előrejelzésében is segíthet, hogy hogyan alakulna a helyzet az Unió piacán, ha az intézkedések nem folytatódának. Nyilvánvaló azonban, hogy kizárólag a vállalat uniós gyártóként végzett tevékenységével kapcsolatos adatokat használták fel.
- (24) Az uniós intézmények megvizsgálták, hogy – mivel az említett vállalat által a felülvizsgálati időszak során az Unión belül végzett gyártásról és értékesítésről bebizonyosodott, hogy a mintavételi szakaszban az eredetileg bejelentettnél kisebb mértékű volt – az uniós ipar egészének tekintetében csökkenteni kellene-e a gyártásra és értékesítésre vonatkozó adatokat, azaz az ennek következtében a mintára gyakorolt hatást az egész lakosságra ki kellene-e vetíteni. Megállapítást nyert azonban, hogy úgy tűnik, hogy az említett vállalat jóhiszeműen követte el a hibát, az Unió közelében található országba történő kiszervezést tévesen az uniós gyártásba számította be. Ennek figyelembevételével először is megjegyzendő, hogy a mintát elsősorban azon kármutatók vizsgálatára használták fel, amelyek ésszerűen gondolkodva nem szerezhetők be az uniós ipar egészére vonatkozóan. A gyártási és értékesítési adatokat összesítve, az uniós ipar egészére vonatkozóan szereztek be, ezért az állítás nem helytálló. Ezenkívül az üggyel kapcsolatos információk, beleértve a nemzeti szövetségekkel kapcsolatban a vizsgálat során végzett kiegészítő elemzés révén párhuzamosan összeállítottakat, nem utalnak arra, hogy ilyen kiigazítást kellene végrehajtani. Végezetül, az érvelés kedvéért, amennyiben a minta vonatkozásában kimutattott alacsonyabb számadatok tükrözése érdekében a felülvizsgálati időszakban az uniós ipar tekintetében az össztermelésre és -értékesítésre vonatkozó adatokat csökkenték, ez nem befolyásolná sem a minta reprezentativitását, sem a kárral kapcsolatos általános következtetéseket.
- (25) Számos érdekelt azt állította, hogy megsértették az alaprendelet 17. cikkét, azzal érvelve, hogy az uniós gyártók mintája nem reprezentatív a vizsgált termelés százalékos aránya, a termékszála, az eladási árak, a termelés és az eladás közötti arány, a földrajzi megoszlás, valamint a nyereségesség és a teljesítmény tekintetében. Ezenkívül azt állították, hogy a mintában nem vették figyelembe azon gyártók nagy számát, amelyek a gyártást harmadik országokba szervezték ki.
- (26) Az említett állításokat körültekintően megvizsgálták, és az úgy összetettségére is tekintettel újabb kérdőívek kiküldetésére, feldolgozására és helyszíni ellenőrzésére került sor, nem csupán az egyes vállalatok, hanem a nemzeti szövetségek vonatkozásában is. Ezzel összefüggésben a mintába kiválasztott vállalatok számát a rendelkezésre álló időn belül ésszerűen megvizsgálható számmra kellett korlátozni, azaz nyolc vállalatra.
- (27) Ezenkívül, mivel az uniós ipar ez esetben rendkívül megosztott, elkerülhetetlen, hogy a mintába kiválasztott vállalatok az uniós össztermelés viszonylag kis hányadát ölelik fel. Ez a megosztottság, valamint az, hogy a mintába a nagyobb gyártókat választották be, arra utal, hogy a vállalatok számának további növelése semmi esetre sem gyakorolt volna jelentős hatást a mintának az uniós össztermeléshez viszonyított arányára.
- (28) A fenti (21) preambulumbekkezdésben kifejtettek szerint a Bizottság a minta kiválasztásakor figyelembe vette a földrajzi megoszlást. Ezzel kapcsolatban a Bizottság kihangsúlyozta, hogy ahhoz, hogy reprezentatív legyen, a mintának a jellegénél fogva nem kell tükröznie az összlakosság pontos földrajzi megoszlását (sem bármely más kritérium pontos megoszlását, illetve felosztását). Elegendő – ahogy a jelenlegi, négy tagállamot magában foglaló minta esetében is –, hogy tükrözi az érintett, jelentősebb gyártó országok vonatkozó arányát. Bármilyen más megközelítés adminisztratív szempontból megvalósíthatatlan lett volna, különösen, ha több különböző kritériumot kell figyelembe venni a reprezentativitás biztosítása érdekében. Valójában ez az állítás végül is azt jelentené, hogy egy minta csak akkor lenne eléggé reprezentatív, ha az összlakosságot magában foglalná. Ennélfogva a vizsgálat kiemelte, hogy az a minta, amely négy tagállamot ölel fel, beleértve a messze a legnagyobb termeléssel rendelkező hármat, kellően reprezentatív az uniós termelés egésze szempontjából, különösen a kiszolgáló gyártói megállapodáson alapuló gyártás figyelembevétele esetén, és ezért figyelembe kell venni a kiszolgáló gyártói szolgáltatást megrendelő vállalat szerinti tagállamban.

- (29) A mintába kiválasztott vállalatok a termékválaszték keresztmetszetét is magukban foglalták, ami tükrözte az uniós termelés mennyiségének nagyságrendjét. Ezenkívül az érintett termékválasztékok megegyeznek a kínai és vietnami kivitellel.
- (30) Ezenkívül az eladási árakkal kapcsolatban azt is állították, hogy a minta átlagos eladási árai nem reprezentatívak a felülvizsgálati kérelemben feltüntetett eladási árakhoz viszonyítva. Ezzel összefüggésben azonban meg kell jelezni, hogy ezzel az állítással ellentétben a vizsgálat kimutatta, hogy a minta átlagos eladási árai megegyeznek a kérelemben feltüntetett árakkal. Mindenesetre – még ha nem is így lett volna – a minta átlagos eladási árának nem kellett volna pontosan megegyezniük a kérelemben feltüntetettekkel, amennyiben megállapítást nyer, hogy tükrözik az összes gyártó eladási árait.
- (31) Ami a gyártás és az eladások közötti aránnyal kapcsolatos reprezentativitást illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az ágazatban a gyártás egészében véve általában rendelésre történik, és erősen igazodik a divatirányzatokhoz. Ennélfogva a készlet nem igazán kifejező mutató, és a gyártás volumene szinte egyenlő az eladásával. Ez bizonyosodott a panasztétel szakaszában, valamint a vizsgálat során is a mintába kiválasztott vállalatok és az uniós ipar egészének vonatkozásában.
- (32) A fent ismertetett szempontokon kívül emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 17. cikke minden esetre megállapítja, hogy a vizsgálat a statisztikailag érvényes mintákra korlátozható, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre szűkíthető, amely megfelelően megvizsgálható. A rendelkezés megfogalmazásából egyértelmű, hogy nincs megállapítva a reprezentatív volumenre vonatkozó mennyiségi mutató vagy küszöbérték. Az egyetlen utalás az, hogy a volumen a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható mennyiségre szűkíthető.
- (33) A fentebb kifejtett indokok miatt elutasították azon állításokat, amelyek több érintett féltől származnak, és a minta jogszerűsége megerősítést nyert, mivel a minta reprezentatív, és kiválasztására az alaprendelet 17. cikkével teljes összhangban került sor.
- (34) A rendelkezésre álló információk alapján 139 importőrrel vették fel a kapcsolatot. 22 független importőr töltötte ki a mintavételi formanyomtatványokat, közülük 21 járult hozzá, hogy a mintában szerepeljen. Az általuk benyújtott adatok szerint ez a 21 importőr képviselte az érintett termékeknek a KNK-ból történő behozatala 12 %-át, illetve a Vietnamból történő behozatal 40 %-át (a felülvizsgálati időszak során).
- (35) Az öt legnagyobb importőr (a Clarks, a Puma, az Adidas, a Nike és a Timberland) az érintett behozatal körülbelül 18 %-át teszi ki, mivel mindkét országból származó, jelentős behozatalról számoltak be. Ezért úgy vélték, hogy az öt vállalatból álló minta reprezentatív lesz az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének értelmében, azaz az importvolumen tekintetében.
- (36) Ugyanakkor az importőrök földrajzi megoszlásának és az importált lábbelitípusok különbségeinek megfelelőbb kifejezése érdekében még három további importőrt választottak ki. Ebben a tekintetben a mintavételi formanyomtatványokra adott válaszokból kitűnt, hogy a válaszoló importőrök közül többen sokkal kisebb arányú tevékenységet folytattak a volumen szempontjából, és kevésbé ismert/divatos márkás vagy nagyobb értékű cipőket importáltak. Kiderült, hogy e kisebb importőrök üzleti modellje és eladott termékszegmensei eltérőek a legnagyobb importőrökétől, továbbá ezek a kisebb importőrök együttesen az érintett behozatal jelentős részarányát tehetik ki. Ezért fontosnak tartották, hogy ezen importőröket is képviseljék, mivel e vállalatok gazdasági helyzete eltérhet a fenti (35) preambulumbekkezdésben említett nagy importőrökétől.
- (37) Ezek alapján nyolc importőrből álló mintát választottak ki, amely magában foglalta az öt legnagyobb és három kisebb importőrt. Ezek az importőrök képviselik a KNK-ból származó behozatal körülbelül 10 %-át, illetve a Vietnamból származó behozatal körülbelül 34 %-át.
- (38) Minden együttműködő importőr, aki jelezte együttműködési szándékát, lehetőséget kapott arra, hogy észrevételeit tegyen a minta kiválasztásával kapcsolatban. A mintába kiválasztott vállalatok számára kitöltendő kérdőíveket küldtek ki. A mintába kiválasztott importőrök közül heten válaszoltak a megadott határidőn belül. Tekintettel arra, hogy nem működött együtt, a mintába kiválasztott nyolcadik importőrt ki kellett zárni a mintából.

5. A BEÉRKEZETT INFORMÁCIÓK ELLENŐRZÉSE

- (39) A Bizottság a dömping és a kár folytatódásának vagy megismétlődésének valószínűsége és az Unió érdekének megállapításához szükségesnek tartott valamennyi információt felkutatta és ellenőrizte. A következő vállalatok által benyújtott információk helyszíni ellenőrzésére került sor:

5.1. A Kínai Népköztársaság exportáló gyártói

- Yue Yuen Industrial (Holdings) Ltd., Hongkong
 - Gyártó vállalat:
 - Zhongshan Pou Yuen Manufactory, Guandong tartomány
 - Kereskedelmi vállalatok:
 - Idea Co. Ltd, Makaó
 - The Look Co. Ltd, Makaó
 - Gold Plenty Co. Ltd, Makaó
 - Guangzhou Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd., Guandong tartomány
 - Huajian Industrial (Holding) Co. Ltd., Hongkong és gyártó vállalata, a Dongguan HuaBao Shoes Co. Ltd, Guandong tartomány
 - Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd., Zhejiang tartomány
 - Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co. Ltd., Guandong tartomány
 - Jianle Footwear Industrial Co. Ltd, Fujian tartomány
 - General Footwear/Gentfort Shoes Co.Ltd, Guandong tartomány
- 5.2. Vietnám exportáló gyártói**
- Pou Yuen Industrial Holdings Limited, Hongkong
 - Gyártó vállalatok:
 - Pouyuen Vietnam Company Limited, Ho Si Minh-város
 - Pou Sung Vietnam Company Limited, Dong Nai tartomány
 - Pou Chen Vietnam Enterprise Company Limited, Dong Nai tartomány
 - Kereskedelmi vállalatok:
 - Betsey Trading Limited
 - Sinmamon Trading Limited
 - Sky High Trading Limited
 - Fitbest Enterprises Limited
 - Golden Star Co. Ltd, Hai Phong-város
 - Shyang Hung Cheng Industrials Co Ltd, Binh Duong tartomány

5.3. Az uniós ipar gyártói és a gyártók nemzeti szövetségei

- Associação Portuguesa dos Industriais de Calçado, Componentes, Artigos de Pele e seus Sucedâneos (APICCAPS) (Portugália)
- Federación de Industrias del Calzado Español (FICE) Spanyolország
- Associazione Nazionale Calzaturifici Italiani (OLASZORSZÁG)
- British Footwear Association LTD (Nagy-Britannia)
- Fachverband der Lederarbeitenden Industrie (Ausztria)
- Fédération Française de la Chaussure (Franciaország)
- HDS Hauptverband der Deutschen Schuhindustrie e.V. (Németország)
- Polish Chamber of Shoe and Leather industry (Lengyelország)

(40) A mintába kiválasztott, négy különböző tagállamban található nyolc uniós gyártó telephelyén is ellenőrző látogatást tettek. Ahogy az eredeti vizsgálat során is, a mintába kiválasztott uniós gyártók, valamint más együttműködő uniós gyártók az alaprendelet 19. cikkének rendelkezései alapján kérték, hogy kielégítést kérjék bizalmasan. Azt állították, hogy kielégítést nyilvánosságra hozatala igen kedvezőtlen hatások kockázatát idézheti elő. Egyes panaszos uniós gyártók olyan uniós fogyasztókat látnak el, akik termékeiket a KNK-ból és Vietnamból is beszerzik, tehát a behozatok közvetlen előnyéből részesülnek. Ennélfogva az említett panaszosok kényes helyzetben vannak, mivel egyes ügyfeleiknek nyilvánvaló indokaik lehetnek arra, hogy ellenezzék, hogy a feltételezett, kárt okozó dömping elleni panaszt nyújtásuk be, illetve támogassák azt. Ezen okok miatt úgy vélték, hogy fennáll a kockázata annak, hogy egyes ügyfeleik retorziót alkalmaznak, többek között esetleg megszűnik a közöttük lévő üzleti kapcsolat. A kérelmet elfogadták, mivel kellően megalapozott volt.

(41) Egyes exportáló gyártók képviselői, valamint független importőrök azt állították, hogy nem tudtak megfelelően élni a védelemhez való jogukkal, mert a panaszosok személyi adatai nem kerültek nyilvánosságra. Állításuk szerint ilyen körülmények között nem tudták megállapítani, hogy a mintában szereplő vállalatok valóban reprezentatívak. Alternatív megoldásként e feleknek az volt az álláspontja, hogy amennyiben a bizalmas kezelést mégis garantálni kell, az egyes vállalatok számadatait ilyen esetben is teljes körűen nyilvánosságra kell hozni.

(42) Ezzel összefüggésben emlékeztettek arra, hogy a mintában szereplő vállalatok – országonként megadott – gyártási mennyiségét vizsgálat céljából valamennyi érdekelt számára rendelkezésre bocsátották. Ami azon állítást illeti, miszerint a vállalat kilétének kivételével minden információt nyilvánosságra kell hozni, meg kell jegyezni, hogy az ilyen nyilvánosságra hozatal következtében közvetve napvilágra kerülhet a mintában szereplő vállalat kiléte. Ezért a kérdőívekre adott válaszok korlátlan (azaz az indexált adatokra is kiterjedő) nyilvánosságra hozatalának szokásos gyakorlatát ez esetben is fenntartották. Az előbbieket figyelembevételével azt a következtetést kell levonni, hogy a felek védelemhez való joga kellőképpen érvényesült, ennél fogva az állítást elutasították.

5.4. Független importőrök

- Achten Beheer BV, Waalwijk, Hollandia
- Adidas AG, Herzogenaurach, Németország
- C&J Clark's International Limited, Street, Somerset, Egyesült Királyság
- Footex International BV, Hazerswoude-dorp, Hollandia
- Nike European Operations BV, Laakdal, Belgium
- Puma AG Rudolf Dassler Sport, Herzogenaurach, Németország
- Timberland Europe BV, Enschede, Hollandia

5.5. Az analóg piac gyártói

- Henrich & Cia Ltda, Dois Irmãos, Brazília
- Werner Calçados Ltda, Três Coroas, Brazília
- Industria de Calçados West Coast Ltda, Ivoti, Brazília

6. A FELEK JOGAI

- (43) Az eljárás során egyes felek kifogásokat emeltek a védelemhez való joguk állítólagos csorbítása miatt. A mintában szereplő uniós gyártókkal kapcsolatban azt állították, hogy az érdekelt számára az iratok között megtekintés céljából szabadon hozzáférhető információk hiányosak voltak, és azokat nem bocsátották időben rendelkezésre.
- (44) Ezzel kapcsolatban ki kell emelni, hogy az érdekelt számára megtekintés céljára szolgáló válasz egy változatát („szabadon hozzáférhető válasz”) a mintában szereplő összes vállalat túlzott késedelem nélkül és a többi fél

számára a vizsgálat során kijelölt határidőnek megfelelően megadta. Amennyiben szabadon hozzáférhető választ nyújtanak be a Bizottsághoz, ez csak akkor építhető be a szabadon hozzáférhető iratokba, amint az adatok bizalmas kezelésével kapcsolatos kérdéseket rendezték az alaprendelet 19. cikke szerint. Azt is meg kell jegyezni, hogy a Bizottság kötelessége, hogy a szabadon hozzáférhető iratokba időben beépítsék az információkat, hogy a felek gyakorolhassák jogaikat. Ebben az esetben ezt a kötelességet teljes mértékben teljesítették.

- (45) Ami a nyílt válaszok hiánytalanságát illeti, meg kell jegyezni, hogy a vizsgálatok szokásos részét képezi, hogy a felek idővel újabb beadványokat nyújtanak be, amelyekben további információkat szolgáltatnak. Ezek akkor egészítik ki az ügy bizalmasnak nem minősülő iratait, amint a bizalmas kezeléssel kapcsolatos kérdések megoldódnak. Ez a folyamat, amelynek során az összes érdekelt észrevételei folyamatosan beépülnek a megállapítások megtételéhez felhasznált bizonyítékok, valamint az ügy bizalmasnak nem minősülő iratai közé, nem téveszthető össze a hiányos iratokkal.
- (46) Tekintettel az ügy bonyolultságára, a felek számára a következőképpen tették lehetővé a hozzáférést. Először elektronikus hozzáférést biztosítottak az érdekelt számára, minél fogva a felek kérés alapján az aktában szereplő dokumentumok teljes másolatát megszerzhették CD-ROM-on. Ezenkívül az elektronikus dokumentumokhoz áttekinthető tárgymutató tartozott, lehetővé téve i. az ügyel kapcsolatban benyújtott számos dokumentumhoz való könnyű hozzáférést, valamint ii. az aktában szereplő dokumentumok dátummal ellátott nyilvántartását. Továbbá az iratokra vonatkozó, a szabadon hozzáférhető iratokba beépített számos megjegyzés olyan kétes kérdésekre reagált, amelyek hatást gyakorolhattak a felek védelemhez való jogára.
- (47) Az előbb említettek a vizsgálat során lehetővé tették a felek számára a jobb hozzáférést, valamint hogy átfogó észrevételeket tegyenek, amelyeket aztán a Bizottság megfelelően kezelte. Ezért el kell utasítani több fél azon állításait, amelyek a szabadon hozzáférhető iratok hiányosságával és időben történő benyújtásával kapcsolatosak.
- (48) Ezenkívül egy érdekelt azt is állította, hogy a Bizottság hátrányos megkülönböztetést alkalmazott az importőrökkel és az exportőrökkel szemben azáltal, hogy a vizsgálat során kedvezőbb elbánásban részesítették a panaszos uniós gyártókat. Elsősorban azt állították, hogy a gyártóktól eltérően az importőrök és az exportőrök számára nem biztosították az adatok bizalmas kezelését. Az állítások között szerepelt az is, hogy a panaszosok kedvezőbb bánásmódban részesültek, mivel az eljárás megindításakor nem kellett mintavételi formanyomtatványokat benyújtaniuk, valamint hogy a panaszos számára túlzott rugalmasságot biztosítottak a határidő és a válaszok formája tekintetében, míg az exportőröket hasonló esetben az alaprendelet 18. cikke értelmében rendelkezésre álló legmegfelelőbb tények alapján értékelték volna.

- (49) Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a panaszt támogató uniós gyártók kiléte tekintetében az információk bizalmas kezelésének biztosítása az alaprendelet 19. cikkének megfelelően, kellően indokolt kérelemmel alapult. Sem exportőrök, sem importőrök nem nyújtottak be ilyen kérelmet, illetve a vizsgálat során nem került sor olyan eseményre, vagy nem vált ismertté olyan információ, amely arra utalt volna, hogy az exportőrök vagy az importőrök érdekei csorbát szenvedtek volna kilitük nyilvánosságra hozatala következtében. Tekintettel arra, hogy ebben az összefüggésben az uniós gyártók helyzete alapvetően eltérő volt az exportőrök és az importőrök helyzetétől, a hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó állítás nem támasztható alá.
- (50) A minta kiválasztásával kapcsolatban a fenti (19) preambulumbekzdésre utalunk. Az exportőrök és az importőrök helyzete eléggé eltérő volt a panaszos gyártókétl, mivel az iratok nem tartalmaztak részletes információt az előbbiek tekintetében. Ennélfogva a mintavételi formanyomtatvány kitöltése a felek együttműködési készségének igazolásához és a minta kiválasztásához szükséges alapvető információk beszerzéséhez egyaránt elengedhetetlen volt. Ennélfogva a hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó állítást el kell utasítani.
- (51) A vizsgálat körében a kérdőívek segítségével összegyűjtött információkkal összefüggésben az uniós gyártók számára biztosított rugalmasságot és az alaprendelet 18. cikkének alkalmazását illetően meg kell jegyezni, hogy tekintettel arra, hogy az exportőrök és az importőrök, valamint az uniós gyártók esetében következetesen ugyanazon megközelítést alkalmazták, a hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó állítás indokolatlan. Ennélfogva a megalapozatlan állítást el kell utasítani.
- (52) Az analóg ország kiválasztásával kapcsolatban egyes felek úgy vélték, hogy a rövid határidők, az ütemezés és a kérdőívek továbbításának módja hátrányos megkülönböztetést jelentett az indiai és indonéziai vállalatokkal szemben. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a kérdőíveket csak 2008. december végén lehetett kiküldeni Indiába és Indonéziába, miután megszerezték az egyes gyártók címét. A Bizottság megbizonyosodott arról, hogy az említett országok vállalatainak ugyanannyi idő állt rendelkezésre a válaszadásra, mint a brazil vállalatoknak. Ami a kérdőívek tényleges továbbítását illeti, a Bizottság minden esetben ajánlott levélben, valamint lehetőség szerint e-mailben küldte ki azokat. Ezért a fenti állításokat el kell utasítani.
- (53) Egyes felek azt állították, hogy az analóg országgal kapcsolatos információkat indokolatlan késéssel tették hozzá a szabadon hozzáférhető iratokhoz, valamint hogy ez a védelemhez való joguk csorbítását jelentette. A Bizottság megjegyzi, hogy a jelenlegi eljárás során az analóg ország vállalatai által a kérdésekre adott első, nem bizalmasan kezelendő válaszokról megállapították, hogy hiányosak, és ezért új, megfelelő, szabadon hozzáférhető

változatokat kellett kérni. Amint ezek beérkeztek, túlzott késedelem nélkül bekerültek a szabadon hozzáférhető iratok közé. Ezalatt a Bizottság a szabadon hozzáférhető iratok közé beépítette az azon vállalatokkal kapcsolatos összefoglaló információkat, amelyekkel konzultációt folytattak, valamint a beérkezett válaszokat. Ezért ezeket az állításokat el kell utasítani.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

1. AZ ÉRINTETT TERMÉK

- (54) Az e felülvizsgálat tárgyát képező termék azonos az eredeti rendeletben meghatározott termékkel, azaz a sportlábbelik, a különleges technológiával készült lábbelik, papucskok és más házicipők és az orrmerevítővel rendelkező lábbelik kivételével a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr, illetve mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrészsel rendelkező, az alábbi KN-kódok alá tartozó lábbelikkal (a továbbiakban: az érintett termék), amelyek jelenleg az alábbi KN-kódok alá tartoznak:
6403 20 00,	ex 6403 51 05,	
ex 6403 51 11,	ex 6403 51 15,	ex 6403 51 19,
ex 6403 51 91,	ex 6403 51 95,	ex 6403 51 99,
ex 6403 59 05,	ex 6403 59 11,	ex 6403 59 31,
ex 6403 59 35,	ex 6403 59 39,	ex 6403 59 91,
ex 6403 59 95,	ex 6403 59 99,	ex 6403 91 05,
ex 6403 91 11,	ex 6403 91 13,	ex 6403 91 16,
ex 6403 91 18,	ex 6403 91 91,	ex 6403 91 93,
ex 6403 91 96,	ex 6403 91 98,	ex 6403 99 05,
ex 6403 99 11,	ex 6403 99 31,	ex 6403 99 33,
ex 6403 99 36,	ex 6403 99 38,	ex 6403 99 91,
ex 6403 99 93,	ex 6403 99 96,	ex 6403 99 98 és
		ex 6405 10 00.
- (55) A jelenlegi vizsgálat során az eredeti rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő fogalom meghatározások érvényesek. E fogalom meghatározások szerint

sportlábbelik: az 1031/2008/EK bizottsági rendelet I. mellékletében található, a 64. árucsoportozáshoz tartozó 1. alzámos megjegyzése alkalmazásában meghatározott lábbelik;

különleges technológiával készült sportcipők: sporttevékenység céljára gyártott olyan lábbelik, amelyek egy- vagy több-rétegű öntött, de nem direktfröccsöntött, a függőleges és oldalirányú ütésekre felvételére alkalmas különleges műanyagokból készült talppal rendelkeznek, amelyek műszaki jellegzetességei a gázt vagy folyadékot tartalmazó hermetikus párnázások, az ütéselnyelő vagy -semlegesítő mechanikus alkotórészek és a kis sűrűségű polimer anyagok, amelyek páronkénti CIF-ára legalább 7,5 EUR, és amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,

ormmerevítővel rendelkező lábbelik: legalább 100 J (1) energiának megfelelő ütással szemben védelmet nyújtó beépített orrmerevítővel rendelkező lábbelik, amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak:

ex 6403 51 05,	ex 6403 51 11,	ex 6403 51 15,	ex 6403 51 19,
ex 6403 51 91,	ex 6403 51 95,	ex 6403 51 99,	ex 6403 51 99,
ex 6403 59 05,	ex 6403 59 11,	ex 6403 59 31,	ex 6403 59 31,
ex 6403 59 35,	ex 6403 59 39,	ex 6403 59 91,	ex 6403 59 91,
ex 6403 59 95,	ex 6403 59 99,	ex 6403 91 05,	ex 6403 91 05,
ex 6403 91 11,	ex 6403 91 13,	ex 6403 91 16,	ex 6403 91 16,
ex 6403 91 18,	ex 6403 91 91,	ex 6403 91 93,	ex 6403 91 93,
ex 6403 91 96,	ex 6403 91 98,	ex 6403 99 05,	ex 6403 99 05,
ex 6403 99 11,	ex 6403 99 31,	ex 6403 99 33,	ex 6403 99 33,
ex 6403 99 36,	ex 6403 99 38,	ex 6403 99 91,	ex 6403 99 91,
ex 6403 99 93,	ex 6403 99 96,	ex 6403 99 98	és

ex 6405 10 00;

papucs és más házicipő: az ex 6405 10 00 KN-kód alá tartozó lábbeli.

2. A HASONLÓ TERMÉK

- (56) Az intézkedések hatályvesztésére vonatkozó jelenlegi felülvizsgálat tárgyát képező hasonló termék – az eredeti vizsgálat során meghatározottak szerint – a hazai piacon, az analóg piacon gyártott és árusított és/vagy a KNK-ból és Vietnamból az Unióba exportált egyes, bőr felsőrészsel rendelkező lábbeli.

2.1. A termék összehasonlíthatósága

- (57) Egyes felek azt állították, hogy az Unióban árusított hasonló termék nem hasonlítható a KNK-ból és Vietnamból exportált érintett termékhez. Ugyanakkor megállapítást nyert, hogy az Unióban (e felülvizsgálat során) árusított termék hasonló az említett országokból exportált érintett termékhez. Elsősorban azt állapították meg, hogy az érintett termék fizikai és műszaki jellemzői, valamint felhasználása, továbbá értékesítési csatornáit hasonlóak voltak és az eredeti vizsgálat óta nem változtak. Ezért ezt az állítást elutasították.
- (58) Ezenkívül egyes felek azt állították, hogy a vizsgálat során a különböző együttműködő felek által árusított terméktípusok összehasonlításához alkalmazott rendszer nem volt megfelelő, mivel nem volt eléggé jellemző a pártatlan összehasonlítás biztosításához. Az alkalmazott rendszer (a termék-ellenőrzési rendszer) azonban lehetővé tette mintegy 600 különböző kategória, illetve terméktípus összehasonlítását, amelyeket öt fontosabb kritérium szerint csoportosítottak, azaz a lábbeli stílusa, a fogyasztó típusa, a lábbeli típusa, a külső talp és a belés anyaga szerint. Ezenfelül ezt a termék-ellenőrzési rendszert már a korábbi vizsgálat során alkalmazták. Nem hoztak fel kellően megalapozott érveket arra vonatkozóan, hogy miért kellene a rendszert módosítani. Ezért az intézkedések hatályvesztésére vonatkozó jelenlegi

felülvizsgálat során ugyanazt a termék-ellenőrzési rendszert alkalmazták, mint az eredeti vizsgálat alkalmával. Ezért ezt az állítást elutasították.

- (59) Egyes felek állítása szerint a Bizottság az eredeti ügyhöz képest megváltoztatta az általa alkalmazott módszert azáltal, hogy a vizsgálat során módosította a termék-ellenőrzési számokat. Ez az állítás azonban helytelen. Sőt a vizsgálat során nyilvánvalóvá vált, hogy egyes felek bizonyos terméktípusok tekintetében helytelenül értelmezték és alkalmazták a termék-ellenőrzési struktúrát. A következetes megközelítés alkalmazásának biztosítása érdekében az érintett lábbelimodelleket következőképpen újracsoportosították és szükség esetén a megfelelő termék-ellenőrzési kategóriába sorolták. Tehát a Bizottság bárhol is megállapította, hogy az érintett felek téves információt szolgáltatottak, ezt ki kellett igazítani. Ezért az ilyen kiigazítás nem tekinthető a módszer megváltoztatásának, sem a termék-ellenőrzési számok összetétele módosításának. Éppen ellenkezőleg, pontosan a termék-ellenőrzési módszer betartásának szükségessége indokolta a kiigazítás végrehajtását. Ezért az állítást el kellett utasítani.

2.2. Kizárás iránti kérelmek

- (60) Számos érdekelt fogalmazott meg az eredeti vizsgálat során beérkezett hasonló állításokat. Azt állították, hogy a hasonló termék körébe tartozó egyes lábbelítípusok, pl. a túracipők, tekecipők, vadvízi evezéshez használt cipők, a különleges technológiával készült lábbelik, a lovagló cipők és az extra méretű cipők túlságosan különböznek ahhoz (különösen a használatot tekintve), hogy ugyanazon termékkategóriába tartozzanak. Egy további állítás szerint a különleges technológiával készült lábbelikre vonatkozó, páronkénti 7,5 eurós küszöbértéket csökkenteni kell. Emlékeztetni kell arra, hogy az eredeti vizsgálat során ezt a küszöbértéket páronként 9 euróról 7,5 euróra csökkentették.
- (61) E tekintetben az intézkedések lejárati felülvizsgálata nem teszi lehetővé az intézkedések által érintett termékkör megváltoztatását. Ilyen változtatás akkor mérlegelhető, ha valamely fél az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerint megalapozott kérelmet nyújt be. Ezért a fenti állításokat el kellett utasítani.

C. A DÖMPING FOLYTATÓDÁSÁNAK, ILLETVE MEGISMÉTLŐDÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE

1. ÁLTALÁNOS ÉSZREVÉTELEK

- (62) Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésének összhangban megvizsgálták, hogy a KNK-val és Vietnammal szemben bevezetett, hatályban lévő intézkedések esetleges hatályvesztését követően valószínű-e, hogy a dömping folytatódik vagy megismétlődik.

- (63) A két érintett országból származó behozatal mennyisége és ára az alábbi táblázatban ismertetettek szerint alakult. A kínai behozatalra 2004. december 31-ig mennyiségi korlátozások vonatkoztak, majd ezt követően lényegesen megnövekedett a behozatal, és 2006-ban jelentős mértékű volt. 2007-ben és a felülvizsgálati időszakban az importmennyiség a 2006-hoz viszonyított csökkenést követően stabilizálódott. A kijátszással kapcsolatos vizsgálat következtében az intézkedéseket kiterjesztették a Makaó Különleges Közigazgatási Területről származó behozatalra, amely 2007 szeptemberétől nyilvántartás-köteles.
- (64) A Vietnamból származó behozatalra nem vonatkoztak mennyiségi korlátozások, és a behozatal az eredeti vizsgálati időszak során jelentős mértékű volt. Majd az importmennyiség egészen 2007-ig csökkent, mielőtt a felülvizsgálati időszak során ismét növekedett.
- (65) Egyes érdekeltek állításaival szemben ezek a számadatok bizonyítják, hogy az érintett országokból származó behozatal a felülvizsgálati időszakban is jelentős mértékű volt. Együttes piaci részesedésük a felülvizsgálati időszakban 28,7 %, amely lényegesen meghaladja az eredeti vizsgálati időszakban (EVI) megfigyelt értéket (23,2 %). Jóllehet saját piaci részesedésük az eredeti vizsgálati időszak óta ingadozott, összességében jelentős maradt, mivel mindkét ország több mint 10 %-os piaci részesedéssel rendelkezett a felülvizsgálati időszakban.
- (66) Az Eurostat adatai alapján a két érintett országból származó behozatal átlagos árai emelkedtek az eredeti vizsgálati időszak és 2006 között. Azóta a KNK esetében stabilizálódtak az árak, Vietnam esetében pedig csökkentek.
- (67) Mivel az Eurostat adatai elkerülhetetlenül általános jellegűek, és bár kiterjednek az érintett termékre, nem utalnak a termékösszetétellel kapcsolatos esetleges változásokra, a mintában szereplő hét KNK-beli és három vietnami vállalat ártendenciáinak vizsgálata érdekében elemzést kellett végezni. Összességében a két ország mintában szereplő vállalatainak tekintetében megállapítást nyert, hogy az importárak csökkentek 2006 és a felülvizsgálati időszak között.

1. táblázat

A vizsgálat alá tartozó országokból származó összes importmennyiség és -érték

	EVI	2005	2006	2007	FI
Mennyiség (1 000 pár)					
Kína	63 403	183 568	157 560	123 016	125 052
Piaci részesedés	8,8 %	22,9 %	21,6 %	17,8 %	18,5 %
Vietnam	102 625	100 619	79 427	62 503	68 852
Piaci részesedés	14,2 %	12,6 %	11,0 %	9,1 %	10,2 %
Érték (euro)					
Kína (Eurostat)	7,2	7,5	8,4	8,4	8,5
Vietnam (Eurostat)	9,2	9,5	10,2	9,7	9,5

Forrás – Az érintett terméktől eltérő termékek kizárása érdekében a Bizottság rendelkezésére álló statisztika felhasználásával szükségszerűen kiigazított Comext (Eurostat)-adatbázis

2. táblázat

A mintában szereplő vállalatok összes importmennyisége és -értéke

	EVI	2005	2006	2007	FI
Mennyiség (1 000 pár)					
Kína (minta)	n.a.	n.a.	11 381	12 787	13 759
Piaci részesedés			1,5 %	1,8 %	2,0 %
Vietnam (minta)	n.a.	n.a.	14 400	15 250	14 500
Piaci részesedés			2 %	2,2 %	2,2 %
Érték (euro)					
Kína (minta)	n.a.	n.a.	12,6	10,7	10,3
Vietnam (minta)	n.a.	n.a.	11,4	10,8	10,6

2. DÖMPINGELT KÍNAI ÉS VIETNAMEI BEHOZATAL A FELÜLVIZSGÁLATI IDŐSZAK SORÁN

2.1. Rendes érték

2.1.1. Analóg ország

(68) Az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésével összhangban a nem piacgazdasági berendezkedésű országokból származó behozatal esetében és amennyiben nem biztosítható a piacgazdasági elbánás (PE), az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjában meghatározott országok vonatkozásában a rendes értéket egy megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országban jellemző ár vagy számtanilag képzett érték alapján kell megállapítani.

(69) A rendes értéknek a KNK és Vietnam vonatkozásában történő megállapítása céljából a felülvizsgálat kezdeményezéséről szóló értesítésben a Bizottság jelezte, hogy Braziliát szándékozik analóg országgént felhasználni, amely az eredeti vizsgálat során megfelelő analóg országnak szolgált. A Bizottság felkérte az érdekelteket, hogy tegyenek észrevételt ezzel kapcsolatban.

(70) Az érdekeltek több csoportjától érkeztek észrevételek – például együttműködő exportáló gyártóktól, az őket képviselő szövetségektől, nemzeti hatóságaiktól, valamint az importőrök képviselőitől – azzal a javaslattal, hogy Thaiföld, India vagy Indonézia megfelelőbb analóg ország lenne, mint Brazília. A Bizottság az analóg ország kiválasztásához alkalmazott kritériumok figyelembevételével megvizsgálta e javaslatokat.

(71) E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a felülvizsgálati időszakban a bőr lábbelik piacának nagysága Braziliában 189, Indiában 800, Indonéziában 109, Thaiföld esetében pedig csak 6 millió párra tehető. Tekintettel arra, hogy a thai piac igen kis méretű, valamint figyelembe véve más lehetőségek felhasználhatóságát, a Bizottság nem folytatott további vizsgálatot Thaifölddel – mint potenciális analóg országgal – kapcsolatban.

(72) Következésképpen a Bizottság a felek kérelme nyomán brazil, indiai és indonéz lábbeligyártók együttműködését kereste. Kérdőívet küldött ki a három ország vállalatának, majd öt brazil, egy indiai és öt indonéz gyártótól érkezett be érdemleges válasz.

A belföldi eladások és a termékkör reprezentativitása

(73) A Bizottság megvizsgálta a választ adó vállalatok reprezentativitását a belföldi eladásaik tekintetében.

(74) Ami Braziliát illeti, a vizsgálati időszakban a hasonló terméknek a három vizsgált vállalat által történő belföldi

eladásai a mintában szereplő kínai kivitel körülbelül 17 %-ának, valamint a vietnami kivitel körülbelül 19 %-ának feleltek meg.

(75) Ami Indiát illeti, egyetlen vállalat jelentkezett, amely beszámolt a hasonló terméknek a vizsgálati időszakban történő belföldi eladásairól, amelyek a mintában szereplő kínai kivitel körülbelül 5 %-ának, valamint a vietnami kivitel körülbelül 6 %-ának feleltek meg.

(76) Ami Indonéziát illeti, a hasonló terméknek az öt együttműködő vállalat által történő belföldi eladásai a mintában szereplő kínai kivitel körülbelül 2 %-ának, valamint a vietnami kivitel körülbelül 2 %-ának feleltek meg.

(77) Tehát a vizsgálati időszakban Brazília rendelkezett a leginkább reprezentatív mennyiséggel a belföldi eladások tekintetében.

(78) Ezt követően a Bizottság megvizsgálta, hogy a Kína és Vietnam által exportáltak tekintetében mennyi lábbelítípust foglaltak magukban a belföldi eladások az érintett három országban.

(79) Az együttműködő brazil és indonéz gyártók belföldi eladásai a felülvizsgálati időszakban széles termékkörre terjedtek ki, amely a Kínából és Vietnamból származó kivitellel kapcsolatos termék-ellenőrzési számok (PCN) jelentős számával ér fel. India esetében az egyetlen együttműködő gyártó arról számolt be, hogy a felülvizsgálati időszak során történt belföldi eladások a Kínából és Vietnamból származó kivitellel kapcsolatos, csupán 1 PCN-nel egyenlők.

Verseny a potenciális analóg országokban

(80) A Bizottság által összegyűjtött adatok szerint mindhárom vizsgált országban jelentős számú gyártó működik, ami biztosítja, hogy az adott piacokon magas szintű a verseny a belföldi gazdasági szereplők között. Braziliában mintegy 7 800 bőrlábbeli-gyártó van, közülük 1 500 tekinthető olyanoknak, amely a mérete tekintetében eléggé hasonló a kínai/vietnami vállalatokhoz. India arról számolt be, hogy mintegy 3 000 gyártó van az országban. Indonézia esetében a gyártók számát 212-re becsülik. A három ország jelentős kivitellel rendelkezik (Brazília esetében hozzávetőleg 64 millió pár, India esetében 67, valamint Indonézia esetében 27 millió pár). Braziliáról megállapítást nyert, hogy az egy főre jutó hazai bőrcipőfogyasztás (1) nagyobb, mint Indiában (0,7) és Indonéziában (0,5).

(81) Ami a vizsgált országokba történő behozatalt illeti, a vizsgálati időszakban Braziliában megközelítőleg 2 %-os, Indiában megközelítőleg 1 %-os, Indonéziában pedig megközelítőleg 1,5 %-os piaci részesedést ért el.

(82) A fenti tényezők alapján a Bizottság úgy vélte, hogy Brazília a legmegfelelőbb analóg ország. Brazíliáról első sorban megállapítást nyert, hogy a bőr felsőrészel rendelkező lábbelik belföldi eladása tekintetében a leginkább reprezentatív mennyiséggel rendelkezik. Ezenkívül a brazil együttműködő vállalatok a termékek széles körét gyártják, ami jórészt megfelel a Kína és Vietnam által előállítottaknak. Az indonéz együttműködő gyártók esetében – akik szintén széles termékkörrel rendelkeztek – sokkal kevesebb volt a belföldi eladás, míg az indiai belföldi eladás – bár jelentős mennyiséget tett ki –, nagyon csekély termékkörre terjedt ki.

Az érdekeltek észrevételei

A termék összehasonlíthatósága

(83) Több fél azt állította, hogy Brazília nem alkalmazható analóg piacként, mert csak női lábbelikre szakosodik. Állításuk szerint ez a brazil együttműködő vállalatok által kitöltött kérdőívekkel, valamint azzal bizonyítható, hogy Brazília túlnyomórészt női cipőket exportál.

(84) A vizsgálat azonban kimutatta, hogy a brazil együttműködő vállalatok által közölt teljes belföldi eladás több mint felét férficipők tették ki. A Bizottság által a brazil gyártóknál tett ellenőrző látogatások során megállapítást nyert, hogy jöllehet a két kisebb vállalat valóban inkább női lábbelikre specializálódott, a legnagyobb vállalat túlnyomórészt férfi lábbelit árusított a belföldi piacon. Ennélfogva a belföldi piaci eladások elegendő mennyiséget tettek ki a női és a férfi lábbelitípusok tekintetében egyaránt. Azon állítást illetően, miszerint a brazil kivitel főleg női lábbeliből áll, a Bizottság úgy gondolja, hogy az ország exportszerkezete nem feltétlenül egyezik meg a belföldi piacon eladott termékek összetételével.

(85) Egyes felek azt állították, hogy a kitöltött kérdőívek bizonyossága szerint Brazília szandálokra szakosodott, amelyek tehát nem hasonlíthatók a Kínából és Vietnamból exportált lábbelitípusokhoz, amelyek több típust foglalnak magukban. A Bizottság által végzett vizsgálat nem erősítette meg ezt az állítást, viszont kimutatta, hogy a brazil gyártók sokféle lábbelitípust árusítottak, ami PCN-szinten több mint 50 %-os egyezést jelent a mintában szereplő kínai és vietnami vállalatok által exportált modellekkel.

(86) Egyes felek azt állították, hogy Brazília nem tekinthető analóg országnak a gyermeklábbelik vonatkozásában, mivel nagyon keveset gyárt ilyen cipőkből. A Bizottság megjegyzi, hogy nem szokatlan, hogy egy analóg ország nem gyártja a hasonló termék összes altípusát. Ez azonban nem gátolja meg, hogy a rendes érték tárgyilagossága összehasonlítása elvégezhető az említett lábbelitípusra vonatkozó megfelelő kiigazítások végrehajtása révén. Mivel a brazil együttműködő vállalatok közül valóban egyetlen egy sem gyártott gyermeklábbelit, az e

típusra vonatkozó rendes értéket – ahogy az eredeti vizsgálat során is – a felnőtt cipők esetében kiszámított rendes érték megfelelő kiigazítása révén számították ki. Ennélfogva arra a következtetésre jutottak, hogy Brazília a bőr lábbelik összes típusa – többek között a gyermekcipők – tekintetében alkalmazható analóg országként.

(87) Egyes felek azt állították, hogy a Brazíliában gyártott lábbelihez kiváló minőségű bőrt használnak fel, ennélfogva az árak magasabbak, mint Kínában és Vietnamban. Emiatt nem lenne hasonlítható a vizsgálat által érintett két országból származó lábbelikhez. Ezzel szemben néhány más érdekelt úgy vélte, hogy a brazil árakat megfelelően ki kell igazítani, mivel a brazil lábbelikhez felhasznált bőr rosszabb minőségű a Kínában és Vietnamban felhasználtnál. A Bizottság megvizsgálta ezt a kérdést, és megállapította, hogy az árak és a minőség szempontjából nem volt különbség a Brazíliában, valamint Kínában és Vietnamban gyártott lábbelikhez felhasznált bőr között. Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az eredeti ügyben a rendes érték kiigazítását alkalmazták, mert az analóg országbeli, azaz a brazil gyártók által felhasznált bőrről bebizonyosodott, hogy az exportáló országok mintában szereplő gyártói által felhasznált bőrhöz viszonyítva rosszabb minőségű és olcsóbb. A jelenlegi felülvizsgálat során a brazil gyártók (és az exportáló országok gyártóinak többsége) nem azonosak az eredeti vizsgálatban együttműködőkkel. Másrészt a vállalatok eltérő összetétele a bőr tekintetében eltérő ráfordítási költségekhez vezetett.

(88) Egyes felek azon véleményüknek adtak hangot, hogy a brazil és a vietnami termékek nem hasonlíthatók össze, állításuk szerint a brazil kivitel drága, felső kategóriás lábbelikből áll, míg a vietnami kivitel olcsó termékekből, de ezzel kapcsolatban nem nyújtottak be alátámasztó bizonyítékot. A Bizottság megjegyzi, hogy a vietnami termékeket mindenképpen a brazil belföldi piacon eladott termékekhez kellene hasonlítani, nem pedig a Brazíliából exportáltakhoz. A Bizottság nem talált arra utaló bizonyítékot, hogy a Vietnamból származó, illetve Brazíliában eladott lábbeli egy bizonyos piaci szegmensre korlátozódik.

Verseny a brazil piacon

(89) Egyes felek azt állították, hogy Brazília 2008. januártól kezdve 20 %-ról 35 %-ra emelte a lábbelikre vonatkozó vámtarifát, és azzal érveltek, hogy ennek következtében Brazília rendkívül védett piaccá vált, ahol mérsékelt a verseny. Ezenkívül azt állították, hogy a brazil behozatal piaci részesedése túl alacsony volt a fogyasztást illetően. A Bizottság megvizsgálta ezeket az állításokat. Megállapítást nyert, hogy 2008 elején, azaz a felülvizsgálati időszak közepén Brazília valóban 20 %-ról 35 %-ra emelte vámtarifáit. Ugyanakkor a Bizottság azt is megállapította, hogy a brazil pénznemnek az amerikai dollárhoz viszonyított értéke jelentősen növekedett a felülvizsgálati időszak során, és különösen azt követően, hogy Brazília vámemelést vezetett be. Konkrétan a brazil real értéke mintegy 19 %-kal erősödött (azaz a vámemelésnél nagyobb mértékben) a felülvizsgálati időszak kezdetéhez képest. Ennélfogva a brazil pénznem

értékének az amerikai dollárhoz viszonyított növekedése nagymértékben ellensúlyozza az importárakra vonatkozó vámemelés hatását. Ezenfelül a Bizottság nem talált arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a vámemelés a belföldi árak lényeges növekedésében tükröződött volna, vagy hogy akadályozta volna a behozatalt. A Bizottság valójában megállapította, hogy a vámemelés ellenére a bőrcipők Brazíliába történő behozatala 2008 első felében (azaz a vámemelést követően) lényegesen növekedett 2007 első feléhez képest. Tehát a vámemelés nem gyakorolt tényleges hatást a brazil piacra.

- (90) Egyes felek azt állították, hogy Brazília nem tekinthető szabadpiacnak a lábbelik tekintetében, mert az országba történő lábbelibevezést akadályozza a nem automatikus engedélyezés. A Bizottság megállapította, hogy Brazília nem automatikus engedélyezést alkalmaz a lábbelibevezés vonatkozásában, ugyanakkor megjegyzi, hogy nyilvánvaló, hogy a behozatal fent említett növekedése miatt ez nem akadályozta a behozatalt. Ezenkívül a Bizottság megállapította, hogy Indonézia szintén nem automatikus engedélyezést alkalmaz a lábbelibevezés vonatkozásában. A Bizottság megjegyzi, hogy a nem automatikus engedélyezés a WTO-val összeegyeztethető gyakorlat. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem indokolt, hogy a Brazília által alkalmazott nem automatikus importengedélyeket importkorlátozásnak tekintsük, aminek következtében az a következtetés lenne levonható, miszerint Brazília nem minősül szabadpiacnak.
- (91) Egyes felek azt állították, hogy a brazil real értékében az utóbbi években bekövetkezett jelentős növekedés kedvezőtlen hatást gyakorolt a Brazílián belüli versenyképességre, illetve hogy a real értékének a felülvizsgálati időszak óta bekövetkezett 25 %-os csökkenése hátrányosan befolyásolta Brazília nemzetközi versenyképességét. Ezeket az állításokat nem támasztották alá megalapozott bizonyítékok, mindenesetre a felülvizsgálati időszakot követő fejlemények nem tekinthetők megfelelőnek az analóg ország kiválasztása kapcsán.
- (92) A fentiek nyomán a Bizottság nem talált arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a brazil piac általános versenyfeltételei olyan jelentősen változtak volna az eredeti vizsgálat óta, hogy Brazília alkalmatlanná váljon az analóg ország szerepére.

Eltérések a társadalmi-gazdasági fejlődés terén

- (93) Több fél is azt állította, hogy India vagy Indonézia megfelelőbb választás az analóg piac szempontjából, mert Brazília, valamint Kína és Vietnam között nincsenek hasonlóságok a gazdasági fejlődés, illetve az egy főre jutó GNP tekintetében.
- (94) Meg kell jegyezni, hogy lényegénél fogva egy nem piacgazdasági berendezkedésű ország, illetve egy átalakulóban lévő gazdaság nem rendelkezik ugyanazon gazdasági jellemzőkkel, mint egy piacgazdasági berendezkedésű ország. Nem szokatlan, hogy a gazdasági fejlődés tekintetében ilyen különbség tapasztalható egy analóg ország és egy nem piacgazdasági berendezkedésű ország, illetve

egy átalakulóban lévő gazdaság között. Ez vonatkozik az egy főre jutó jövedelem tekintetében meglévő eltérésre is, amely szintén a gazdasági fejlődés egyik mutatója. Ez azonban nem gátolja meg, hogy Brazíliát analóg országnak lehessen kiválasztani, amennyiben a többi figyelembe vett tényező vonatkozásában megfelelőbbnek tekinthető.

Eltérések a költségszerkezet terén

- (95) Több érdekelt kihangsúlyozta, hogy a munkaerőköltségek magasabbak Brazíliában, mint Kínában és Vietnamban, valamint hogy India, Indonézia vagy Thaiföld – ahol inkább hasonlóak a munkaerőköltségek – megfelelőbb lenne analóg országnak. Azt állították, hogy a magas bérek miatt a munkaerőköltségek Brazíliában a termelési költségek 50–70 %-át teszik ki, míg ugyanezen érték Kínában 30 %.
- (96) Ebben a tekintetben egy eltérő gazdasági fejlettségű ország valóban választható analóg országnak egy nem piacgazdasági berendezkedésű ország, illetve egy átalakulóban lévő gazdaság esetében. Ugyanígy a munkaerőköltségek, amelyek egy ország gazdasági fejlettségének mutatói közé tartoznak, önmagukban nem tekinthetők megfelelő kritériumnak. Mindenesetre a munkaerőköltségeknek a termelési összköltségeken belüli részét illetően a Bizottság a helyszíni ellenőrzés során megállapította, hogy Brazíliában a munkaerőköltségek a termelési összköltségek kevesebb mint 40 %-át teszik ki, ennél fogva sokkal jobban megközelítik a vonatkozó kínai mértéket, mint ahogy azt állították.
- (97) Ezenkívül több fél azt is állította, hogy Brazília nem megfelelő ország a rendes érték megállapításához, mert a brazil vállalatokat a tervezésre, valamint a kutatásra és fejlesztésre vonatkozó költségek terhelik, amelyeket Kína és Vietnam esetében a külföldi fogyasztók viselnek. A Bizottság megállapította, hogy a költségszerkezettel kapcsolatos ezen eltérés elfogadható, mivel az érintett országok exportőrei az érintett terméket az Unión belül korábbi uniós gyártóknak adták el, amelyek még mindig támogatják a termelési költség fent említett összetevőit, és saját márkanév alatt értékesítik a terméket. Ez azonban nem indokolja Brazíliának mint megfelelő analóg országnak az elutasítását, mivel az említett költségek tekintetében a rendes érték megállapításakor kiigazításokat lehet elvégezni (lásd a (118) és az azt követő preambulumbekendéseket).
- (98) Néhány fél azt állította, hogy Kínától és Vietnamtól eltérően Brazíliában a gyártelepi árak magukban foglalják a marketingköltségeket, különadókat, valamint a hiteldíjakat és a szállítási költségeket. Ezenkívül az általános költségek állítólag magasabbak voltak Brazíliában, mivel a brazil vállalatok kisebb méretűek. A Bizottság ezzel kapcsolatban is úgy véli, hogy ez nem indokolja Brazíliának mint megfelelő analóg országnak az elutasítását, mivel az említett költségek tekintetében a rendes érték kiszámításakor kiigazításokat lehet elvégezni (lásd a (118) és az azt követő preambulumbekendéseket).

(99) Néhány fél azt állította, hogy az ázsiai országok könnyebben hozzáférnek a nyersanyagokhoz – különösen a bőrhöz –, mint Brazília. A Bizottság megvizsgálta a benyújtott dokumentumokat. Csakugyan bebizonyosodott, hogy a bőrgyártás gyorsabban fejlődött Ázsiában, ezt azonban a bőráruk ázsiai gyártása növekedésének figyelembevételével kell értékelni. A latin-amerikai országok a világ bőrcipőgyártásának kicsit több mint 15 %-át, a nyersbőr-előállításnak pedig közel 15 %-át adják. Az ázsiai országok a világ bőrcipőgyártásának több mint 50 %-át, a nyersbőr-előállításnak viszont kevesebb mint 40 %-át adják. Tehát levonhatjuk azt a következtetést, hogy a bőrgyártással kapcsolatos abszolút számadatok tekintetében meglévő különbségek ellenére a latin-amerikai országok önellátóbbak, mint az ázsiai országok, ennél fogva könnyebben hozzáférnek a nyersbőrhöz.

A felek egyéb észrevételei

(100) Néhány érdekelt azt állította, hogy Brazília nem tekinthető megfelelő referenciaországnak, mert a brazil lábbeli nem helyettesíti a kínai és vietnami lábbelit, mivel azt követően, hogy az Unió dömpingellenes vámot vetett ki, a Brazíliából származó, az Unióba történő behozatal az Indiából és Indonéziából származóval ellentétben nem növekedett. Ebben a tekintetben az Indiából és Indonéziából az Unióba történő behozatal igenis növekedett a dömpingellenes vámok kivetését követően. A Bizottság azonban megállapítja, hogy a gazdasági szereplők továbbra is szabadon választhatják meg a beszállítókat, és ahogy azt később a kárral kapcsolatos elemzés során megvizsgálták, ez esetben termékeiket inkább a Kínával és Vietnammal szomszédos országokból szerezték be. Ez nem jelenti azt, hogy Brazília nem megfelelő analóg ország. Ezenfelül az analóg ország a rendes érték megállapítására szolgál. E célból irreleváns, hogy exportál-e az Unióba. Ezért ezt az állítást elutasították.

(101) Néhány fél azt állította, hogy Brazília nem lehet Vietnammal hasonló piac, mert Vietnam exportorientált, míg Brazília főleg belföldi értékesítéssel foglalkozik. A Bizottság nem tudja elfogadni ezen állítás helytállóságát. Nyilvánvaló, hogy Vietnam inkább exportorientált, mint Brazília, az azonban nem világos, hogy ez hogyan befolyásolhatja a Brazíliában kiszámított rendes értéket, amely lényegénél fogva a brazil termelési költségekre és belföldi eladásokra vonatkozik.

(102) Több fél is felhozta azt az érvet, miszerint a brazil exportárak alacsonyabbak a belföldiekénél. Egyes felek szerint ez arra utal, hogy a rendes érték megállapításához a belföldi árak helyett inkább az exportárakat kell alkalmazni. Mások azt állították, hogy ez bizonyítékul szolgál arra vonatkozóan, hogy a brazil exportőrök dömpingelnek, és azt állítják, hogy ennél fogva Brazília nem lenne megfelelő analóg ország. Először is a Bizottság

megjegyzi, hogy az exportárak nem relevánsak ez esetben, mivel rendelkezésre állnak kellően reprezentatív és nyereséges belföldi árak. Másodsor nem bizonyosodott be azon állítás, miszerint a brazil exportárak dömpingelt árak, és ez az állítás a kérdés megfelelő vizsgálatának elvégzése nélkül semmiképpen sem erősíthető meg vagy vethető el.

(103) Néhány érdekelt azt állította, hogy Brazília nem megfelelő analóg ország, mivel a brazil gyártók állami támogatást kapnak a kivitelhez. Először is a Bizottság megjegyzi, hogy az ilyen támogatás elsősorban az exportárakat befolyásolná, amelyek – a fent említettek szerint – nem relevánsak a jelenlegi vizsgálat szempontjából. Mindazonáltal a Bizottság megvizsgálta a felek által benyújtott bizonyítékokat, és megállapította, hogy az említett támogatás a más országokban is megtalálható, hasonló exporttámogatási programokkal kapcsolatos, amelyeknek az a célja, hogy a termékek népszerűsítő kampányok és nemzetközi kereskedelmi vásárokon való részvétel révén ismertebbé váljanak külföldön. A Bizottság nem talált arra utaló jelet, hogy a kivitel előmozdítására szolgáló támogatás Brazíliában a belföldi cipőeladás számára lett volna előnyös.

(104) Több fél felvetette azt, hogy Brazília a Kínából származó lábbelikkal kapcsolatban dömpingellenes vizsgálatot kezdeményezett, amelynek során Olaszország volt az analóg ország, és azt állították, hogy az olasz és brazil vállalatok összejátszottak az Unió által elvégzett felülvizsgálat során a dömpinggel kapcsolatos megállapítások maximális kihasználása érdekében. Ezek az állítások azonban nem voltak megalapozottak, ahogy a kapcsolódó bizonyítékok sem. Ezért a Bizottság elutasítja ezt az érvet.

Az analóg ország kiválasztásával kapcsolatos következtetés

(105) A fentiek figyelembevételével arra a következtetésre jutottak, hogy Brazília a legmegfelelőbb analóg ország.

(106) Igen sok érdekelt azt állította, hogy Brazília analóg országgént történő kiválasztása a dömping megállapítása szempontjából meghatározó, valamint hogy a dömping nem nyer megállapítást, ha a többi ország valamelyikét választják ki. Ennél fogva a Bizottság az érvelés kedvéért megvizsgálta, milyen eredmény született volna Indonézia kiválasztása esetén, amely ország, jóllehet a fentiekben ismertetettek szerint nem a legjobb választás, mégis Brazília egyetlen elképzelhető alternatívája.

(107) Az eredmények az alábbi kapcsolódó részben található meg, továbbá megerősítést nyert, hogy ez esetben az analóg országnak az elképzelhető lehetőségek közül történő kiválasztása nem meghatározó a dömping számítási eredményei szempontjából.

(108) Ennélfogva Brazíliát választották analóg országnak.

2.1.2. A rendes érték megállapítása az analóg országban

(109) Miután sor került Brazília mint analóg ország kiválasztására, a brazil együttműködő gyártók telephelyén ellenőrzött adatok alapján kiszámították a rendes értéket.

(110) Az említett gyártók belföldi eladásait a KNK-beli és vietnami exportáló gyártók által az Unióba exportált mennyiséghez viszonyítva reprezentatívnak találták. A független vásárlóknak történt nyereséges értékesítések arányának meghatározásával azt is megvizsgálták, hogy a belföldi eladások a rendes kereskedelmi forgalom keretében történt értékesítésnek tekinthetők-e. A vizsgálat kimutatta, hogy az egy egységre jutó előállítási költséggel megegyező vagy azt meghaladó értékesítési ár az egyes gyártók összes eladási mennyiségének több mint 80 %-át képviselte. Ezért a rendes érték alapjául a tényleges belföldi árak szolgáltak, és azt az adott terméktípusból a vizsgálati időszak során történt összes belföldi értékesítés súlyozott átlagáraként számították ki, függetlenül attól, hogy ezek az eladások nyereségesek voltak-e, vagy sem.

2.1.3. A Golden Step esetében megállapított rendes érték

(111) A Golden Step esetében a rendes értéket a vállalatnak a belföldi eladásokkal és a gyártási költségekkel kapcsolatos saját adatai alapján állapították meg. Ezeket az adatokat a vállalat telephelyén ellenőrizték.

(112) A Bizottság először is megállapította, hogy a Golden Step nem végzett belföldi értékesítést a felülvizsgálati időszak során. Ezért a rendes értéket nem lehetett a belföldi árak alapján megállapítani az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében előírtak szerint. Következésképpen egy másik módszert kellett alkalmazni.

(113) Tekintettel arra, hogy a rendes érték megállapításához nem lehetett belföldi árakat felhasználni, az érintett gyártó költségei alapján egy számtanilag képzett rendes értéket kellett kiszámítani. Következésképpen az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban a rendes értéket az exportált cipőmodell előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított eladási, általános és adminisztratív költségeknek (SGA-költségek), valamint a nyereség ésszerű összegének az alapján számították ki.

(114) E tekintetben az SGA-költségeket és a nyereséget az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének a) pontjával összhangban nem lehetett meghatározni az érintett ország többi exportáló termelőjére vonatkozóan megállapított

tényleges összegek alapján, mert más kínai exportáló gyártó számára nem adták meg a piacgazdasági elbánást. Továbbá mivel a Golden Step az érintett országban nem végzett belföldi értékesítést az azonos általános árukategóriába tartozó termékekkel kapcsolatban, az SGA-költségeket és a nyereséget az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének b) pontja szerint nem lehetett meghatározni. Ennélfogva ezek meghatározását az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjával összhangban, azaz bármilyen más elfogadható módszer alapján kellett elvégezni.

(115) Ezzel összefüggésben a Bizottság három lehetséges forgatókönyv szerint állapította meg az SGA-költségeket és a nyereségrátát. Először az eredeti vizsgálat adatainak felhasználásával határozta meg az SGA-költségeket és a nyereséget. Ezenkívül figyelembe vette azon kínai exportáló gyártók SGA-költségeit és nyereségét, amelyek számára az utóbbi időben végzett más vizsgálatok során adták meg a piacgazdasági elbánást, és amelyek belföldi eladásai a rendes kereskedelmi forgalom keretében történtek. A Bizottság egy harmadik forgatókönyv keretében megvizsgálta az analóg országban megállapított SGA-költségekkel és nyereséggel kapcsolatos információkat. A rendes érték megállapítására ekkor került sor az említett forgatókönyvek alapján.

2.2. Kínai és vietnami exportárak

(116) Abban az esetben, amikor a kivitel közvetlenül az Unió független vásárlóinak értékesítették, az exportárakat, az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésével összhangban, az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár alapján határozták meg.

(117) Abban az esetben, amikor az Unióba irányuló kivitel az az Unión kívüli független kereskedelmi vállalatokon keresztül értékesítették, az exportárakat az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az érintett gyártók által kereskedelmi vállalatok, azaz független vásárlók számára kivitel céljából értékesített termék ára alapján állapították meg.

2.3. A kínai és a vietnami exportárak összevetése az analóg ország rendes értékeivel

(118) Az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszer alapján a brazil belföldi piacon nem értékesített exportált terméktípusok esetében a leginkább hasonló terméktípusok belföldi eladási árait használták fel a rendes érték megállapítása során. Indokolt esetben ezeket megfelelően kiigazították.

- (119) A rendes értéket és az exportárakat gyártelepi alapon hasonlították össze. A rendes érték és az exportár tárgyi-lyagos összehasonlításának biztosítása érdekében, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésével összhangban, kiigazítások formájában kellő mértékben figyelembe vették az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségeket. Különösen a következő kiigazításokra került sor:
- (120) Megvizsgálták, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének d) pontja alapján indokolt volt-e a kereskedelmi szintek eltéréseinek kiigazítása. Ezzel kapcsolatban megállapítást nyert, hogy a belföldi és az exportpiacon eltérések voltak tapasztalhatók a kereskedelmi szint tekintetében. Következésképpen az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének d)–i) pontjával összhangban kizárólag a vizsgált három brazil gyártó kiskereskedőknek történő eladásaihoz viszonyítva kiigazításokra került sor a nagykereskedők számára a brazil piacon biztosított árengedmények figyelembevétele érdekében.
- (121) Egyrészt a kínai és a vietnami kivitel, másrészt a brazil belföldi eladások közötti tárgyi-lyagos összehasonlítás biztosítása érdekében, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontjával összhangban, a független brazil képviselőknek kifizetett jutalékokkal kapcsolatos különbségek figyelembevétele céljából engedményt tettek.
- (122) Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja szerint a K+F és a tervezés vonatkozásában is tettek engedményt a brazil gyártók esetében a kínai/vietnami gyártókhoz viszonyítva felmerült költségek figyelembevétele érdekében.
- (123) Az előző vizsgálat során az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja szerinti kiigazításra is sor került a lábbelik gyártásához felhasznált bőr minősége tekintetében meglévő különbségek kifejezése érdekében. A jelenlegi vizsgálat során úgy találták, hogy nincs szükség ilyen kiigazításra, mert a brazil, a kínai és a vietnami exportőrök hasonló minőségű bőrt használtak (lásd: (87) preambulumbekendés).
- (124) Egyéb kiigazításokra – például az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének e) pontja szerinti, a fuvarozással és biztosítással kapcsolatosakra – minden olyan esetben sor került, amikor azt ésszerűnek, helyesnek és bizonyítékokkal alátámasztottnak találták.
- (125) Egyes érdekeltek azt állították, hogy az USA-dollár és az euro árfolyam-ingadozásai kihatottak a megállapított dömpingkülönbözetre, és kiigazítást tettek szükségessé. Ezt az állítást el kellett utasítani. Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontja szerint ilyen kiigazítás csak akkor biztosítható, amennyiben tartós árfolyammozgások következnek be. Amennyiben az árfolyamok szabadon

ingadoznak, ahogy az USA-dollár/euro esetében is, rendszeresen emelkednek és csökkennek. Ilyen esetben nem lehet tartós árfolyammozgást megállapítani, következésképpen nem biztosítható kiigazítás.

2.4. A dömping megállapítása a KNK-ban vizsgált vállalatok esetében

2.4.1. A dömping megállapítása a Golden Step esetében

- (126) A Golden Step esetében az exportárnak és a rendes értéknek a (111) preambulumbekendéstől kezdődő összehasonlítása 5 %-tól 16 %-ig terjedő dömpingkülönbözetet mutatott ki.

2.4.2. A dömping megállapítása azon vállalatok esetében, amelyeknek nem biztosították a piacgazdasági elbánást

- (127) Az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdése alapján a dömpingkülönbözetet a terméktípusonkénti rendes érték súlyozott átlagának a terméktípusonkénti súlyozott átlagexportárral való összehasonlítása alapján állapították meg. A KNK-ban a mintában szereplő összes vállalatra vonatkozóan a dömpingkülönbözetet ugyanazon súlyozott átlagát számították ki. Ezt a dömpingkülönbözetet alkalmazták az összes KNK-beli exportáló gyártóra.
- (128) A KNK-ra vonatkozó, országos szintű dömpingkülönbözetet a (115) preambulumbekendésben ismertetettek szerint a Golden Step esetében alkalmazott számítási módszertől függően a CIF uniós határparitáson számított ár 35–38 %-ában állapították meg.
- (129) Az analóg ország kiválasztásával kapcsolatban levont következtetések figyelembevételeivel a dömping kiszámítását is a fent említett módszer alkalmazásával végezték el, eltekintve attól, hogy a brazil rendes értékeket az indonéz együttműködő gyártókra vonatkozókkal helyettesítették. E számítás eredményeképpen a Golden Step esetében alkalmazott számítási módszertől függően 19–22 %-os dömpingkülönbözetet állapítottak meg.

2.5. A dömping megállapítása a Vietnamban vizsgált vállalatok esetében

- (130) Az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdése alapján a dömpingkülönbözetet a terméktípusonkénti rendes érték súlyozott átlagának a terméktípusonkénti súlyozott átlagexportárral való összehasonlítása alapján állapították meg. Mivel a mintában szereplő vállalatok közül egyik számára sem biztosították a piacgazdasági elbánást, Vietnamban a dömpingkülönbözetet ugyanazon súlyozott átlagát számították ki. Ezt a dömpingkülönbözetet alkalmazták az összes többi vietnami exportáló gyártóra.

- (130) A Vietnamba vonatkozó, országos szintű dömpingkülönbötet a CIF uniós határparitáson számított ár 43,8 %-ában állapították meg.
- (132) Ahogy a KNK esetében is, a dömping kiszámítását is a fent említett módszer alkalmazásával végezték el, eltekintve attól, hogy a brazil rendes értékeket az indonéz együttműködő gyártókra vonatkozókkal helyettesítették. E számítás eredményeképpen 28,4 %-os dömpingkülönbötet állapították meg.

2.6. Az érintett országokból származó dömping folytatódásával kapcsolatos következtetés

- (133) Egyes érdekeltek azt állították, hogy az érintett országokból származó kivitel csökkent a végleges intézkedések 2006. áprilisi bevezetése és a felülvizsgálati időszak vége között. Állításuk szerint ez a csökkenés tükrözte a termelés és a termelőkapacitás KNK-beli és vietnami csökkenését, amit a végleges intézkedések bevezetése, a termelésnek a KNK-ból és Vietnamból más országokba történő áthelyezése, illetve a belföldi eladások növekedése idézett elő. Egy további állítás szerint az importárak vagy növekedtek, vagy változatlanok maradtak. Ezért a felek kijelentették, hogy az importmennyiségek és az importárak nem indokolhatták azon megállapítást, miszerint a felülvizsgálati időszakban jelentős mennyiségben folytatódik a dömping.
- (134) Ezek az érvek nem változtatnak azon a megállapításon, miszerint a felülvizsgálati időszak tekintetében jelentős dömpingkülönbötetek voltak tapasztalhatók, valamint hogy a dömpingkülönbötetek nagy importmennyiségre és az Unió nagy piaci részesedésére terjednek ki. Ezért azt a következtetést vonták le, hogy a KNK-ból és Vietnamból származó, érintett termék vonatkozásában folytatódott a dömping.

3. AZ INTÉZKEDÉSEK HATÁLYON KÍVÜL HELYEZÉSE ESETÉN A KNK-BÓL SZÁRMAZÓ BEHOZATAL ALAKULÁSA

3.1. Általános észrevételek

- (135) A KNK-ból származó behozatal valószínű alakulását a várható árak és mennyiségek szempontjából is vizsgálták.
- (136) Első lépésként megállapították a felülvizsgálati időszakra vonatkozó árakat. Az adatok a kitöltött (58 együttműködő exportáló gyártótól beérkezett) mintavételi formanyomtatványokból álltak rendelkezésre, amely adatok magukban foglalták a belföldi piacra vonatkozó eladási árakat, valamint az Unió piacára és harmadik országok piacaira irányuló kivitel árait. Azért ezt az információt használták fel, mert ezt tartották az érintett termék vonatkozásában rendelkezésre álló, árral kapcsolatos legmegfelelőbb információforrásnak arra a célra, hogy a különböző piacokra jellemző árakat összehasonlítsák. Ezeket az adatokat reprezentatívnak tekintették, mert az Unió piacára irányuló behozatal 22 %-át fedette. Az Unióba irányuló kivitelre vonatkozó, a kitöltött mintavételi formanyomtatványokban szereplő árakat

összevetették a Bizottság rendelkezésére álló statisztikai adatokkal még akkor is, ha a statisztikai adatokat nem lehetett felhasználni az árak összehasonlításához, mivel nem terjedtek ki a kínai belföldi eladásokra és a harmadik országokba irányuló kivitelre.

- (137) Bár további megbízható forrásként az Eurostat-adatbázis is rendelkezésre állt, amint azt már a (67) preambulumbekezdésben kifejtettük, a különböző piacokra jellemző árak összehasonlítására nem volt alkalmas.

- (138) Az Unió piacára jellemző árak az uniós gyártók mintavételi adataiból származtak. A vizsgálat megállapította, hogy ezek az átlagárak az importált lábbelikéhez hasonlóak voltak a következők miatt:

- a hasonló termékre vonatkoztak,
- a kereskedelem azonos szintjén voltak jellemzőek,
- hasonló nemzetközi feltételek mellett voltak jellemzőek,
- hasonló mennyiségekre vonatkoztak.

- (139) A felülvizsgálati időszak óta bekövetkezett bizonyos új fejlemények hatását is vizsgálták, mert elég jelentősnek tartották ahhoz, hogy befolyásolja a dömping folytatódásának valószínűségét. E vizsgálat elvégzését szintén az érdekeltek kérték.

3.2. Az uniós és a KNK-beli árak közötti kapcsolat

- (140) A kitöltött mintavételi formanyomtatványokból kiderült, hogy az exportőrök saját adatai alapján megállapított kínai belföldi árak alacsonyabbak voltak az uniós piacon jellemző áraknál. Meg kell azonban jegyezni, hogy nem lehetett ellenőrizni a mintában nem szereplő összes vállalat adatait (beleértve a belföldi eladásokkal kapcsolatosakat). Ezért nem lehetett elvégezni a KNK-beli belföldi árak részletes elemzését. Ezenfelül ezt nem is tartották szükségesnek, mivel általánosságban megállapítást nyert, hogy a dömping folytatódott.

3.3. A harmadik országokra vonatkozó exportárak és az uniós árszint közötti kapcsolat

- (141) A kitöltött mintavételi formanyomtatványokból kiderült, hogy a kínai együttműködők által a jelentősebb harmadik országbeli piacokon elért árak alacsonyabbak az Unió piacán jellemző áraknál. Ez is arra utalt, hogy a kínai gyártók nagyobb mennyiségeket exportálhatnak az Unióba. Amennyiben hagynánk az intézkedések hatályon kívül helyezését, ez előnyösebb lenne a kínai exportáló gyártók számára, hogy az Unióba irányítsák át kivitelüket. A kínai együttműködők által a jelentősebb harmadik országbeli piacokon elért árakkal kapcsolatos adatokat azonban nem lehetett ellenőrizni, ezért ezt a vizsgálatot nem folytatták tovább.

(142) Egyes érdekeltek azt állították, hogy más piacok előnyösebbé váltak a az Unió piacánál. Ezen állítás alátámasztására az egyik fél benyújtott egy elemzést a kínai vámstatisztikáról. A Bizottság által végzett vizsgálat azonban kimutatta, hogy az Egyesült Államok piacát leszámítva a kínai exportőrök számára továbbra is az Unió piaca a legvonzóbb. A kivitel valóban nőtt az említett fél által vizsgált időszakban (azaz 2005-től 2008-ig). A dömpingellenes vámok hatályon kívül helyezése esetén a uniós piac még inkább vonzóbbá válna, ennél fogva az exportmenyiség valószínűleg növekedne.

3.4. A harmadik országokra vonatkozó exportárak és a KNK-beli árak közötti kapcsolat

(143) Az 58 kínai együttműködő vállalat által kitöltött mintavételi formanyomtatványokból kiderül, hogy a jelentősebb harmadik országbeli piacokra irányuló kivitel árai alacsonyabbak a belföldi piacon elért áraknál. Ezeket az adatokat azonban nem lehetett ellenőrizni, ezért ezt a vizsgálatot nem folytatták tovább.

(144) Ezenkívül a harmadik országokba irányuló kivitelnek a brazil rendes értékhez viszonyított szintje arra engedett következtetni, hogy az exportárak általában lényegesen alacsonyabbak. Szintén a (140) preambulumbekkezdésben kifejtett okok miatt azonban nem lehetett ellenőrizni ezeket az adatokat, ezért ezt a vizsgálatot nem folytatták tovább.

(145) Végeredményben a rendelkezésre álló adatok a dömping folytatódásának valószínűségére engedtek következtetni.

3.5. Kihasztnálatlan kapacitások és készletek

(146) A mintában szereplő valamennyi kínai vállalat megrendelésre gyárt, ennél fogva készleteiket elszállításra váró késztermékek alkotják. Azért alkalmazzák a megrendelésre gyártást, mert a lábbeligyártó ágazatnak a fogyasztók megrendelése alapján minden évszakban igazodnia kell az új divathoz, és nem alkalmazhatja a készletből történő eladást. Ennél fogva mivel a vállalatoknak nem volt tényleges készletük, ezt a tényezőt nem lehetett hasznos mutatónak tekinteni a dömping folytatódásának valószínűségével kapcsolatos vizsgálat szempontjából.

(147) A vizsgálat megállapította, hogy mind az 58 kínai együttműködő vállalat kihasztnálatlan kapacitása a lábbeligyártás összkapacitásának körülbelül 9 %-át tette ki. Ez az adat az 58 kínai együttműködő vállalat esetében 14,5 millió pár lábbelinek, az összes exportáló gyártó esetében pedig

65 millió pár lábbelinek felelne meg. Az utóbbi számadat az uniós fogyasztás körülbelül 10 %-át teszi ki (amint azt a 3. táblázat feltünteti).

(148) Sor került e kihasztnálatlan kapacitás valószínű felhasználásának vizsgálatára. Tekintettel az Unió piacán, a kínai belföldi piacon és a harmadik országokban jellemző árszintek közötti, fent említett különbségekre, a kínai vállalatok valószínűleg ösztönzést éreznének arra, hogy a kihasztnálatlan kapacitást az Unióba irányuló kivitel céljára használják fel. Az Unió piacának nagysága egy újabb tényező, ami miatt még vonzóbb a kínai exportőrök számára.

(149) Ezenfelül fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a meglévő szerelősor más típusú lábbelik, például különleges technológiával készült lábbelik és textil felsőrészrel rendelkező cipők, valamint az érintett termék gyártására is használhatók. A mintában szereplő vállalatok és a többi együttműködő kínai vállalat az érintett terméktől eltérő lábbelit gyárt nagy mennyiségben. Az érintett termék és más lábbelik gyártásának aktuális megoszlása a fogyasztói igényektől, valamint az uniós importőrök rendelési és beszerzési stratégiájától függ. Amennyiben azonban sor kerülne az intézkedések hatályon kívül helyezésére, az uniós importőrök bizonyára átgondolnák beszerzési stratégiájukat, és a kínai gyártóktól nagyobb arányban rendelhetnek az érintett termékből. Ennek az lehet a következménye, hogy az érintett termék Unióba irányuló kivitelének mennyisége növekedik.

3.6. Az intézkedések megkerülése és csillapítása

(150) A 388/2008/EK rendeletben megállapítottak szerint a KNK-ra vonatkozó, meglévő intézkedéseket a Makaó Különleges Közigazgatási Területen keresztül történő szállítások révén kerültk meg. Ezt követően az intézkedéseket kiterjesztették a Makaó Különleges Közigazgatási Területen összeszerelt és azon keresztül szállított érintett termékre. Az intézkedések megkerülésére irányuló gyakorlat azt bizonyítja, hogy az Unió piaca vonzó a kínai exportáló gyártók számára.

3.7. Következtetés

(151) A vizsgálat kimutatta, hogy az intézkedések hatályon kívül helyezése esetén a dömping valószínűleg folytatódna. E következtetés egyrészt azon alapul, hogy az Unió piaca a mennyiség szempontjából vonzó lehetőséget jelent, másrészt a uniós, a kínai és a harmadik országbeli piacok árainak összehasonlításán.

(152) Ezenfelül számos tényező, többek között a relatív árszintek, a rendelkezésre álló kihasználatlan kapacitás, az intézkedések megkerülése, valamint a más lábbelik gyártásáról az érintett termék gyártására történő átállásra való képesség azt bizonyítja, hogy az intézkedések hatályon kívül helyezése esetén valószínűleg növekedne az importált mennyiség. Másrészt egyéb tényezők – például a világgazdasági válság, valamint a gyártás más országokba történő áthelyezésével kapcsolatos tendencia – következtében az importált mennyiség bizonyos mértékben szükségszerűen csökkenni fog. E tényezők vizsgálatával az alábbi 5. rész (A felülvizsgálati időszakot követő fejlemények) foglalkozik.

(153) Arra a következtetésre jutottak, hogy a KNK-ból származó behozatal továbbra is nagy mennyiségben jut be az Unió piacára, valamint hogy ezt a mennyiséget olcsón, dömpingelt áron fogják értékesíteni, tehát az intézkedések hatályon kívül helyezésének lehetővé tétele esetén valószínűleg folytatódna a dömping.

4. AZ INTÉZKEDÉSEK HATÁLYON KÍVÜL HELYEZÉSE ESETÉN A VIETNAMBÓL SZÁRMAZÓ BEHOZATAL ALAKULÁSA

4.1. Általános észrevételek

(154) A Vietnamból származó behozatal valószínű alakulását a várható árak és mennyiségek szempontjából is vizsgálták.

(155) Első lépésként megállapították a felülvizsgálati időszakra vonatkozó árakat. Az adatok a kitöltött (51 vietnami együttműködő exportáló gyártótól beérkezett) mintavételi formanyomtatványokból álltak rendelkezésre, amely adatok magukban foglalták a belföldi piacra vonatkozó eladási árakat, valamint az Unió piacára és harmadik országok piacaira irányuló kivitel árait. Azért ezt az információt használták fel, mert ezt tartották az érintett termék vonatkozásában rendelkezésre álló, árral kapcsolatos legmegfelelőbb információforrásnak arra a célra, hogy a különböző piacokra jellemző árakat összehasonlítsák. Ezeket az adatokat reprezentatívnak tekintették, mert az Unió piacára irányuló behozatal 82 %-át lefedte. A kitöltött mintavételi formanyomtatványokban szereplő uniós árakat összevetették a Bizottság rendelkezésére álló statisztikai adatokkal (Taric-adatok). A statisztikai adatokat nem lehetett felhasználni az árak összehasonlításához, mivel nem terjedtek ki a vietnami belföldi eladásokra és a harmadik országokba irányuló kivitelre.

(156) Bár további megbízható forrásként az Eurostat-adatbázis is rendelkezésre állt, amint azt már a (67) preambulumbekelésben kifejtettük, a különböző piacokra jellemző árak összehasonlítására nem volt alkalmas.

(157) Az Unió piacára jellemző árak a uniós gyártók mintavételi adataiból származtak. A vizsgálat megállapította, hogy ezek az átlagárak az importált lábbelikéhez hasonlóak voltak a következők miatt:

— hasonló termékekre vonatkoztak,

— a kereskedelem azonos szintjén voltak jellemzőek,

— hasonló nemzetközi feltételek mellett voltak jellemzőek,

— hasonló mennyiségekre vonatkoztak.

4.2. Az uniós és a vietnami árak közötti kapcsolat

(158) A kitöltött mintavételi formanyomtatványokból kiderült, hogy az exportőrök saját adatai alapján megállapított vietnami belföldi árak alacsonyabbak voltak az uniós piacon jellemző árnál. Meg kell azonban jegyezni, hogy nem lehetett ellenőrizni a mintában nem szereplő összes vállalat adatait (beleértve a belföldi eladásokkal kapcsolatosakat). Ezért nem lehetett elvégezni a vietnami belföldi árak részletes elemzését. Ezenfelül – ahogy a KNK esetében is – ezt nem is tartották szükségesnek, mivel általánosságban megállapítást nyert a dömping folytatódása.

4.3. A harmadik országokra vonatkozó exportárak, valamint az uniós árszint közötti kapcsolat

(159) A Vietnami Központi Statisztikai Hivatal és a Vietnami Vámügyi Főigazgatóság adatai szerint (2008-as naptári év) a vietnami lábbelielexport hozzávetőleg 50 %-át az Unió piacára szállítják. Továbbá a beérkezett mintavételi adatok azt bizonyítják, hogy a felülvizsgálati időszak során az együttműködő exportőrök a harmadik országbeli piacokon is rendkívül nagy mennyiségeket értékesítettek.

(160) A kitöltött mintavételi formanyomtatványokból világossá vált, hogy a vietnami együttműködők által a jelentősebb harmadik országbeli piacokon elért árak alacsonyabbak az Unió piacán jellemző árnál. Ez arra utalt, hogy a vietnami gyártók nagyobb mennyiségeket exportálhatnak az Unióba.

4.4. A harmadik országokra vonatkozó exportárak és a vietnami árak közötti kapcsolat

(161) Szem előtt tartva, hogy az exportáló gyártók kis mennyiséget értékesítettek a vietnami belföldi piacon, ezen összehasonlítás tekintetében nem lehetett érdemleges következtetést levonni.

4.5. Kihasználatlan kapacitások és készletek

(162) A mintában szereplő valamennyi vietnami vállalat megrendelésre gyárt, ennélfogva készleteiket kizárólag elszállításra váró késztermékek alkotják. Azért alkalmazzák a megrendelésre gyártást, mert a lábbeligyártó ágazatnak a fogyasztók megrendelése alapján minden évszakban igazodnia kell az új divathoz, és nem alkalmazhatja a készletből történő eladást. Ezért úgy ítélték, hogy ez esetben a készletek nem túl szilárd mutatók.

- (163) A vizsgálat megállapította, hogy mind az 51 kínai együttműködő vállalat kihasználatlan kapacitása a lábbeligyártás összkapacitásának körülbelül 17 %-át tette ki. Ez az adat az 51 kínai együttműködő vállalat esetében 34 millió pár lábbelinek, az összes exportáló gyártó esetében pedig 42 millió pár lábbelinek felelne meg. Az utóbbi számadat az uniós fogyasztás körülbelül 6 %-át teszi ki (amint azt a 3. táblázat feltünteti).
- (164) Sor került e kihasználatlan kapacitás valószínű felhasználásának vizsgálatára. Tekintettel az Unió piacán és a harmadik országokban jellemző árszintek közötti, fent említett különbségekre, a vietnami vállalatok valószínűleg ösztönzést éreznének arra, hogy a kihasználatlan kapacitást az Unióba irányuló kivitel céljára használják fel. E következtetést alátámasztja az, hogy az Unió piaca a nagysága miatt vonzóan számít.
- (165) Ezenfelül fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a meglévő szerelősor más típusú lábbelik, például különleges technológiával készült lábbelik és textil felsőrésszel rendelkező cipők, valamint az érintett termék gyártására is használhatók. A mintában szereplő vállalatok és a többi együttműködő vietnami vállalat az érintett terméktől eltérő lábbelit gyárt nagy mennyiségben. Az érintett termék és más lábbelik gyártásának aktuális megoszlása a fogyasztói igényektől, valamint az uniós importőrök rendelési és beszerzési stratégiájától függ. Amennyiben azonban sor kerülne az intézkedések hatályon kívül helyezésére, az uniós importőrök bizonyára átgondolnák beszerzési stratégiájukat, és a vietnami gyártóktól nagyobb arányban rendelhetnek az érintett termékből. Ennek az lehet a következménye, hogy az érintett termék Unióba irányuló kivitelének mennyisége növekedik.

4.6. Következtetés

- (166) A dömping nagy mennyiségben történő folytatódásán kívül a vizsgálat kimutatta, hogy az intézkedések hatályon kívül helyezése esetén a dömping valószínűleg folytatódna. E következtetés egyrészt azon alapul, hogy az Unió piaca a nagysága és az árszintjei szempontjából vonzó lehetőséget jelent.
- (167) Ezenfelül számos tényező, többek között a relatív árszintek, a rendelkezésre álló kihasználatlan kapacitás, az intézkedések megkerülése, valamint a más lábbelik gyártásáról az érintett termék gyártására történő átállásra való képesség azt bizonyítja, hogy az intézkedések hatályon kívül helyezése esetén valószínűleg növekedne az importált mennyiség. Másrészt egyéb tényezők – például a világgazdasági válság, valamint a gyártás más országokba történő áthelyezésével kapcsolatos tendencia – következtében az importált mennyiség bizonyos mértékben szükségszerűen csökkenni fog. E tényezők vizsgálatával az alábbi 5. rész (A felülvizsgálati időszakot követő fejlemények) foglalkozik.
- (168) Arra a következtetésre jutottak, hogy a Vietnamból származó behozatal továbbra is nagy mennyiségben jut be az Unió piacára, valamint hogy ezt a mennyiséget olcsón, dömpingelt áron fogják értékesíteni, tehát az intézkedések hatályon kívül helyezésének lehetővé tétele esetén valószínűleg folytatódna a dömping.

5. A FELÜLVIZSGÁLATI IDŐSZAKOT KÖVETŐ FEJLEMÉNYEK

- (169) A felülvizsgálati időszakot követő fejlemények hatásának vizsgálatát is elvégezték a KNK és Vietnam vonatkozásában, mivel e fejleményeket elég jelentősnek tartották ahhoz, hogy befolyásolják az érintett országokban gyártott és az Unió piacára exportált érintett termék mennyiségét és árát.

5.1. A világgazdasági válság

- (170) A válság 2008 második felében kezdődött (azaz a felülvizsgálati időszak végét követően). Egyesek azt állították, hogy a válság a világpiacon és az Unió piacán megfigyelhető, csökkenő lábbelifogyasztás miatt kihatással lesz az érintett országokból származó érintett termék gyártására és kivitelére (az Unióba irányuló kivitel kivételével).

5.2. Az importmennyiségek és -árak alakulása a felülvizsgálati időszakot követően

- (171) Az elején meg kell állapítani, hogy a feleknek a felülvizsgálati időszakot követő fejlemények által az érintett országból származó exportmennyiségekre és a uniós fogyasztásra gyakorolt valószínű hatásával kapcsolatos állításai ellentmondóak voltak. Egyesek úgy becsülték, hogy az érintett országból származó kivitel 2009-ben mintegy 25–30 %-kal visszaeshet a felülvizsgálati időszakhoz képest. Más érdekeltek arra számítottak, hogy a behozatal változatlan marad. Az Eurostat 2009 első felére rendelkezésre álló statisztikája valóban 25 %-os csökkenést mutat a Kínából, illetve 28 %-os csökkenést a Vietnamból származó behozatal mennyisége tekintetében. Az árak vonatkozásában az Eurostat statisztikája 34 %-os növekedést mutat a Kínából származó érintett termék behozatala tekintetében, míg Vietnam esetében 26 %-os növekedést. A fenti (67) preambulumbekapcsolásban kifejtett okok miatt azonban ezek a tendenciák nem tekinthetők reprezentatívnak.

5.3. Az uniós behozatal beszerzésének áthelyezése a KNK-ból és Vietnamból más országokba

- (172) Egyes felek azt állították, hogy az érintett országból származó érintett termék kivitele csökkenni fog azért, mert a beszerzést a KNK-ból és Vietnamból más országokba, például Indonéziába, Kambodzsába és Indiába helyezték át. Az állítás szerint a folyamat az intézkedések 2006. áprilisi bevezetését követően kezdődött el, és folytatódni fog, ha a jelenlegi felülvizsgálat után újra intézkedéseket vezetnek be. A beszerzés áthelyezésére vonatkozóan más okokat is említettek, leginkább a termelési költségek növekedését. Kína esetében ezt a növekvő munkaerő-, energia- és helyi nyersanyagköltségek növekedésének, valamint a környezetvédelmi és munkaügyi jogszabályoknak tulajdonították. Az RMB-érték növekedését is lehetséges okként hozták fel a beszerzés más országokba történő áthelyezésére. Vietnam esetében azt állították, hogy a növekvő munkaerőköltségek, valamint az Unióba

történő behozatalra vonatkozó GSP-vámkedvezmény megszüntése miatt helyezték át a beszerzést más országokba. Továbbá azt állították, hogy a beszerzés Kínából és Vietnamból történő áthelyezése azért vált előnyössé, mert az új beszerzési helyül szolgáló országokban a lábbeligyártás tekintetében javult a versenyképesség. Ezenkívül azzal érveltek, hogy az áthelyezést megkönnyítette az, hogy az érintett országokban több gyártó vállalat Délkelet-Ázsia más részein, például Tajvanon, illetve Hongkongban működő vállalatok tulajdonában volt és azok irányítása alá tartozott, valamint az is, hogy a lábbeliknek az uniós piac számára történő beszerzését jelentős uniós importőrök irányítják, amelyek rendelkeznek azon eszközökkel, hogy szükség esetén könnyen megváltoztassák beszerzési forrásait.

(173) A KNK esetében, jóllehet nyilvánvaló, hogy bizonyos exportőrök áthelyezést hajtottak végre, és a költségsökkenés érdekében további áthelyezésekre kerülhet sor, a beszerzés néha (a hagyományosan a lábbeligyártás bázisát alkotó, part menti tartományokból) a KNK más részeire helyeződött át. Önmagában az áthelyezés nem vezetne a termelés és a KNK-ból származó kivitel csökkenéséhez.

(174) Ami Vietnambot illeti, nem tartották valószínűnek, hogy a vám GSP-átsorolásból következő 3,5 %-os növekedése olyan jelentőségű lenne, hogy a gyártás azonnali jelentős áthelyezéséhez vezetne. Noha nem zárható ki, hogy ez az átsorolás gyakorolhat bizonyos hatást a Vietnamból származó kivitel mennyiségére, nem valószínű, hogy lényegesen befolyásolhatja a nagyobb uniós importőrök beszerzéssel kapcsolatos döntéseit. Emlékeztetni kell arra, hogy a 3,5 %-osnál sokkal magasabb dömpingellenes vámok kivetése ellenére Vietnamból és Kínából továbbra is nagy mennyiségű behozatal irányult az Unióba.

(175) Ezért úgy ítélték, hogy a gyártás áthelyezése nem lenne olyan jelentőségű, hogy gyökeresen megváltoztassa az importőrök beszerzéssel kapcsolatos döntéseit.

(176) Ami a más országokból az Unióba irányuló behozatalt illeti, megállapítást nyert, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetését követően a bizonyos ázsiai országokból származó behozatal növekedett. Ez azonban nem változtat azon, hogy a vizsgálat tárgyát képező két országból az érintett terméket továbbra is számottevő mennyiségben és dömpingelt áron importálták az Unióba.

5.4. A kínai belföldi fogyasztás alakulása

(177) Bizonyos felek azt állították, hogy a KNK-ból származó kivitel csökkenni fog a kínai belföldi fogyasztás növekedése miatt, amit a kínai hatóságok politikája is támogat. Egyetlen fél sem nyújtott be olyan bizonyítékot, amely lehetővé tenné a fogyasztás várható növekedésének értékelését – ezen értékelés elvégzése még nehezebb a gazdasági válság következtében.

(178) Jóllehet ésszerűen feltételezhető, hogy Kínában a legutóbbi időben tapasztalható gazdasági növekedés legalább is középtávon a belföldi lábbelifogyasztás bizonyos mértékű növekedéséhez vezet majd, arra utaló bizonyítékot nem nyújtottak be, hogy ez a növekedés az Unióba irányuló kivitel (további) csökkenését idézné elő.

5.5. Következtetés

(179) A gazdasági válság hatása következtében csökken az érintett országokból az Unióba történő behozatal. Ugyanakkor nem ésszerűtlen az a feltételezés, miszerint bizonyos szakaszban helyreállítás következik be, amely aztán az eladási mennyiségek növekedését idézné elő. Még akkor is, ha összességében 2009-ben a legmerészebb, 25–30 %-os csökkenés következne be, a KNK-ból származó mennyiségek még mindig több mint 80 millió pár lábbelit tennének ki, és az uniós piacból való részesedés tekintetében több mint 10 %-ot érnének el, a Vietnamból származó mennyiségek pedig még mindig körülbelül 48 millió pár lábbelit tennének ki, és az uniós piacból való részesedés tekintetében több mint 7 %-ot érnének el.

(180) Ami az uniós behozatal beszerzési forrásaival kapcsolatos állást illeti, megállapítást nyert, hogy a mind a mai napig jellemző áthelyezésnek nem volt meghatározó hatása, és semmi sem utal arra, hogy a közeljövőben bármilyen jelentős változás következne be az eddig megfigyelt trendek tekintetében.

(181) Az érintett országokból az Unióba történő behozatal a felülvizsgálati időszak során is dömpingelt áron folytatódott. Tekintettel a gazdasági válságra és a kereslet (várható) csökkenésére, valamint a felülvizsgálati időszakot követő periódus importáira vonatkozó, ennek ellenkezőjére utaló információk hiányában, ésszerűnek tűnik az az előrejelzés, miszerint a kivitel továbbra is dömpingelt áron folytatódik majd.

(182) A felülvizsgálati időszakban és az azt követően bekövetkezett fejleményekkel kapcsolatos fenti megállapítások figyelembevételével arra a következtetésre jutottak, hogy a dömping valószínűleg folytatódik.

D. AZ ÉRDEKELTEK ÁLTAL A NYILVÁNOSSÁGRA HOZATALT KÖVETŐEN TETT ÉSZREVÉTELEK

- (183) A Bizottság a megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően számos észrevételt kapott; ezek közül azonban egyik sem változtatott a levont következtéseken. A felvetett legfontosabb állítások a következők voltak.

1. AZ ANALÓG ORSZÁG KIVÁLASZTÁSA

- (184) Többen megismételték azokat az észrevételeket, amelyeket az analóg ország kiválasztását illető vizsgálat során tett. Megismételték többek között azt a nézetet, miszerint Brazília nem megfelelő analóg ország a vámok és a nem automatikus engedélyezés biztosította magas szintű védelem, a kínainál vagy vietnaminál jobb társadalmi-gazdasági fejlettség, a női lábbelikre való feltételezett szakosodás és az állítólagos dömping miatt. A Bizottság már tudomásul vette ezeket az érveket, és a nyilvánosságra hozatal során, valamint e rendelet (68)–(108) preambulumbekzdésében részletesen kitért rájuk. Az elemzés egyértelműen megmutatta, hogy ebben az esetben Brazília a legmegfelelőbb analóg ország.

2. A MINTA REPRESENTATIVITÁSA

- (185) Néhány érdekelt állítása szerint az exportőrök mintája nem volt annyira reprezentatív, mint amennyire a (15) és (18) preambulumbekzdés arról beszámol, mivel a dömpingkülönbözetet a 12 hónapig tartó felülvizsgálati időszak 4 hónapja alapján számolták ki. Hadd emlékeztessünk arra, hogy a Bizottság rendszerint ezt a számítási módszert alkalmazza a hatályvesztéssel kapcsolatos felülvizsgálat során, mikor is azt határozzák meg, hogy folytatódik-e a dömping, illetve mennyire valószínű a dömping megismétlődése. A helyszíni vizsgálat biztosította, hogy a 4 hónap az egész 12 hónapos időszakra nézve reprezentatív volt, mégpedig úgy, hogy a költségekkel és árakkal kapcsolatos, 4 hónapra vonatkozó adatokat összehasonlították a többi 8 hónapra vonatkozó adatokkal. Ráadásul a négy kiválasztott hónap az egyes negyedévek utolsó hónapjára esett, tehát a 12 hónapos időszakban egyenletesen eloszlott. A Bizottság tehát nem ért egyet azzal, hogy az alkalmazott módszer csorbítja a minta reprezentativitását.

3. A TERMÉKEK BESOROLÁSA ÉS ÖSSZEHASONLÍTHATÓSÁGA

- (186) Egyes érdekelték szerint a Bizottság – azáltal, hogy az együttműködő exportőrök termék-ellenőrzési rendszerrel kapcsolatos hibáit kijavította – megváltoztatta az eredeti ügyben alkalmazott módszert, amint azt az (59) preambulumbekzdés említi. Ez az állítás megalapozatlan. A Bizottság éppen az előző esetben elfogadott termék-ellenőrzési rendszer használatára érdekében javította ki a hibás termék-ellenőrzési besorolásokat, amelyeket néhány exportőr követett el.
- (187) Egyes érdekelték állítása szerint a termék-ellenőrzési rendszerek közötti közvetlen egyezés aránya nem volt megfelelő, és a nagy hasonlóságot mutató termék-ellenőrzési rendszerek használatára mint módszer elhibázott. Ezt az állítást nem lehet elfogadni. Már az eredeti vizsgálat során is ezt a módszert alkalmazták. A jelen vizsgálat során az egyes felek számára tett nyilvánosságra hozatalokhoz a Bizottság csatolta a megfelelési táblázatokat, amelyekben minden egyes hasonló termék-ellen-

őrzési rendszer használatát elmagyarázták. A nagy hasonlóságot mutató termék-ellenőrzési rendszerek használatára biztosítja a brazil termékmodellek és az exportáló országok által értékesített termékmodellek tisztességes összehasonlítását. Ezenfelül, ahol szükségesnek mutatkozott, a hasonló termék-ellenőrzési rendszerekből eredő rendes értékeket megfelelően kiigazították. Ezenkívül a felek nem tettek észrevételeket a nagy hasonlóságot mutató termék-ellenőrzési rendszerek esetleges pontatlanságával kapcsolatban.

4. A DÖMPING KISZÁMÍTÁSA

- (188) Egyes felek állítása szerint a dömping kiszámítása, amely során Indonéziát használták analóg országgként, hibás volt, mivel a felhasznált adatokat nem ellenőrizték és nem igazították ki. A Bizottság megvizsgálta az indonéziai vállalatok által bemutatott adatokat, melyek használatát több fél javasolta. Mivel senki nem kért kiigazításokat, a Bizottság nem ítélte szükségesnek, hogy kiigazításokat tegyen. Mindenesetre hadd emlékeztessünk arra, hogy ebben a konkrét esetben Indonéziára csak a Brazílián alapuló megállapítások ellenőrzése céljából volt szükség.

5. A DÖMPING FOLYTATÓDÁSÁNAK VALÓSZÍNŰSÉGE

- (189) Többen azzal érveltek, hogy a Kínából és Vietnamból származó behozatal mennyiségének 2005 és 2008 közötti csökkenése és az importárak ugyanebben az időszakban történt emelkedése azt sugallja, hogy a kárt okozó dömping valószínűleg nem folytatódik. Hadd emlékeztessünk arra, hogy a Kínából és a Vietnamból származó behozatal piaci részesedése az Unióban több mint 28 %-ra rúgott a felülvizsgálati időszakban, ami igen jelentős arány. Megjegyzendő, hogy abszolút szám adatok tekintetében a Kínából és Vietnamból származó behozatal mennyisége a felülvizsgálati időszak során nagyobb volt, mint az eredeti vizsgálati időszakban, amely tekintetében már megállapították, hogy kárt okozó dömping zajlott. Ezenkívül a mintában szereplő exportőrök ellenőrzött adatainak elemzése azt mutatta, hogy 2006 óta csökkentek az árak.
- (190) Egyes érdekelték állítása szerint növekedtek a gyártási költségek Kínában és Vietnamban, azaz ezáltal a vállalatok jelentette fenyegetés csökkent. A Bizottság azon az állásponton van, hogy mivel Kína és Vietnam nem piacgazdaság, nem szükséges, hogy a költségnövekedés csorbítja világgpiaci versenyképességüket. A vizsgálat kimutatta, hogy mindkét országnak továbbra is nagy a piaci részesedése az Unióban, azaz továbbra is veszélyt jelentenek.
- (191) Néhány fél felvetette, hogy míg az Unió elismeri, hogy a felülvizsgálati időszakot követően a gazdasági válság miatt visszaesett a behozatal, ugyanezt nem tartják döntő tényezőnek a dömping megismétlődésének valószínűsége szempontjából. Amint azt a (179)–(180) preambulumbekzdésben kifejtettük, ezt azért nem fogadtuk el döntő tényezőnek, mert a felülvizsgálati időszakot követő mennyiségek még mindig igen jelentősek, és nagy piaci részesedéssel járnak dömpingelt árakon. Ez nyilvánvalóan azt mutatja, hogy valószínűleg a jövőben is folytatódni fog a dömping jelentős mennyiségben.

(192) Néhány fél vitatta a uniós piac vonzerejét, és azt állította, hogy más piacok, különösen az Egyesült Államok és részben Oroszország, legalább ugyanilyen vonzó a kínai és vietnami exportőrök számára. Az is elhangzott, hogy az egyik félnek a kínai piac várt, jelentős mértékű növekedésével kapcsolatos beadványait nem vették kellőképpen figyelembe. A Bizottság megvizsgálta a kérdést, és megállapította, hogy a uniós piac továbbra is az egyik legvonzóbb piac a kínai exportőrök számára. A dömpingellenes vámok hatályon kívül helyezése esetén a uniós piac még inkább vonzóbbá válna, ennél fogva az exportmennyiség valószínűleg növekedne. A megnövekedett kínai fogyasztást illetően a Bizottság tanulmányozta az említett fél által rendelkezésre bocsátott adatokat, de úgy vélte, hogy azok nem elégségesek ahhoz, hogy változtassanak a következtetéseken. Még ha várható is az említett növekedés, nincsen arra vonatkozó, megalapozott bizonyíték, hogy olyan mértékű lesz, hogy a kivelt nagymértékben csökkenteni tudná. Ezért a fenti érvet el kellett utasítani.

E. AZ UNIÓS IPAR MEGHATÁROZÁSA

1. AZ UNIÓS TERMELÉS ÉS AZ AKTUÁLIS HELYZET

(193) A felülvizsgálati kérelmet a CEC nyújtotta be az érintett termékkel kapcsolatos, a felülvizsgálati időszakban történő uniós termelés több mint 25 %-át képviselő uniós gyártók nevében.

(194) Az egyik érdekelt azt állította, hogy a CEC több, a panaszt feltételezhetően támogató tagja is nagy mennyiségeket kezdett el importálni az érintett országokból. Ezenkívül azt állították, hogy az Unióban már nem folytatnak „tényleges” jelentős gyártást. E tekintetben nem szolgáltattak bizonyítékot az állítás alátámasztásához.

(195) Ebben az összefüggésben minden rendelkezésre álló információt, többek között a panaszban szereplő információkat, az uniós gyártóktól és a nemzeti szövetségektől a vizsgálat kezdeményezése előtt és után begyűjtött adatokat, valamint az általános termelési statisztikai adatokat felhasználták az uniós össztermelés megállapítása és a vizsgálat alátámasztása érdekében. A vizsgálat kimutatta, hogy a panaszos uniós gyártók egyikét sem lehet kizárni az uniós termelés fogalmából, mert a panaszostól beérkező információk alapján egyikükkel kapcsolatban sem nyert megállapítást, hogy kapcsolatban állnak az érintett országok exportáló gyártóival, és az érintett országokból származó behozatal minimális volt. Az egyes érintett vállalatok vonatkozásában a behozatal legfeljebb az Unión belüli termelésük 25 %-át tette ki.

(196) A (23) és az azt követő preambulumbekendésekben részletesen ismertetettek szerint az uniós ipar meghatározásába tartozó vállalatok közül egyről állapították meg, hogy a figyelembe vett időszakban megszüntette a gyár-

tást. Megvizsgálták, hogy ezt a vállalatot ki kell-e zárni az uniós ipar meghatározásából. E vállalat jelentősége azonban az össztermeléshez, valamint a mintában szereplő többi vállalathoz képest minimális volt.⁽¹⁾ Ennélfogva az aktuális helyzetben összességében még az említett vállalat kizárása esetén sem következne be változás.

(197) Összességében a vizsgálat kimutatta, hogy az Unión belül továbbra is jelentős a bőr lábbelik gyártása, amely számos tagállamban létrejött és hozzávetőleg 262 000 embernek biztosít munkalehetőséget. A lábbeligyártó ágazatot körülbelül 18 000 kis- és középvállalkozás alkotja, amelyek főleg hét európai országban helyezkednek el, leginkább a három legjelentősebb gyártó országban tömörülve.

(198) A vizsgálat kimutatta, hogy két, ugyanazon csoporthoz tartozó vállalatról nyert megállapítást, hogy kapcsolatban állnak KNK-beli exportáló gyártókkal, és a csoport maga is jelentős mennyiséget importált az érintett termékből többek között a KNK-beli, kapcsolatban álló exportőreitől. Ennélfogva ezeket a vállalatokat az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének és 5. cikke (4) bekezdésének értelmében kizárták az uniós termelés fogalmából.

(199) A fentiek alapján megállapították, hogy az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének és 5. cikke (4) bekezdésének értelmében az uniós ipar össztermelése 366 millió pár lábbelit tett ki a felülvizsgálati időszak során.

(200) Tekintettel arra, hogy a kérelmet támogató uniós gyártók az össztermelés több mint 25 %-át tették ki, valamint mivel a kérelmet ellenzők aránya nem éri el, illetve haladja meg ezt a mértéket, arra a következtetésre jutottak, hogy az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének és 5. cikke (4) bekezdésének értelmében az uniós ipar jelentős aránya támogatja a kérelmet.

2. AZ UNIÓS TERMELÉSI STRUKTÚRÁK ALAKULÁSA

(201) A jelenlegi esettel kapcsolatos adatok nem az eredetileg vizsgált 25 országra, hanem a kibővült, 27 tagú Unióra vonatkoznak. Románia, amely 2007-ben csatlakozott az Unióhoz, jelentős gyártónak számít. Termelési eredményének jelentős részét azonban a nyersanyagoknak a többi uniós vállalat számára kiszolgáló gyártói szolgáltatáson alapuló átalakítása teszi ki. Ennélfogva a tényleges romániai termelés által az uniós össztermelésre és egyéb tényezőkre gyakorolt hatás korlátozott. Ugyanilyen korlátozott hatás jellemző Bulgáriára. Tehát a bővítés nem gyakorolt jelentős hatást ebben a tekintetben.

⁽¹⁾ Tekintettel arra, hogy védelmet kell biztosítani a panaszosok kiléte tekintetében – ahogy arra a 0 és az azt követő preambulumbekendések is rámutatnak –, nem lehet megadni e vállalatnak a mintában szereplő többi vállalathoz viszonyított relatív súlyával kapcsolatos pontos szám adatot, mivel ebből következtetni lehetne a vállalat kilétére.

- (202) Az uniós lábbeli ágazatot a mikro- (10-nél kevesebb főt foglalkoztató) és a kisvállalkozások hálózata jellemzi. Kivételnek számítanak az 500 főnél többet foglalkoztató vállalatok, amelyek az ágazaton belül az összes munkaerő csekély hányadát foglalkoztatják. A mikro- és a kisvállalkozások előnye abban rejlik, hogy rugalmasabbak, és képesek alkalmazkodni a piaci kereslet változásaihoz, másrészt viszont pénzügyileg kiszolgáltatottabbak a nemzetközi versennyel és a gazdasági hanyatlással szemben.
- (203) Az eredeti vizsgálatban megállapított helyzettel összevetve a termelési struktúrák többféleképpen is változtak. A nemzetközi verseny nyomása következtében több gyártó vállalat megszűnt, egyesek teljesen eltűntek, mások pedig az ázsiai országokban és a hozzájuk közelebb lévő országokban előállított termékek forgalmazói lettek (Bosznia, Horvátország, Marokkó, Tunézia, Szerbia). Mások úgy döntöttek, hogy a gyártási folyamat bizonyos részeit az Unión belül helyezik át (Románia, Magyarország, Lengyelország).
- (204) Az üzleti modell átalakítási folyamatának részeként több gazdasági szereplő más gyártókkal kötött rugalmas alvállalkozói szerződések által létrehozott klaszterekbe történő csoportosítás révén összevonta a gyártó létesítményeket. E rendszer segítségével a vezető vállalat biztosítja a formatervezést, a nyersanyagot (amely a vezető vállalat tulajdona marad), és a földrajzi közelségben található, különböző szakosodott mikrovállalkozáshoz kiszervezi a gyártást (illetve a gyártás egy vagy több szakaszát, például a varrást), ezáltal megállapodott mennyiségekre vonatkozó, rendszeres szezonális tevékenységet biztosítva. A folyamat végén a vezető vállalat díjat fizet az alvállalkozók által elvégzett munkáért.
- (205) Az iparág egy része az üzleti modell tekintetében is változáson ment keresztül, amit a minőségi, nagyobb értékű termékekre való átállás jellemez. A legnagyobb uniós vállalatok közül néhány ilyen formán saját márka létrehozás révén új lehetőségeket tudott találni. E gyártók közül néhányan lehetőség szerint egyetlen markát árusító franchise-üzletet üzemeltetnek, míg másoknak sikerült saját üzletrészt szerezniük, ahol kizárólag saját márkájukat árusítják.
- (206) E csoporton belül több vállalat a forgalmazási stratégiáját is megváltoztatta, előnyben részesítve a kiskereskedők számára történő eladást (sőt a saját kiskereskedelmi értékesítést) a nagykereskedőknek történő eladással szemben. Összességében e változások révén egy olyan ágazat jött létre, ahol különböző üzleti modellek léteznek egymás mellett.
- (207) A fenti, a klaszterekben történő gyártás, a felső kategóriás termékszegmens felé mutató változások, valamint a forgalmazási stratégia tekintetében bekövetkezett változások fokozott rugalmasságot és hatékonyságot tettek lehetővé az erőforrásoknak a méretgazdaságosság kihasználása érdekében történő egyesítése révén. Ennek következtében a szükséges pénzügyi eszközöket is könnyebben meg tudták szerezni a bankrendszerből.

- (208) E fejlemények következtében egy olyan ágazat jött létre, ahol különböző üzleti modellek léteznek egymás mellett. Az iparág jelentős része még mindig az üzleti modell megváltoztatásának igen kezdeti szakaszában tart, és több időre lenne szükség a folyamat befejezéséhez. A másik csoport, ahol már sor került az üzleti modell megváltoztatására, számottevő növekedést ért el a figyelembe vett időszakban, mindazonáltal nem tudták teljes mértékben kihasználni az abból származó előnyt, hogy a piacon csökkent a gyártók száma, ahogy ez egyébként várható lett volna.

F. AZ UNIÓS PIAC HELYZETE

1. FOGYASZTÁS AZ UNIÓ PIACÁN

3. táblázat

Fogyasztás az Unió piacán

	2006	2007	FI
Fogyasztás (1000 pár)	724 553	690 285	674 826
Index: 2006=100	100	95	93

- (209) A nyilvánvaló fogyasztás 7 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban, azaz 2006-hoz képest 725 millió pár lábbeliről 675 millió párra a felülvizsgálati időszakban.
- (210) A fogyasztás terén bekövetkezett csökkenést a termék-körön kívüli egyéb cipőtípusok (pl. textil-, gumi- és műanyag cipők) fogyasztásának párhuzamos növekedésével együtt kell vizsgálni. Például a textil-, gumi- és műanyag cipők fogyasztása ugyanezen időszakban 23 %-kal növekedett. Ez nyilvánvalóan bizonyos helyettesítésre utal a két termék kategória tekintetében, ami a divatirányzatokkal is kapcsolatos (a szintetikus/bőrcipők, illetve a bőrhöz hasonló szintetikus bőr cipők elterjedése). Figyelembe véve azonban, hogy az egyéb lábbelik fogyasztása terén tapasztalt növekedés sokkal nagyobb mértékű (23 %), mint a bőr lábbelik fogyasztásával kapcsolatos csökkenés (7 %), nem vonhatjuk le azt a következtetést, miszerint a textil és egyéb anyagok a korlátozottan nagyobb mértékben helyettesítenék a bőr lábbeliket. Továbbá az egyéb lábbelik átlagos importára a bőr lábbelik árának felét teszi ki, és ez az árkülönbség nyilvánvalóvá teszi, hogy a két típus nagymértékű felcserélhetősége esetén a sokkal drágább bőr lábbelik szegmense megszűnt volna. Ezzel szemben egy nyilvánosan is hozzáférhető piackutatás⁽¹⁾ kiemeli, hogy a bőrcipők továbbra is erős piaci pozíciót fognak elfoglalni. Tulajdonképpen úgy tűnik, hogy a fogyasztók jelenleg szinte ugyanannyi bőrcipőt vásárolnak, mint korábban, ezenkívül lényegesen több textil- és szintetikus cipőt vesznek.

(¹) CBI piackutatás: „The footwear market in the EU” („A lábbelipiac az EU-ban”), 2008. április.

2. AZ ÉRINTETT ORSZÁGOKBÓL SZÁRMAZÓ JELENLEGI BEHOZATAL

2.1. Az érintett behozatal mennyisége és piaci részesedése a felülvizsgálati időszakban

4. táblázat

A vizsgálat alá tartozó országokból származó behozatal teljes mennyisége

	EVI	2005	2006	2007 (*)	FI (*)
PRC (1000 pár)	63 403	183 568	157 560	123 016	125 052
Index 2006			100	78	79
Index: EVI=100	100	292	251	195	198
Piaci részesedés	8,8 %	22,9 %	21,6 %	17,8 %	18,5 %
Vietnam (1000 pár)	102 625	100 619	79 427	62 503	68 852
Index 2006			100	79	87
Index: EVI=100	100	98	77	61	67
Piaci részesedés	14,2 %	12,6 %	11,0 %	9,1 %	10,2 %

(*) 2007 szeptemberétől a Makaóból származó behozatal, amelyről megállapítást nyert, hogy kijátssza a dömpingellenes intézkedéseket, szerepel a KNK adataiban. A behozatali mennyiség 2007-ben 3,7 millió pár, a felülvizsgálati időszakban pedig 6,4 millió pár. Az elemzés céljából 2007 szeptemberétől a Makaóból származó behozatalt kínai behozatalnak tekintették. Az érintett mennyiségek és értékek figyelembevételével az értékelés a Makaóból származó behozatal nélkül sem változna.

- (211) A figyelembe vett időszak során az összes kínai behozatal 157-ről 125 millió pár lábbelire, illetve az Unió piaca tekintetében 21,6 %-ról 18,5 %-ra csökkent.
- (212) A fent ismertetettek szerint azonban az eredeti vizsgálati időszakhoz képest a kvótarendszer megszüntetését követően (2005. január 1.) a Kínából származó behozatal tekintetében jelentős növekedés következett be az alacsony importárak alapján. A behozatal mértéke az intézkedések bevezetését követően csökkent, 2007-ben és a felülvizsgálati időszakban pedig több, mint 120 millió párt kitevő szinten stabilizálódott – ami közel kétszerese az eredeti vizsgálati időszak behozatali mennyiségeinek.
- (213) Ezenkívül ki kell emelni, hogy a kijátszás elleni vizsgálat megállapította, hogy a dömpingelt kínai termékek megkerülték a vámokat és az említett intézkedések helyreállító hatását az alaprendelet 13. cikke szerinti, Makaón keresztül történő kijátszásával csökkentették. Ez azt bizonyítja, hogy az Unió piaca továbbra is rendkívül fontos a kínai exportáló gyártók számára.
- (214) A vietnami behozatal a figyelembe vett időszak során 79-ről 69 millió párra csökkent. Az eredeti vizsgálati időszakhoz képest a több mint 13 %-os csökkenés ellenére a behozatal mértéke továbbra is jelentős, a piaci részesedés pedig nagyjából 10 % körül stabilizálódik a felülvizsgálati időszakban.
- (215) A Kínából és Vietnamból származó behozatal együttesen 237 millió pár lábbelit tett ki 2006-ban, 185 millió párt 2007-ben és 194 millió párt a felülvizsgálati időszakban. Jóllehet a figyelembe vett időszakban csökkent a mennyiség, a behozatal mértéke még mindig nagyobb annál, mint amely az intézkedések bevezetését kiváltotta (166 millió). Kína és Vietnam együttes piaci részesedése 32,7 %-ról 28,7 %-ra csökkent az említett időszakban, de a felülvizsgálati idősakra jellemző piaci részesedés ez esetben is lényegesen nagyobb az eredeti vizsgálati időszakban kimutatott 23 %-nál.

2.2. Az érintett dömpingelt behozatal hatásainak összesített értékelése

- (216) A Bizottság megvizsgálta, hogy szükség van-e az érintett országokból származó dömpingelt behozatal hatásainak összesített, az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott kritériumok alapján történő értékelésére. E cikk úgy rendelkezik, hogy amikor egyszerre több országból érkező termékek behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbség magasabb a 9. cikk (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál, és egyik ország behozatalának mennyisége sem elhanyagolható; továbbá b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló uniós termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése helyénvaló.
- (217) Ezzel kapcsolatban először is megállapítást nyert, hogy az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbség magasabb volt a minimum százaléklábnál. Ezenkívül egyik ország dömpingelt behozatalának mennyisége sem elhanyagolható az alaprendelet 5. cikke (7) bekezdésének értelmében. Valójában a behozatal mennyisége a KNK esetében a felülvizsgálati időszak uniós fogyasztásának hozzávetőleg 18 %-át, Vietnam esetében pedig 10 %-át tette ki.
- (218) A vizsgálat továbbá kimutatta, hogy a dömpingelt behozatok, valamint a dömpingelt behozatal és a hasonló uniós termék között hasonlóak voltak a versenyfeltételek. Megállapítást nyert, hogy származástól függetlenül a bőr felsőrésszel rendelkező, az érintett országok, valamint az uniós ipar által gyártott/értékesített lábbelik egymással versenyeztek, mivel az alapvető jellemzők tekintetében hasonlóak, a fogyasztók szempontjából felcserélhetőek, és ezen lábbeliket azonos értékesítési csatornákon keresztül forgalmazták. Ezenkívül a vizsgálat kimutatta, hogy a két ország esetében párhuzamos volt a behozatali mennyiségek alakulása: mindkét ország körülbelül 10–25 %-kal csökkentette az behozatalt 2006 és a felülvizsgálati időszak között. A két ország importárai is hasonlóak voltak. Ezenfelül ezen árakról megállapítást nyert, hogy a kereskedelem hasonló szintjén alákínáltak az uniós ipar árainak.
- (219) Ennek alapján arra a következtetésre jutottak, hogy az összesített értékelés valamennyi feltétele teljesül, valamint hogy ennek megfelelően az érintett országokból származó dömpingelt behozatal hatását a károkozás elemzése céljából együttesen kell értékelni.

2.3. Az árak alakulása és viselkedése az érintett termék behozatala esetén

5. táblázat

Az árak alakulása a vizsgálat alá tartozó országokban

	2006	2007	FI
KNK EUR/pár	8,4	8,4	8,5
Index: 2006 = 100	100	99	103
Vietnam EUR/pár	10,2	9,7	9,5
Index: 2006 = 100	100	96	94

Forrás: Eurostat

- (220) A kínai behozatal átlagos árai a figyelembe vett időszakban eléggé stabilak voltak, ez páronként hozzávetőleg 8,4 eurót jelentett. Ez körülbelül 20 %-kal magasabb az eredeti vizsgálati időszak árszintjénél (7,2 EUR). A vietnami behozatal átlagos árai csökkentek a figyelembe vett időszakban, a felülvizsgálati időszakban pedig megközelítik a 9,2 eurós árszintet, amely az eredeti vizsgálati időszakban volt tapasztalható. Az átlagos árak alakulása terén megfigyelhető tendenciák értékelése során azonban figyelmen kívül hagyták a termékösszetételben a figyelembe vett időszakban bekövetkezett változásokat.

2.4. Alákínálás

- (221) Az áralákínálás kiszámításához alkalmazott módszer megegyezik az eredeti vizsgálat során alkalmazottal. A mintában szereplő exportáló gyártók importárait, a dömpingellenes vámokat is beleértve, a felülvizsgálati időszak során a hasonló terméktípusok súlyozott átlagai alapján összevetették az uniós ipar áraival. Az uniós ipar árait hozzáigazították a gyártelepi szinthez, valamint összehasonlították a CIF uniós határparitáson számított – a dömpingellenes vámokat és a behozatali vámokat is tartalmazó importárakkal. Ezt az ár-összehasonlítást a kereskedelem azonos szintjén lebonyolított ügyletek vonatkozásában végezték el, szükség esetén megfelelő kiigazítást alkalmazva, valamint az engedmények levonását követően. A tárgyilagossághoz szükséges érdekekben kiigazításokra került sor az uniós importőrök esetében felmerülő költségek (például formatervezés, nyersanyag-kiválasztás stb.) figyelembevétele céljából. Ez azért volt indokolt, mert az importált lábbeliket rendelésre, az importőrök által megadott előírások (nyersanyag, formatervezés) alapján gyártották.
- (222) Az együttműködő exportáló gyártók árai alapján az országonként megállapított, az uniós ipar árainak százalékos arányában kifejezett alákínálási különbözete a következők:

6. táblázat

Alákínálási különbözete

Ország	Áralákínálás
KNK	31,9 %
Golden Step (KNK)	37,1 %
Vietnam	38,9 %

3. HARMADIK ORSZÁGOKBÓL SZÁRMAZÓ BEHOZATAL

3.1. Az importmennyiség piaci részesedése és árai a felülvizsgálati időszakban

7. táblázat

A harmadik országokból származó behozatal mennyisége

Mennyiség	2006	2007	FI
India (millió pár)	50	55	56
index: 2006 = 100	100	111	112
Piaci részesedés	7 %	8 %	8 %
Indonézia (millió pár)	20	29	31
index: 2006 = 100	100	144	158
Piaci részesedés	3 %	4 %	5 %
Brazília (millió pár)	21	22	21
index: 2006 = 100	100	102	98

Mennyiség	2006	2007	FI
Piaci részesedés	3 %	3 %	3 %
Thaiföld (millió pár)	11	12	12
index: 2006 = 100	100	108	107
Piaci részesedés	2 %	2 %	2 %
Tunézia (millió pár)	10	12	12
index: 2006 = 100	100	124	130
Piaci részesedés	1 %	2 %	2 %
Marokkó (millió pár)	10	10	10
index: 2006 = 100	100	99	98
Piaci részesedés	1 %	1 %	1 %
Egyéb – (millió pár)	63	67	59
index: 2006 = 100	100	107	93
Piaci részesedés	9 %	10 %	9 %
Összesen (millió pár)	185	207	201
index: 2006 = 100	100	112	109
Piaci részesedés	26 %	30 %	30 %

8. táblázat

A harmadik országokból származó behozatal értéke

Érték	2006	2007	FI
India EUR/pár	11,34	11,67	11,98
index: 2006 = 100	100	103	106
Indonézia EUR/pár	9,98	10,06	9,67
index: 2006 = 100	100	101	97
Brazília EUR/pár	15,8	15,78	16,83
index: 2006 = 100	100	100	107
Thaiföld EUR/pár	12,56	13,54	13,55
index: 2006 = 100	100	108	108
Tunézia EUR/pár	12,76	13,2	13,39
index: 2006 = 100	100	103	105
Marokkó EUR/pár	14,6	15,05	14,98
index: 2006 = 100	100	103	103
egyéb EUR/pár	14,64	14,25	15,26
index: 2006 = 100	100	97	104
Összesen EUR/pár	13,16	13,07	13,40
index: 2006 = 100	100	99	102

(223) A fentiekből kiderül, hogy a harmadik országokból származó összes behozatal abszolút értékben nőtt a figyelembe vett időszakban. 2006-hoz képest az összes behozatal 185 millió párról 201 millió párra nőtt a felülvizsgálati időszakban, a piaci részesedés tekintetében pedig 26 %-ról 30 %-ra.

(224) A harmadik országok árai azonban átlagosan 34 %-kal meghaladják a kínai árakat, valamint 28 %-kal a vietnami árakat.

G. AZ UNIÓS IPAR GAZDASÁGI HELYZETE

1. ELŐZETES ÉSZREVÉTELEK

(225) Az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése alapján a Bizottság az összes olyan gazdasági tényezőt és mutatót elemezte, amely kihat az uniós ipar helyzetére.

(226) Ahogy azt már a fentiekben kifejtettük, az ágazat sajátosságára, valamint az uniós panaszos gyártók nagy számára való tekintettel alkalmazni kellett a mintavételezésre vonatkozó rendelkezéseket. A károkozás elemzése céljából a következő két szinten került sor a kármutatók meghatározására:

— A makrogazdasági tényezők (termelési kapacitás, eladási mennyiség, piaci részesedés, foglalkoztatás, termelékenység, növekedés, a dömpingkülönbsétek nagysága, valamint a korábbi dömping hatásaiból való helyreállítás) vizsgálatát az uniós gyártás egészének szintjén, az uniós gyártók nemzeti szövetségeitől és az egyes vállalatoktól begyűjtött információk alapján végezték el. Ezeket a tényezőket lehetőség szerint összevetették az illetékes statisztikai hivatal által szolgáltatott átfogó adatokkal.

— A mikrogazdasági tényezők (készletek, eladási árak, készpénzforgalom, nyereségesség, a beruházások megtérülése, tőkeemelési képesség, beruházások és bérek) elemzését az egyes vállalatok vonatkozásában, azaz a mintában szereplő uniós gyártók szintjén végezték el.

2. MAKROGAZDASÁGI MUTATÓK

2.1. Teljesítmény, termelőkapacitás és kapacitáskihasználás

9. táblázat

Termelőkapacitás és kapacitáskihasználás

	2006	2007	FI
Termelés (1000 pár)	390 314	383 692	365 638
Index: 2006 = 100	100	98	94

	2006	2007	FI
Kapacitás (1000 pár)	551 844	571 663	564 091
Index: 2006 = 100	100	104	102
Kapacitáskihasználás	71 %	68 %	66 %
Index: 2006 = 100	100	95	92

Forrás: a 27 tagú EU-ra vonatkozó adatok: Prodcom, amelyet az egyes gyártóktól és a gyártókat képviselő szövetségektől érkezett adatok erősítettek meg. Megjegyzés: A fenti (23) preambulumbekkezdésben ismertetettek szerint a vizsgálat kimutatta, hogy a mintába kiválasztott uniós gyártók teljesítménye az eredetileg jelezetthez képest 18–21 %-kal kisebb volt a figyelembe vett időszakban, főleg egy bizonyos gyártó helyzete miatt. Az iratokban szereplő információk nem utaltak arra, hogy az említett gyártóra vonatkozó megállapítás az egész ágazatra érvényes lenne. Mégis megvizsgálták annak lehetőségét, hogy az alacsonyabb termelés az uniós gyártás egészére érvényes-e. Annak ellenőrzése érdekében, hogy e változat az uniós gyártás egészére kihat-e, azon feltevés alapján, hogy az összes uniós gyártás 20 %-kal csökken a figyelembe vett időszakban, egy összevetésre került sor. Meg kell jegyezni, hogy a mintának a vizsgálat során megállapított gyártási mennyisége és az eredetileg kimutatott mennyiség közötti különbség – kis eltérésekkel – változatlan maradt a figyelembe vett időszak során. Ezért arra a megállapításra jutottak, hogy az eljárás szempontjából fontos kármutatókkal kapcsolatos általános tendenciákra (piaci részesedés, termelékenység stb.) nem terjedne ki a hatás.

(227) A termelés 6 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban, ami nagyrészt az ugyanezen időszakban a bőrcipőfogyasztás terén tapasztalható csökkenését tükrözi.

(228) Az importőröket és kiskereskedőket képviselő néhány érdekelt – bizonyíték nélkül – azt állította, hogy az uniós gyártás terén bekövetkezett csökkenést inkább pozitívnak kell tekinteni, semmint arra utaló jelnek, hogy az uniós ipart a figyelembe vett időszakban továbbra is kár érte. E felek szerint a gyártás csökkenése az uniós iparban végbemenő tudatos racionalizálási folyamat következménye, amelynek révén az alsóbb kategóriás termékek gyártásáról lemondtak a közép-felső kategóriás termékek javára, amely területen az uniós ipar mindig is versenyképes volt.

(229) Ezzel kapcsolatban ki kell hangsúlyozni, hogy azt már az eredeti vizsgálat során is megállapították, hogy sok uniós gyártó tűnt el, mert nem tudta felvenni a versenyt a dömpingelt behozattal – nem feltétlenül a versenyképesség eredendő vagy strukturális hiánya miatt. Ennélfogva elutasították azt az állítást, miszerint az uniós gyártás csökkenését kedvező jelnek kell tekinteni.

(230) Az egyik érdekelt azt állította, hogy az, hogy az uniós ipar kapacitáskihasználása változatlan maradt, azt bizonyítja, hogy nem került sor károkozásra.

(231) Ahogy azt már az eredeti vizsgálat során is megállapították, az ágazat tényleges kapacitása sokkal inkább a rendelkezésre álló munkaerő számától függ, mint a gyártósor gépeinek műszaki kapacitásától. Ezért a kapacitás a foglalkoztatás szintjével mérhető, ahogy azt az alábbi 2.3. rész kifejti. Mindenesetre a felek állításával szemben a vizsgálat bizonyította, hogy a kapacitáskihasználás a műszaki kapacitás vizsgálata szempontjából 71 %-ról 66 %-ra csökkent a figyelembe vett időszakban, ezért nem tartható az az állítás, miszerint a stabil kapacitáskihasználás azt jelentené, hogy nem került sor károkozásra.

2.2. Eladási mennyiség és piaci részesedés

10. táblázat

Eladási mennyiség és piaci részesedés

	2006	2007	FI
Eladás (1000 pár)	302 784	298 116	279 865
Index: 2006 = 100	100	98	92
Piaci részesedés	41,8 %	43,2 %	41,5 %
Index: 2006 = 100	100	103	99

(232) A figyelembe vett időszak során az uniós ipar eladásai abszolút értékben 8 %-kal csökkentek. Tekintettel arra, hogy ugyanezen időszakban a fogyasztás 7 %-kal csökkent, az uniós ipar továbbra is stabilan tartani tudta piaci részesedését. Ha az eredeti vizsgálatban tapasztalt helyzettel végzünk összehasonlítást, amikor az eladások 33 %-kal csökkentek, az is nyilvánvaló, hogy az intézkedések bevezetését követően az eladások és a piaci részesedés terén megfigyelt szabadesés megállt.

(233) Az egyik érdekelt azt állította, hogy nem került sor károkozásra, mivel az uniós ipar növelte piaci részesedését a figyelembe vett időszak során. A vizsgálat azonban kimutatta, hogy az uniós ipar piaci részesedése igen csekély mértékben változott a figyelembe vett időszakban. Továbbá a fenti E.2. részben részletesen kifejtettek szerint elvárható lett volna, hogy a gyártás racionalizálása és az üzleti modell megváltoztatása lehetővé tegye a fennmaradó vállalatok számára, hogy lényegesen növeljék piaci jelenlétüket. Az, hogy az uniós gyártók eladásai változatlanok voltak, arra enged következtetni, hogy a dömpingelt behozatal által előidézett nyomás továbbra is aggodalomra ad okot.

(234) Egyes érdekelték azt állították, hogy az, hogy az uniós ipar nem növelte piaci részesedését a vámok kivetése óta,

azt bizonyítja, hogy az uniós ipar nem tudta kihasználni a vámok által biztosított előnyöket, valamint hogy az importált termékek semmiképpen sem helyettesíthetők az Unióban gyártott termékekkel.

(235) Ismételen ki kell emelni, hogy a piaci részesedés csupán egy a vizsgált mutatók közül, valamint hogy lentebb az egyéb tényezőknél kifejtettek szerint a vizsgálat kimutatta, hogy jelentős a verseny az Unióban előállított termék és az érintett országokból importált termék között. Jóllehet az a megállapítás helytálló, miszerint az uniós gyártók nem tudták lényegesen növelni piaci részesedésüket, az eladások terén az eredeti vizsgálat során tapasztalt jelentős csökkenés megállt, és az intézkedések lehetővé tették az uniós gyártók számára az eladások és a piaci részesedés stabilizálását. Úgy tűnik, hogy a piaci részesedés további növekedésének főleg a dömpingelt behozatal által kiváltott árnyomás szabott határt, ahogy az a (261)-(262) preambulumbekendésekben is szerepel.

(236) Az egyik érdekelt azt állította, hogy az uniós ipar exportteljesítménye jelentősen javult, ennél fogva már nem volt tapasztalható a károkozás.

(237) Az alábbi táblázatból kiderül, hogy ezen állítással szemben a vizsgálat azt mutatta ki, hogy az uniós ipar exportteljesítménye a figyelembe vett időszak során a növekedés helyett inkább némi csökkenést mutatott.

(238) Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy az export a uniós gyártók eladásainak csupán 25 %-át teszi ki. Ezért a Közösségen belüli teljesítmény továbbra is messze a legfontosabb tényező az uniós gyártók pénzügyi helyzetének meghatározása tekintetében. Ezenfelül a vizsgálat nem bizonyította, hogy az exporttevékenység növekedése csökkenést idézne elő a Közösségen belüli eladások vonatkozásában.

(239) A fentiek figyelembevételével nem tartható fenn az az állítás, miszerint a jobb exportteljesítmény megszüntette volna az uniós ipar által elszenvedett kárt.

11. táblázat

Uniós kivitel

	2006	2007	FI
Az uniós gyártók általi kivitel (1 000, pár)	91 395	89 845	89 739
Index: 2006 = 100	100	98	98

Forrás: Comext

2.3. Foglalkoztatás

12. táblázat

Foglalkoztatás

	2006	2007	FI
Teljes foglalkoztatás (1000 főben)	267	264	262
Index: 2006 = 100	100	99	98

(240) Az uniós gyártók hozzávetőleg 260 000 főt foglalkoztattak, akik közvetlenül részt vettek az érintett termék gyártásában a felülvizsgálati időszak során.

(241) Az egyik érdekelt azt állította, hogy az, hogy az uniós iparon belül változatlan maradt a foglalkoztatás szintje, arra utal, hogy már nem áll fenn a károkozás.

(242) Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a károkozás megállapításának az összes releváns tényező elemzésén kell alapulnia, nem csupán egyetlen, külön vizsgált tényezőn. Továbbá a vizsgálat megállapította, hogy az uniós iparon belüli foglalkoztatás kismértékben csökkent (- 2,0 %). Annak, hogy az uniós ipar nagy része áttért a klaszter-rendszerben történő gyártásra, valószínűleg szerepe volt abban, hogy a foglalkoztatás szintje ne csökkenjen tovább, és a gyártó vállalatoknál fenn lehessen tartani a fontos know-how-t.

(243) Egy másik érdekelt azt állította, hogy az uniós ipar problémáinak egyik fő oka az Unióban rendelkezésre álló munkaerővel kapcsolatos hiány volt, nem pedig az érintett országokból származó behozatal által előidézett verseny.

(244) Figyelembe véve azonban, hogy ezen állítás alátámasztására nem szolgáltatott bizonyítékot, és mivel a vizsgálat megállapításai nem utalnak arra, hogy a rendelkezésre álló munkaerővel kapcsolatos probléma jelentős lenne az uniós gyártók számára, ez az állítás nem volt fenntartható.

2.4. Termelékenység

13. táblázat

Termelékenység

	2006	2007	FI
Termelékenység	1 461	1 453	1 391
Index: 2006 = 100	100	99	95

(245) E felülvizsgálat keretében a figyelembe vett időszak átlagos termelékenységét a teljes foglalkoztatás alapján vizsgálták, beleértve a klaszter-rendszerben működő gyártó létesítményekben dolgozó valamennyi munkavállalót. Az időszak során a termelékenység mérsékelt csökkenése volt jellemző. Az E.2. részben említettek szerint a termelékenység az általános struktúrához és a vállalatok által gyártott lábbelítípusokhoz kapcsolódik, továbbá igen eltérő lehet országonként és vállalatonként. Ennélfogva a csökkenés nem tekinthető jelentősnek.

2.5. Növekedés

(246) 2006 és a felülvizsgálati időszak között az uniós ipari részesedése változatlan maradt, de a fogyasztás csökkenésének figyelembevételével az uniós gyártók eladásai abszolút értékben mégis csökkentek.

2.6. A dömpingkülönbözet nagysága

(247) Ami a tényleges dömpingkülönbözet nagysága által az uniós iparra gyakorolt hatást illeti, az érintett országokból származó behozatal mennyiségét és árát figyelembe véve ez a hatás nem tekinthető elhanyagolhatónak.

2.7. A korábbi dömping, illetve szubvenció hatásából való helyreállítás

(248) A KNK-ból és Vietnamból származó, az egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalával kapcsolatos dömpingellenes intézkedéseket 2006 októberében vezették be. Ezen időszakban az uniós gyártók helyzetének még csak részleges helyreállása volt megfigyelhető, ahogy az az alábbi adatokból is kiderül.

3. MIKROGAZDASÁGI MUTATÓK

3.1. Készletek

14. táblázat

Készletek

	2006	2007	FI
(1000 pár)	163	120	198
Index: 2006 = 100	100	73	121

Forrás: ellenőrzött kitöltött kérdőívek

(249) A készletek továbbra is jelentéktelenek, hozzávetőleg a termelés 2 %-át teszik ki. Emlékeztetni kell arra, hogy nem szabad túlbecsülni e mutató jelentőségét, mivel ezt a terméktípust rendelésre gyártják, és egy meghatározott időpontban azért képződnek készletek, mert a már eladott árukat még nem szállították el.

3.2. Eladási árak

15. táblázat

Eladási árak

	2006	2007	FI
EUR/pár	26,6	29,5	34,6
Index: 2006 = 100	100	111	130

Forrás: ellenőrzött kitöltött kérdőívek

- (250) Az eladási árak 30 %-kal nőttek az adott időszakban. Ezt a növekedést két fő tényező idézte elő. Egyrészt az üzleti modellel kapcsolatos, fentebb említett fejleményeknek tudható be, másrészt az elsősorban a nyersanyagok miatti költségnövekedésnek.

3.3. Készpénzforgalom, nyereségesség és a beruházások megtérülése

16. táblázat

Készpénzforgalom – nyereségesség – a beruházások megtérülése

	2006	2007	FI
Készpénzforgalom (1000 EUR)	7 720	13 101	13 337
Index: 2006 = 100	100	170	173
Nettó forgalom nyeresége %-ban	1,3 %	3,4 %	3,0 %
Index: 2006 = 100	100	261	231
Beruházások megtérülése	9,5 %	22,8 %	20,5 %
Index: 2006 = 100	100	240	217

Forrás: ellenőrzött kitöltött kérdőívek

- (251) Az uniós ipar nyereségének mértéke a figyelembe vett időszak során a 2006-os 1,3 %-ról 3 %-ra nőtt a felülvizsgálati időszakban. A nyereség növekedése befolyásolta a készpénzforgalom fejlődését és a beruházások megtérülését. Mindezt azonban a beruházásoknak az eredeti vizsgálatban megállapított, jelentős romlásának és alacsony szintjeinek fényében kell szemlélni.
- (252) Egyes érdekeltek azt állították, hogy az uniós ipar nyeresége jelentősen javult, és hogy ez a nyereség valóban lényegesen nagyobb volt, mint az eredeti vizsgálatban célul kitűzött 6 %-os nyereség. Ennélfogva azt állították, hogy az egyéb kármutatóktól függetlenül a károkozás már nem áll fenn.
- (253) Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy jóllehet igaz, hogy a nyereségességi szint javult, a vizsgálat kimutatta, hogy az uniós ipar nem tudta elérni az eredeti

vizsgálat során megállapított 6 %-os célt. Elvárható lett volna a nyereség mértékének markánsabb növekedése, legalábbis az iparág nagy részének arra irányuló erőfeszítésének figyelembevételével, hogy új üzleti modellel álljanak át. Ez azt bizonyítja, hogy az iparág helyzete még mindig nagyon gyenge a nyereségesség szempontjából. Ennélfogva az arra vonatkozó állítást, miszerint a nyereség mértéke arra utal, hogy az uniós ipart már nem érinti a kár, el kell utasítani.

3.4. Tőkeemelési képesség

- (254) A vizsgálat bebizonyította, hogy a kkv-k, amelyekből lényegében az egész ágazat áll, súlyos pénzügyi helyzetük miatt nem tudnak kellő bankgaranciát nyújtani, ennélfogva nehézségekkel néznek szembe, amikor új tőkét kell szerezniük.

3.5. Beruházások

17. táblázat

Beruházás

	2006	2007	FI
(1000 EUR)	9 019	13 777	20 979
Index: 2006 = 100	100	153	233

Forrás: ellenőrzött kitöltött kérdőívek

- (255) Jóllehet a beruházások nőttek a figyelembe vett időszak során, abszolút értékben a forgalomnak még mindig csupán 6 %-át tették ki a felülvizsgálati időszakban. Ezenfelül ezt a növekedést az egyik, a mintában szereplő uniós gyártó által bizonyos épületekkel kapcsolatban végrehajtott rendkívüli beruházások befolyásolták. Máskülönben a beruházások mértéke továbbra is csekély lett volna a referencia-időszakban. Mindezt megint csak a beruházásoknak az eredeti vizsgálatban megállapított, jelentős romlásának és alacsony szintjeinek fényében kell szemlélni.

3.6. Bérek

18. táblázat

Bérek

	2006	2007	FI
Bérek és fizetések (1000 EUR)	21 305	23 186	23 855
Index: 2006 = 100	100	109	112
Egy főre jutó átlagbérek és fizetések (EUR)	21 826	21 418	21 897
Index: 2006 = 100	100	98	100

Forrás: ellenőrzött kitöltött kérdőívek

(256) Az átlagberek nem változtak a figyelembe vett időszak során, ami arra utal, hogy a reálberek csökkennek, és nem követik a szokásos trendet. Ez még inkább bizonyítja az uniós gyártókra gyakorolt nyomás mértékét.

4. A KÁRRAL KAPCSOLATOS KÖVETKEZTETÉS

(257) Ahogy az a fentiekből is kiderül, az alaprendeletben felsorolt tényezők közül nem mindegyikről bizonyosodott be, hogy közvetlen hatást gyakorol az uniós lábbeligyártó ipar helyzetére a kár megállapítása szempontjából. Figyelembe véve különösen azt, hogy a gyártás rendelkezésre történik, és rendes körülmények között nincsenek készletek, vagy azok csak a már teljesített, de még nem elszállított/kiszámlázott rendelések alapján képződnek, ennél fogva úgy ítélték, hogy csekély jelentőséggel bírnak a kár elemzése során. Hasonlóképpen, mivel az ágazat továbbra is munkaerő-intenzív, a termelőkapacitás műszaki szempontból nem korlátozott, és főleg a gyártók által alkalmazott munkavállalók számától függ.

(258) Az uniós ipar helyzetére közvetlenebb hatást gyakoroló makromutatók elemzése kimutatja, hogy az uniós termelés, valamint az eladási mennyiségek is hozzávetőleg ugyanolyan mértékben csökkentek a figyelembe vett időszak során, mint az uniós fogyasztás. Ennél fogva az uniós gyártók eladásai, piaci részesedése és a foglalkoztatás stabil maradt. A termelékenység csökkent, de csak mérsékelten. Összességében, jóllehet elvárható lett volna, hogy az új üzleti modellre való átállás révén növelni lehessen a fennmaradó uniós gyártók eladásait és termelését, az is nyilvánvaló, hogy az ágazatban az intézkedések bevezetése előtt megfigyelt gazdasági szabadesés az intézkedések bevezetése óta megállt. Ez azt is lehetővé tette az uniós ipar nagy része számára, hogy a gyártás szakosodott klaszterek létrehozása által történő racionalizálásával, magasabb kategóriába tartozó termékekre való átállással, valamint a nagykereskedelmi forgalmazás helyett a kiskereskedők közvetlen ellátására koncentrálna megváltoztassák az üzleti modelljüket.

(259) A vonatkozó mikromutatók elemzése az uniós ipar részleges helyreállítását is alátámasztja, ami az eladási árak, a készpénzforgalom és a nyereség növekedését mutatja. Az iparág azonban még nem tudott visszatérni a nyereség és a beruházások szokásos szintjéhez, és továbbra is problémákkal szembesül a tőkeemelés és a fizetésekkel kapcsolatos fejlemények terén, ami arra utal, hogy a helyzet még mindig bizonytalan, és a károkozás nem szűnt meg teljesen.

(260) Összességében a vizsgálat kimutatta, hogy az uniós ipart továbbra is jelentős kár éri.

5. AZ ÉRINTETT ORSZÁGOKBÓL SZÁRMAZÓ DÖMPINGELT BEHOZATAL HATÁSA, VALAMINT AZ EGYÉB TÉNYEZŐK HATÁSA

5.1. Az érintett országokból származó dömpingelt termékek behozatalának hatása

(261) Jóllehet az érintett országokból származó behozatal együttes mennyisége tekintetében csökkenés volt tapasztalható a figyelembe vett időszak során, a felülvizsgálati időszak során a mennyiségek még mindig messze megha-

ladták az eredeti vizsgálat során jellemző mennyiségeket. Kína esetében az eredeti vizsgálati időszakhoz képest majdnem kétszeres a behozatal mennyisége, és bár ugyanezen időszakban a Vietnamból származó behozatal mennyisége csökkent, piaci jelenlétük továbbra is jelentős, közel 10 %-os piaci részesedéssel rendelkeznek.

(262) Az érintett országokból a figyelembe vett időszak során történő behozatal árának elemzése azt mutatja, hogy a kínai behozatal árai stabilak maradtak, ugyanakkor a vietnami árak csökkentek. Az eredeti vizsgálati időszak áraihoz képest a kínai árak körülbelül 20 %-kal nőttek, a vietnami árak viszont az eredeti vizsgálati időszakban megállapítottakhoz közelítettek. A termékösszetétel és a kereskedelmi díjak szintje tekintetében meglévő különbségek ellenére nyilvánvaló, hogy a KNK-ra vonatkozó 8,6 eurós átlagos importárak, valamint a Vietnamba vonatkozó 9,51 eurós átlagos importárak továbbra is komoly aggodalomra adnak okot az uniós gyártók szempontjából, amelyek esetében az átlagos eladási árak jóval meghaladják a 30 eurót. Ez még nyilvánvalóbb, ha megvizsgáljuk az alákínálási szinteket, amelyek tekintetében drasztikus növekedés következett be az eredeti vizsgálati időszakhoz képest. Kína esetében az alákínálási szintek ezen időszakban 13,5 %-ról 31,9 %-ra emelkedtek, Vietnamban pedig hasonló, 15,9 %-ról 38,9 %-ra való növekedés figyelhető meg.

5.2. Az érintett országokból származó dömpingelt termékek behozatalának hatásával kapcsolatos következtetés

(263) A fentiek alapján azt a következtetést kell levonni, hogy az érintett országokból származó behozatal a mennyiség és az ár tekintetében is hátrányosan érinti az uniós gyártók teljesítményét.

5.3. Az egyéb tényezők hatása

(264) A Bizottság alapos elemzést végzett azzal kapcsolatban, hogy a dömpingelt behozatalon kívül bármilyen egyéb ismert tényezőnek lehetett-e kihatása az uniós gyártók által folyamatosan elszenvedett kárra, hogy biztosíthassa, hogy az ilyen tényezők által előidézett kárt ne a dömpingelt behozatal hatásának tulajdonítsák.

5.3.1. A verseny hiánya az Unióban gyártott cipők és az érintett országokból importáltak között

(265) Néhány érdekelt azt állította, hogy nincs kapcsolat az érintett országokból származó behozatal és az uniós ipar teljesítménye között. Elsősorban azon véleményüknek adtak hangot, hogy az Unióban gyártott hasonló termék és az érintett termék nem helyettesíthető egymással. Az említett felek szerint nincs verseny az Unióban gyártott bőrcipők, valamint a Kínából és Vietnamból importált termékek között, mivel az előbbi jellemzően a közép- és felső kategóriás termékek közé tartozik, míg az utóbbit főleg az alsó és középkategóriába szánják. Ezzel kapcsolatban azt hozták fel bizonyítékként, hogy az uniós ipar az intézkedések bevezetését követően nem tudta visszaszerezni piaci részesedését. Az egyéb kármutatókkal kapcsolatos általános javulás

inkább az uniós ipar által az üzleti modell tekintetében végrehajtott változtatás következménye lenne, ami által csökken a termelés és elmozdulás történik a nagyobb hozzáadott értéket képviselő gyártás felé, ami mérsékelné az uniós ipar egy része által elszenvedett kárt. Az uniós gyártók másik csoportja által tapasztalt nehézségekről úgy ítélték, hogy azokat inkább az alkalmazkodás hiánya, semmint az érintett országokból származó behozatal idézte elő.

- (266) A vizsgálat kimutatta, hogy bár az uniós ipar a minőségi termékek gyártása felé fordult, továbbra is elfoglalja az alsó termékkategória bizonyos részét, valamint a közép-kategóriás szegmens nagy részét. Ha megvizsgáljuk a dömpingelt behozatalt, kiderül, hogy nem csupán az alsó termékszegmensre, hanem a középsőre is kiterjed – sőt bizonyos esetekben még a felső kategóriára is. Másképpen fogalmazva tehát jelentős verseny tapasztalható az Unióban gyártott és az érintett országokból importált bőrcipők tekintetében.
- (267) Arra vonatkozó állítások is elhangzottak, hogy nincs verseny az uniós gyártók és az érintett exportőrök között, mivel az uniós gyártók a részipari termékekre helyezik a hangsúlyt, és nem foglalkoznak a különleges cipők teljes termékkörével, például a túra-, teke- és ortoped cipőkkel. Ezzel kapcsolatban azonban meg kell jegyezni, hogy a különleges cipők az érintett terméknek csak egy kis részét teszik ki, ennél fogva a hatás nem lehet jelentős. Mindenesetre a vizsgálat kimutatta, hogy az állítással ellentétben az Unióban gyártanak ilyen különleges cipőket, bár korlátozott mennyiségben, és ezek az importált különleges cipőkkel közvetlen versenyben állnak. Továbbá a fentiekben kifejtettek szerint jelenleg növekvő verseny tapasztalható az említett különleges cipők és az uniós ipar által hagyományosan gyártott klasszikus „brown shoe” között.
- (268) Ami az uniós gyártás és az érintett országokból származó behozatalnak az életkor és a nemek alapján történő összehasonlítását illeti, a vizsgálat kimutatta, hogy az Unióban jelentős a férfi-, női és gyermekcipő gyártása. A női cipők gyártásán van a hangsúly, a gyártás 55 %-át teszik ki, míg a férfi- és gyermekcipők a gyártás 35 %-át, illetve 10 %-át. Ha megvizsgáljuk az érintett országokból importált cipők életkor és nemek szerinti megoszlását, eltérő számadatokat kapnak, a gyermekcipőkre kerül nagyobb hangsúly, amelyek a behozatal megközelítőleg 25 %-át teszik ki. Az eltérések ellenére nyilvánvaló, hogy az uniós ipar és az exportőrök is jelentős mennyiségekben árusítják mindhárom kategóriát az Unió piacán.

5.3.2. Az uniós gyártók alacsony hatékonysága, strukturális problémák és a globalizáció hatása

- (269) Az egyik, a fogyasztói érdekeket képviselő fél azt állította, hogy az állítólagos dömping nem volt kihatással az uniós ipar helyzetére, ugyanakkor az Unión belül a munkahelyek elvesztését és a gyárak bezárását nem a tisztességtelen kereskedelem idézte elő, hanem inkább maga a

globalizáció és a gyártásnak az alacsonyabb költségeket garantáló országokba történő áthelyezése.

- (270) Több érdekelt arra is rámutatott, hogy a uniós ipar nem tudta kihasználni az intézkedések előnyét, valamint felhívta a figyelmet az üzleti modellnek az uniós gyártók körében történő megváltoztatásának hatására, ami bizonyítékul szolgál azon állításra vonatkozóan, miszerint nincs kapcsolat a behozatal és az uniós ipar teljesítménye között.
- (271) Az említett állítások szerint az uniós ipar strukturális szempontból képtelen felvenni a versenyt a tömegtermelés terén, ami jórészt a szükséges munkaerő hiányának és a költségeknek tulajdonítható. Ennél fogva az uniós ipar jelentős része új üzleti modellt alakított ki, valamint termékinnovációval és korszerűsítéssel kapcsolatos beruházásokat hajtott végre, hogy az alsó és középkategóriás termékszegmensről áthelyezhesse a hangsúlyt a közép- és felső kategóriás szegmensre, valamint a luxustermékekre. Ezek a vállalatok, amelyek a nagyobb hozzáadott értékkel rendelkező részipari termékeket helyezték a középpontba, jó teljesítményt is nyújtanak. Ezzel szemben azok a vállalatok, amelyek nem voltak képesek megfelelni a globalizáció kihívásainak, továbbra is szerény eredményeket mutatnak fel. Ezen állítás szerint az uniós gyártók helyzetét üzleti stratégiájuk következményének kell tekinteni, azaz nem kapcsolódik az érintett országokból származó behozatalhoz.
- (272) A fenti E.2. és G.4. részből kiderül, hogy a vizsgálat tulajdonképpen egyes képet alakított ki az uniós ipartal kapcsolatban. Az iparág bizonyos részei az alsó és középkategóriába tartozó, nem márkás lábbeliket gyártanak, és inkább nagykereskedőkön keresztül értékesítik, semmint közvetlenül kiskereskedőknek. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ezek a vállalatok a jelleghűknél fogva ne lennének hatékonyak. A vizsgálatból egyértelműen kiderül, hogy versenyhelyzetüktől függetlenül, nehéz helyzetüket nagymértékben a dömpingelt behozatal idézte elő. Következésképpen rendkívül nehéz pénzügyi helyzetben vannak, ami a figyelembe vett időszak során lényegesen romlott. Több ilyen vállalat erőfeszítéseket tesz arra, hogy átálljon a közép- és felső termékkategóriára, valamint megváltoztassa az értékesítési csatornákat, de a dömpingelt behozatal által előidézett jelenlegi nyomás rendkívüli mértékben megnehezíti ezt a folyamatot.
- (273) A határozott javulás és az üzleti modell átalakítása ellenére az üzleti modelljüket átalakító vállalatok nem érik el az eredeti vizsgálat során a nyereség vonatkozásában megállapított 6 %-os célkitűzést. Ez azt bizonyítja, hogy e csoportra is kihat az összes szegmenst a dömpingelt behozatal következtében befolyásoló árleszorító nyomás. Ezért valószínű, hogy ez a csoport képes lett volna teljes mértékben helyreállni, ha nem lett volna kitéve a dömpingelt bőr lábbeliek folyamatos (sőt fokozódó) behozatala által előidézett árleszorító nyomásnak.

(274) Az, hogy még az új üzleti modellt alkalmazó vállalatokra is kiható a kárt okozó dömping annak ellenére, hogy rendkívül hatékonyak az erőforrások összefogása és a szakosodás terén, arra utal, hogy az iparágban belüli alacsony hatékonyság és a strukturális problémák nem bontják meg a dömping és az elszennvedett kár közötti okozati kapcsolatot.

5.3.3. A harmadik országokból származó behozatal hatása

(275) Több érdekelt kifejtette, hogy az egyéb harmadik országokban egyre növekvő lábbeligyártó ipar következtében drámai mértékben megnövekedett az Unióba irányuló kivitel. Ezzel kapcsolatban elhangzott az az állítás, miszerint a harmadik országokból származó behozatal jelentősen befolyásolta az uniós ipar helyzetét a figyelembe vett időszakban, és az intézkedések megszüntetése esetén a károkozás folytatódásának, illetve megismétlődésének valószínűségével kapcsolatos elemzés során is ugyanolyan fontos lesz. Az említett felek szerint az intézkedések megszüntetése hatást gyakorolna az érintett országokból származó behozatal és az egyéb országokból származó behozatal közötti behozatalegyenlegre, mivel e beszerzési források egymást helyettesítik. Ennélfogva az intézkedések megszüntetése nem lenne hatással az uniós iparra.

(276) Ezzel kapcsolatban a vizsgálat azt mutatta, hogy az egyéb harmadik országokból, például Indiából és Indonéziából származó, olcsó behozatal nagy és egyre növekvő mennyiséget tesz ki. A lábbeligyártó ágazat nagyrészt nemzetközi csoportokba szerveződik, több országban különböző gyártó bázisokkal rendelkezik. Ez bizonyos mértékű rugalmasságot tesz lehetővé a gyártás áthelyezése tekintetében, amennyiben más országokban gyártó bázis jön létre. A vizsgálat kimutatta, hogy egy új országban egy-két év alatt létrehozható ilyen létesítmény.

(277) Ami a piaci részesedést illeti, a Kína és Vietnam által elvesztett részesedéseket más exportáló országok szerezhetik meg – elsősorban India és Indonézia. Az árai által kifejtett hatás azonban nem hasonlítható a Kínából és Vietnamból származó behozatal árainak hatásához. Miközben figyelmen kívül hagyjuk a termékösszetétel tekintetében meglévő különbségeket, India esetében az árakban tapasztalható eltérés különösen erőteljes, ahol az átlagos exportár 25,8%-kal magasabb, mint a Vietnamból importált cipők átlagos exportára, illetve a Kínából importált cipők esetében 40,3%-kal. Ennélfogva az általuk az uniós iparra gyakorolt hatás sokkal kevésbé markáns. Az Indonéziából importált cipők átlagos exportára 13,2%-kal magasabb, mint a Kínából importált cipők átlagos exportára, illetve hasonló a Vietnamból importált cipők átlagos exportárához. Mindazonáltal az indonéziai importmennyiségek relatív hatása még mindig korlátozott lenne. A fentiek figyelembevételével az egyéb ázsiai országokból származó behozatal relatív mennyi-

sége és magasabb árai miatt nem vonható le az a következtetés, miszerint hatásuk elegendő lenne az uniós ipar által elszennvedett kár, valamint a Kínából és Vietnamból származó dömpingelt behozatal nagy mennyiségei közötti kapcsolat megszüntetéséhez.

5.3.4. A fogyasztási és a fogyasztói preferenciák változásainak hatásai, és a kiskereskedelmi ágazat szerkezetében bekövetkezett változások hatásai az Unióban

(278) Az is elhangzott, hogy az uniós ipar gyenge teljesítménye nem köthető az érintett országokból származó behozatalhoz, hanem inkább az uniós fogyasztás csökkenéséhez kapcsolódik. A fogyasztás visszaesése állítólagosan a divatirányzatok változásához köthető, azaz a hivatalosabb stílustól a hétköznapi lábbelik felé történt elmozduláshoz. Ennek megfelelően a fogyasztók inkább az alacsonyabb árkatagóriákat részesítik előnyben, amelyeket jellemzően a harmadik országokból származó behozatal képvisel.

(279) Ebben az összefüggésben a vizsgálat rámutatott arra, hogy az érintett termék tekintetében csökkent a fogyasztás. Ha azonban tökéletes helyettesíthetőség lett volna a bőrből és más anyagokból készült lábbelik között, ez a visszaesés sokkal hangsúlyosabb lett volna. A fogyasztás csökkenése és a fogyasztói preferenciák változásai önmagukban tehát nem tekinthetők olyan tényezőnek, amely megbontaná az okozati kapcsolatot.

(280) A vizsgálat arra is rámutatott, hogy a lábbelik kiskereskedelme ma már nagyon sokszínű, a hagyományos cipőboltokon kívül számos új értékesítési helyen kínálnak lábbeliket: például áruházakban, általános ruházati üzletekben, illetve a szupermarketekben és a hipermarketekben is, amelyek az értékesítések igen jelentős hányadát, akár több mint 40 %-át is lebonyolítják.

(281) Az is elhangzott, hogy ez a fokozott verseny lefelé nyomja az árakat, és hogy ez nagyobb hatással van az uniós iparra, mint a dömpingelt behozatalra. Jóllehet a kiskereskedelmi ágazat felől érkező nyomás nem zárható ki mint olyan tényező, amely hatást gyakorolhatott az uniós iparra, nem szabad megfeledezni arról, hogy ez a szerkezet attól függ, hogy találunk-e olyan beszállítókat,

akik ilyen alacsony árakon képesek szállítani. A hatalmas mennyiségben érkező dömpingelt termékek minden bizonnyal kulcsszerepet játszottak az árnyomás kialakulásában és fenntartásában. Ezenkívül az a tény, hogy az uniós gyártóknak sikerült növelni az árakat, azt is jelzi, hogy a kiskereskedelmi szerkezetben történt változások hatásai nem olyan erőteljesek, hogy megtörjék a kár és a dömpingelt behozatal közötti kapcsolatot.

5.3.5. Az uniós termelők exportteljesítményének hatásai

- (282) Az uniós ipar gyenge exportteljesítményét, amely az USA-dollárhoz képest erős eurónak tudható be, szintén az uniós ipar által elszenvedett kár okaként jelölték meg, és ezért azt meg kellett különböztetni az érintett országokból származó behozatal által kiváltott hatásoktól.
- (283) Ugyanakkor az általános belföldi áraknak az általános kivitellel való összehasonlítása inkább azt jelzi, hogy az uniós gyártók exportárai megközelítőleg 12 %-kal nőttek a figyelembe vett időszakban, és hogy ezek az árak a felülvizsgálati időszakban kb. 20 %-kal voltak magasabbak a hazai áraknál. Az exportmennyiségek stabil szinten maradtak, és a termelés kb. 25 %-át kötötték le. Mivel a vizsgálat azt mutatta, hogy az uniós gyártók exportteljesítményében csak egy kis visszaesés történt, az az érv, amely szerint az exportteljesítmény jelentené a kár okát az Unió számára, nem támasztható alá.

5.4. Az egyéb tényezők hatásaival kapcsolatos következtetés

- (284) Amint az a fentiekből is látható, számos érdekelt állította, hogy a dömpingelt behozataltól eltérő tényezők voltak a legfőbb okai az uniós ipart ért kárnak.
- (285) A vonatkozó egyéb tényezőket azonosították és gondosan elemezték. Az ügy tényadatai azonban azt mutatják, hogy az egyéb ismert tényezők – önmagukban vagy több ilyen tényező együttvéve – nem bonthatják meg a dömpingelt behozatal és az uniós termelők által elszenvedett kár közötti okozati kapcsolatot.

H. A KÁROKOZÁS FOLYTATÓDÁSÁNAK VALÓSZÍNŰSÉGE

1. AZ UNIÓS IPAR ÁLLAPOTÁT AZ INTÉZKEDÉSEK HATÁLYON KÍVÜL HELYEZÉSE ESETÉN BEFOLYÁSOLÓ, ELŐREVETÍTETT MENNYISÉGI- ÉS ÁRHATÁSOK

- (286) Az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésével összhangban felmérték a felülvizsgálatban érintett országokból származó behozatalt, hogy megállapítsák, fennáll-e a károkozás folytatódásának valószínűsége.
- (287) Ami a hatályos intézkedések hatályvesztésének az uniós iparra gyakorolt hatását illeti, a károkozás folytatódásának valószínűségével kapcsolatban a fenti összefoglalásban

szereplő összetevőkkel egyetemben az alábbi tényezőket vizsgálták meg.

1.1. A KNK

- (288) A fenti (261)–(262) preambulumbekkezdésben levont következtetés értelmében a KNK-ból származó nagy mennyiségű, dömpingelt árakon történő behozatal a felülvizsgálati időszakban is folytatódott.
- (289) A KNK kapacitásainak és belföldi piaci helyzete alakulásának elemzése azt is kimutatta, hogy az intézkedések megszüntetése esetén a már jelenleg is nagy mennyiségű kivitel tovább folytatódna. Még ha a kivitel állítólagosan várt 30 %-ot is elérő csökkenése be is következne, a piaci visszaesés következtében továbbra is nagyon nagyok lennének az exportált mennyiségek.
- (290) Azt is megállapították, hogy amennyiben az intézkedéseket hatályon kívül helyeznék, a kínai és a harmadik országok belföldi piacához viszonyított magasabb árszintje miatt az Unió továbbra is vonzó célpiac lenne a kínai kivitel számára. Nem kizárható ugyan, hogy az exportárok bizonyos mértékben emelkedni fognak, mindazonáltal arra a következtetésre jutottak, hogy az exportot továbbra is dömpingelni fogják.

- (291) A megfigyelt jelentős mértékű dömping és áraláknálás arra utal, hogy az Unióba irányuló, fent említett mennyiségek kivitele jelentősen az uniós gyártók ár- és költség-szintje alatti, dömpingelt árakon történne.
- (292) Az ilyen mennyiségek és árak együttes hatása önmagában is képes előidézni az uniós gyártók már jelenleg is bizonytalan helyzetének további romlását.

1.2. Vietnam

- (293) Vietnam esetében is megállapítást nyert a felülvizsgálati időszak alatti nagy mennyiségű, dömpingelt árakon történő behozatal folytatódása.
- (294) Az is megállapítást nyert, hogy az Unió továbbra is a vietnami exportőrök legfontosabb célpiaca, és az intézkedések hatályon kívül helyezése esetén valószínűleg továbbra is ez lenne a helyzet.
- (295) Figyelembe véve a jelentős, rendelkezésre álló kihasználatlan kapacitásokat és összevetve az uniós piac árszintjét a vietnami belföldi piac vagy akár más exportpiacok árszintjével, valószínűnek látszik, hogy az intézkedések hatályon kívül helyezése esetén a dömpingelt termékek behozatala még tovább nőne. A kínai helyzethez hasonlóan, még akkor is, ha bekövetkezne a behozatal gazdasági hanyatlás miatti állítólagos visszaesése, a behozatali mennyiségek továbbra is nagyon jelentősek lennének.

(296) A KNK esetéhez hasonlóan, a megállapított számottevő dömping és áralakítás azt jelzi, hogy az Unióba irányuló, fentebb említett nagy mennyiségű kivétel lényegesen az uniós gyártók ár- és költségszintje alatti dömpingelt áron történne. Hasonlóképpen, a mennyiségek és árak együttes hatása önmagában is képes lenne előidézni az uniós gyártók már jelenleg is bizonytalan helyzetének további romlását.

2. A FELEK ÁLTAL FELVETETT ÁLLÍTÁSOK

(297) Számos érdekelt azt állította, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatalon kívüli más tényezők megkérdőjeleznék az érintett országokból származó dömpingelt behozatal uniós iparra gyakorolt valószínű jövőbeni hatását.

(298) A megemlített tényezők leg többjével a károkozást tárgyaló G.5. rész már foglalkozott, így nem szükséges ezeket megismételni ebben a bekezdésben. Némelyik állítás viszont a felülvizsgálati időszakot követő eseményekkel áll összefüggésben, így jövőbeni valószínű hatásukat további elemzésnek kellett alávetni.

2.1. A piaci visszaesés valószínű hatása

(299) Számos érdekelt azt állította, hogy a gazdasági visszaesés hatásait a behozatal állítólagos hatásaitól elkülönítve kell kezelni, mivel ez az esemény a kárt okozó dömping valószínű folytatódásának/megismétlődésének vizsgálatkor külső tényezőként értékelendő. Az ezt állító érdekeltek szerint az uniós ipart különösen nagy mértékben fogja érinteni a visszaesés, mert a fogyasztók ilyen körülmények között vásárlóerejük csökkenése miatt jellemzően az alacsonyabb minőségi és árkategóriába tartozó termékekre váltanak át.

(300) A piaci visszaesés az érintett termék viszonylatában nagy valószínűséggel a fogyasztás további csökkenéséhez fog vezetni. Míg a bőrcipők piaci helyzete továbbra is erős lesz, az értékesítés a válság előtti időszakban már megfigyelt 7 %-nál lényegesen nagyobb mértékben fog visszaesni.

(301) Valószínű, hogy a gazdasági megszorítások fokozni fogják a fogyasztók és a kiskereskedők árérzékenységét, és a fogyasztók vásárlóerejének csökkenése határt fog szabni a kiskereskedelmi áraknak. Ennélfogva szegmenváltás következhet be (a fogyasztók elmozdulnak a felső/középkategóriából a középkategóriába, de ugyanúgy a középkategóriából is az alsó/középkategóriába), és még inkább a cipőjavíttatás irányába. Ilyen körülmények között a bőrcipők és más, olcsóbb textil- és szintetikus anyagokból készült termékek közötti verseny minden valószínűség szerint fokozódni fog.

(302) Röviden összefoglalva, a vonatkozó fogyasztási és árhatások miatt nem zárható ki, hogy a piaci visszaesés hozzá fog járulni az uniós gyártók helyzetének további romlásához. Ugyanakkor az is nagyon valószínű, hogy a gazdasági visszaesés még tovább fogja erősíteni a dömpingelt behozatal hatását. Ez abból következik, hogy a válság hatására valószínűleg minden gazdasági szereplőre kiható árnövekedés az érintett országok exportőreit is érinteni fogja, így azok még tovább csökkenthetik a már amúgy is dömpingelt árakat. A még alacsonyabb árak a közép- és a felső termékkategóriákra is nyomást fognak gyakorolni, és ez azzal a kockázattal járhat, hogy az uniós gyártók visszatérni kényszerülnek majd a közép- és alsó termékkategóriákba. Ennek következtében még öldöklőbb verseny alakulna ki az uniós gyártók termékei és a dömpingelt behozatal között.

2.2. A fogyasztói szokások változásainak várható hatása

(303) Több érdekelt is azt állította, hogy az uniós ipar teljesítményében bekövetkező bármilyen jövőbeni visszaesés, már ha lesz ilyen egyáltalán, nem az érintett országokból történő behozatal, hanem sokkal inkább az Unión belüli fogyasztás csökkenése miatt fog bekövetkezni. A belső fogyasztás csökkenése állítólag nem csak a divatirányzat változásához, azaz az alkalmi cipőktől a szabadidőcipők felé történő elmozduláshoz lesz köthető, hanem a piaci visszaeséshez is. A visszaesés miatt a fogyasztók egyre inkább hajlamosak lesznek a jellemzően a harmadik országokból származó importtermékek által képviselt, alacsonyabb árkategóriájú szegmenst preferálni.

(304) A fogyasztás általános visszaesése minden valószínűség szerint káros hatással lesz az uniós gyártók teljesítményére. Viszont arra is lehet számítani, hogy a fogyasztói vásárlóerő csökkenése ellenállóbbá teszi majd a piacot a rövid távú divatirányzat-változásokkal szemben, így az uniós ipar legerősebb kategóriájának számító, úgynevezett klasszikus „brown shoe” jelenlegi reneszánsza is tartósabb lehet. Nem lehet tehát azt a következtetést levonni, hogy a fogyasztás csökkenése súlyosabban fogja érinteni az uniós ipar által előállított cipőket, mint az importcipőket. Összességében elmondható, hogy míg a fogyasztás visszaesése minden valószínűség szerint hatással lesz az uniós gyártókra, addig az érintett országokból érkező nagy mennyiségű dömpingelt behozatal hatása továbbra is nagyon jelentős károkozó tényező lesz, amennyiben az intézkedéseket hatályon kívül helyezik.

2.3. A kivitel visszaesésének várható következménye

(305) Azzal is érvelt néhány érdekelt, hogy a gazdasági visszaesés különösen hátrányosan fogja majd érinteni az uniós ipar exporttevékenységét.

(306) Joggal feltételezhető ebben a vonatkozásban, hogy az egész világot érintő pénzügyi válság ki fog hatni az Unió kivitelére is. A kivitel visszaesése minden bizonnyal kedvezőtlenül fogja befolyásolni az ágazat helyzetének általános alakulását, fontos azonban arra is emlékeztetni, hogy az uniós gyártók tevékenységének háromnegyede az Unió belföldi piacára irányul. Figyelembe véve ezt az előbbi tény, nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a kivitel visszaesése önmagában megtörné a dömpingelt behozatal és az uniós gyártókat érintő kár közötti okozati kapcsolatot.

2.4. A strukturális problémáknak és az uniós gyártók alacsony hatékonyságának valószínű hatása

(307) Érvettek azzal is, hogy az uniós gyártók számára korábban is gondot okozott, hogy előnyt kovácsoljanak az intézkedésekből, mert a problémák forrása sokkal inkább összefüggésbe hozható az ipar szerkezeti és hatékonysági problémáival, mintsem az állítólagos kínai és vietnami dömpinggel. Az ilyen állítások szerint a gazdasági hanyatlás tovább fogja mélyíteni az iparág szerkezeti problémáit, és még tovább gyengíti majd az elszenvedett kár és a dömping közötti kapcsolatot.

(308) Legelőször is azt kell megemlíteni, hogy a vizsgálat kimutatta, hogy az uniós gyártókat a piaci versenyben elfoglalt pozíciójuktól függetlenül anyagi kár érte a dömpingelt behozatal miatt. Meg kell jegyezni mindenesetre, hogy bár a fentiekben ismertetettek szerint az uniós ipar még mindig bizonytalan lábakon áll, a figyelembe vett időszakban mégis legalább részlegesen talpra állt, és stabilizálni tudta piaci részesedését. Továbbá az ágazat nagy része képes volt átalakítani üzleti modelljét, vagy erre törekszik, és i. a szakosodás előnyeinek kihasználása céljából csoportokba szervezik erőforrásaikat, ezáltal a csoportok a méretgazdaságosság előnyeit élvezik, ii. közvetlenül a kiskereskedőknek értékesítenek iii. felső-közép és felső kategóriás cipőket gyártanak. Nagyon valószínűtlen, hogy az ipar képes lett volna végigvinni ezt a folyamatot az intézkedések bevezetése nélkül, és azok a vállalatok, amelyek most éppen az üzleti átalakulás folyamatában vannak, nagy valószínűséggel nem tudják majd ezt befejezni.

(309) Arra is lehet viszont számítani, hogy a piaci visszaesés miatt megnövekvő nyomás megállíthatja a fenti folyamatot azoknál a vállalatoknál is, amelyek még nem tudtak új üzleti modellre átállva az említett területekre koncentrálni. Fennáll annak a veszélye, hogy az ilyen vállalatok helyzete még tovább romolhat, és a verseny fokozódásával sok, ebbe a csoportba tartozó vállalat meg is szűnhet. A fejlettebb üzleti modellek szerinti működésre átállt vállalatok esetében sem valószínű, hogy elkerülhetik majd a piaci visszaesés hatásait, mert szakosodott területük, azaz a közép- és felső termék-kategória árai várhatóan szintén ki lesznek téve az általános árszeszorító nyomásnak.

(310) Mindazonáltal ami a figyelembe vett időszakban tapasztalt helyzet értékelését illeti, nehezen lehetne érvekkel alátámasztani, hogy a gazdasági visszaesés önmagában képes lenne megszakítani a dömpingelt behozattal fennálló okozati kapcsolatot. Épp ellenkezőleg, a fenti (302) preambulumbekzdésben részletesen ismertetettek szerint az olcsó dömpingelt behozatal által fenntartott árszeszorító hatás nagy valószínűséggel elindít egy láncreakciót, és a nyomás miatt az uniós gyártók egyre nagyobb hányada lesz kénytelen majd ugyanarra a szegmensre koncentrálni, mint a dömpingelt behozatal, még tovább fokozva a dömping által kiváltott és az uniós gyártókra gyakorolt hatást. Ilyen körülmények között az uniós gyártók a jövőben minden eddiginél jobban fognak az intézkedésektől függeni.

2.5. A harmadik országokból származó behozatal valószínű hatásai

(311) Megvizsgálták annak a valószínűségét is, hogy hatással lenne-e az uniós ipar dömpingelt behozatal miatt kialakult helyzetére a harmadik országokból származó behozatal abban az esetben, ha az intézkedéseket hatályon kívül helyeznék. Ezzel kapcsolatban arra a következtetésre jutottak, hogy a harmadik országokból az Unióba irányuló kivitel folyamatosan növekszik, valamint hogy a költségek Kínában és Vietnamban tapasztalt emelkedése és a gazdasági visszaesés együttes hatása miatt az Unió számára ez jelentené a legfőbb okot az aggodalomra a jövőben.

(312) Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal és a harmadik országokból származó áruk eltérő árszintjét tekintve elég valószínűnek látszik, hogy a kínai és vietnami kivitel árelőnybe kerül majd más harmadik országokkal szemben. Ez pedig a harmadik országokból származó behozatal jövőbeni relatív csökkenésére enged következtetni. A fenti C.3. és C.4. részben ismertetettek szerint nincs arra utaló jel, hogy a kínai vagy vietnami exportőrök valószínűleg kivonulnának az uniós piacról. Épp ellenkezőleg, a rendelkezésre álló hatalmas kapacitások arra engednek következtetni, hogy érdekeltek lesznek a piaci jelenlét fenntartásában mindaddig, ameddig csak lehetséges.

(313) A fentiek figyelembevételével elmondható, hogy az egyéb harmadik országokból származó behozatal minden valószínűség szerint kisebb hatást gyakorolna az uniós ipar helyzetére abban az esetben, ha az intézkedéseket hatályon kívül helyeznék.

2.6. Az árfolyam-ingadozások valószínű hatásai

(314) Érvettek amellet is, hogy az uniós gyártókat ért kár valószínűleg csökkenni fog az USA-dollár euróval szembeni erősödésével. Az árfolyam-ingadozás miatt megemelkedne a dömpingelt behozatal euróban számolt árszintje, és ezáltal csökkenne a dömpingelt behozatal és az uniós gyártók árai közötti különbség.

(315) Ebben a vonatkozásban meg kell jegyezni, hogy a vizsgálatnak meg kell állapítania, vajon a dömpingelt behozatal (az árak és a mennyiség tekintetében) okozott-e (vagy okozhat-e valószínűleg) jelentős kárt az uniós iparnak, illetve az okozott jelentős kár (vagy annak valószínűsége) más okokra vezethető vissza. Ebből a szempontból az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése kimondja, hogy bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal árszintje kárt okoz (vagy valószínűleg kárt okozhat). Tehát az említett bekezdés pusztán csak az árszintek különbségére hivatkozik, ebből kifolyólag nem szükséges az árszinteket befolyásoló tényezőket elemezni.

(316) A dömpingelt behozatal által az uniós ipar árszintjére gyakorolt valószínű hatás vizsgálatát alapvetően az árálakítás, árletörés és árleszorítás tényének megállapításával végzik. Ebből a célból összevetik az uniós ipar eladási árait és a dömpingelt behozatal exportárát; a kár megállapításához szükséges összehasonlíthatóság érdekében a felhasznált exportárakat pedig esetenként át kell váltani más pénznemre. Ebből következik, hogy ebben az összefüggésben az árfolyamot csak az árkülönbség megállapításához szükséges összehasonlíthatóság miatt alkalmazták. Mindebből nyilvánvalóvá válik, hogy elviekben az árfolyam nem lehet az okozott kár mértékét befolyásoló tényező.

(317) A fentieket támasztja alá az alaprendelet 3. cikke (7) bekezdésének megfogalmazása, amely a dömpingelt behozatalon kívüli egyéb ismert tényezőket említi. A cikkben szereplő, egyéb ismert tényezőket felsoroló listában nem található egyetlen egy olyan tényező sem, amely a dömpingelt behozatal árszintjére hatást gyakorol.

(318) Még ha figyelembe is vennék ezt a tényezőt, a piaci visszaesés tükrében a fogyasztói árakra nehezedő várható nyomás miatt valószínűtlen, hogy az érintett országokból vásárló importőrök az USA-dollár erősödése miatt magasabb áron tudnák értékesíteni a termékeket a kiskereskedők felé. Továbbá az árfolyamok alakulását igen nehéz előre megjósolni, és az USA-dollárnak a vizsgálati időszakot követően tapasztalt, az euróval szembeni leértékelődése ki is zárja, hogy arra a következtetésre lehessen eljutni, miszerint az árfolyam-ingadozás az érintett országokból történő dömpingelt behozatal esetében árfelhajtó erőként fog hatni.

(319) A fentiekre tekintettel nem lehet azt a következtetést levonni, hogy az árfolyam alakulása szintén kárt okozó tényező lenne.

3. AZ EGYÉB TÉNYEZŐK VALÓSZÍNŰ HATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPÍTÁSOK

(320) A fentiek értelmében ugyan nem zárható ki, hogy a gazdasági visszaesés vagy más egyéb tényező befolyással lesz majd az uniós gyártók pénzügyi helyzetére, de a vizsgálat bizonyította, hogy ezek a tényezők önma-

gukban képesek lennének megtörni a dömpingelt behozatal és az uniós ipart érintő folyamatos károkozás közötti okozati kapcsolatot.

I. A KÁROKOZÁS FOLYTATÓDÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPÍTÁS

(321) Amint az a fenti G.4. részben megállapításra került, a vizsgálat kimutatta, hogy az uniós ipar hátrányos helyzete a felülvizsgálati időszakban is megfigyelhető volt. Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerint a károkozás folytatódása már önmagában is egyértelműen jelzi annak a valószínűségét, hogy a károkozás a jövőben is folytatódni fog, ez pedig az intézkedések további fenn tartását indokolja.

(322) A behozatalra vonatkozó megállapítások azt mutatják, hogy a nagy mennyiségű, dömpingelt árú behozatal valószínűleg folytatódni fog, valamint hogy az árnyomó hatás várhatóan (a gazdasági visszaesés tükrében pedig még erőteljesebben) fokozza majd a dömpingelt behozatal és az Unióban gyártott bőrcipők közötti versenyt. A vizsgálat kimutatta azt is, hogy nem létezik más olyan tényező, ami képes lenne megtörni a dömpingelt behozatal és az uniós gyártókat érintő folyamatos károkozás közötti erős okozati kapcsolatot.

(323) A vizsgálat megállapításainak általános elemzése arra mutat rá, hogy az intézkedések megszüntetése valószínűleg oda vezetne, hogy Kínából és Vietnamból is folyamatosan nagy, és várhatóan még tovább növekvő mennyiségű árú érkezne az Unióba olyan áron, amelyek még inkább aláknálnak az uniós ipar árának. A piaci visszaesés nagy valószínűséggel tovább súlyosbítaná a folyamatot. Ezért igen valószínű, hogy a dömpingelt behozatal rendkívül káros hatással lenne a uniós iparra. Ha az uniós ipar ilyen körülmények között fenn akarná tartani a piaci részesedését, akkor vagy magának is követnie kellene a csökkenő árakat, vagy a jelenlegi árszintet fenntartva elveszítené a vásárlóit és végső soron a forgalmát. Az előbbi esetben az uniós ipar veszteséges működésre kényszerülne, utóbbi esetben pedig az értékesítés csökkenése végül megnövekedett költségekhez és majd veszteségekhez vezetne.

(324) Továbbá, az uniós ipar már hosszú évek óta szenved a dömpingelt behozatal hatásaitól, és jelenleg bizonytalan gazdasági helyzetben van. Az is megállapítható volt viszont, hogy az uniós gyártók nagy része sikerrel alakította át üzleti modelljét, a magasabb hozzáadott értékre, a közép- és felső termékkategóriákra összpontosítanak és racionalizálták értékesítési csatornáikat is. Az említett csoport fokozatosan magába szippantja az iparág azon csoportja tevékenységének egy részét is, amelyik még nem tudott a helyzethez alkalmazkodva új üzleti modelleket bevezetni, és további alkalmazkodási időre lenne szüksége a gyártóknak ahhoz, hogy az egész iparágban befejeződhessen a már megkezdett átalakulási folyamat.

- (325) Ha az intézkedéseket hatályon kívül helyeznék a jelenlegi érzékeny időszakban, az uniós gyártók helyzete tovább romlana, és valószínűleg megakadna az új üzleti modellre való áttérés folyamata, az iparág nagyobb részének pedig a pusztasága létezése is veszélybe kerülne.
- (326) Tehát a vizsgálat kimutatta, hogy rövid és középtávon minden valószínűség szerint folytatódni fog a Kínából és Vietnamból származó behozatal miatti, az uniós ipart érintő károkozás mindaddig, amíg az alkalmazkodási folyamat be nem fejeződik.

J. AZ ÉRDEKELTEK ÁLTAL A NYILVÁNOSSÁGRA HOZATALT KÖVETŐEN TETT ÉSZREVÉTELEK

- (327) A Bizottság a megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően számos észrevételt kapott, ezek közül azonban egyik sem változtatott a levont következtetéseken. A felvetett legfontosabb állítások a következők voltak.

1. AZ ALAKI, ELJÁRÁSI ÉS A VÉDELEMHEZ VALÓ JOGGAL KAPCSOLATBAN KAPOTT ÉSZREVÉTELEK

1.1. A panaszos nevének bizalmas kezelése

- (328) Számos érdekelt ismételten hangot adott a panaszos adatainak bizalmas kezelésével kapcsolatos aggályainak, mondván, hogy a dokumentációban nem található semmi, ami alátámasztaná azt az állítást, hogy a panaszos helyzetét hátrányosan érintené, ha felfednék kilétét. Az egyik érdekelt hozzátette, hogy a WTO által követett gyakorlat megköveteli, hogy valamennyi dokumentumot csak nyomós okkal tegyenek közzé, függetlenül attól, hogy bizalmas jellegű dokumentumokról van szó, avagy sem. E fél szerint ebben az esetben nem bizonyították be, hogy nyomós ok állna fenn.
- (329) Ugyanez a fél azzal is érvelt, hogy ha mégis engednének a bizalmas kezelésre irányuló kérésnek, ez azzal járna, hogy legalább a minta egységárára és a jövedelmezőségi mutatóira vonatkozó részletes adatokat nyilvánosságra hoznák.
- (330) Amint azt a (40)–(42) preambulumbekkezdésben jeleztük, a panaszos és a mintával kapcsolatban kiválasztott gyártók kilétével kapcsolatban alkalmazott bizalmas kezelés az alaprendelet 19. cikke szerint megfelelően indokolt kérelmen alapult. Ezért nem helytálló azt állítani, hogy a panaszos nem szolgáltatott bizonyítékot a nyomós okra nézve. Azt az érvet illetően, hogy az egységárra és a jövedelmezőségre vonatkozó részletes adatokat nyilvánosságra kell hozni, továbbra is fenn tartják, hogy a nyilvánosan elérhető információk összefüggésében ez közvetve felfedné a panaszos identitását. A mintában szereplő vállalatok csoportján belül pedig az említett adatok nyilvánosságra hozatala hátrányosan érin-

tené a mintában szereplő, a piacon szintén egymással versengő többi vállalat kereskedelmi érdekeit.

- (331) A fentiek fényében megállapítható, hogy a kapott észrevételek nem változtatnak azon a következtetésen, miszerint a kérelmet támogató uniós gyártók kilétét bizalmas kezelésben kell részesíteni.

1.2. Az uniós ipar fogalma és az aktuális helyzet meghatározása

- (332) Számos érdekelt azzal érvelt, hogy a Bizottság az uniós ipar és az uniós gyártás fogalmát helytelenül alkalmazta.
- (333) Két fél azt állította, hogy a károkozást a panaszosra és a panaszos támogatóira vonatkozó információk, nem pedig az uniós össztermelés alapján kell megállapítani. E felek szerint ez annyit tesz, hogy a használt makromutatók nem reprezentatívak.
- (334) Az a vélemény is elhangzott, miszerint a Bizottság nem zárt ki a mintából egy olyan vállalatot, amely a felülvizsgálati időszak alatt az Unióban megszüntette a gyártást. Néhány fél szerint e vállalat mintába történő felvétele a mikromutatók, valamint az áralakítás és az áron alul történő értékesítés elemzésének torzulását eredményezte. Egy másik érdekelt viszont, amelyik nem ellenezte az említett vállalat mintába történő felvételét, annak a véleményének adott hangot, hogy e vállalat valamennyi adatait figyelembe kell venni a károkozás elemzésekor, nem csak a tevékenységéhez kapcsolódó adatokat.
- (335) Ugyanezek az érdekeltek azt állították, hogy a Bizottság nem zárta ki az uniós ipar fogalmából azokat a vállalatokat, amelyek az össztermelés legfeljebb 25 %-a erejéig harmadik országokból importáltak. Az említett felek szerint ez módszertani változást jelent az eredeti vizsgálatban ideiglenes intézkedéseket bevezető rendelet (231) preambulumbekkezdéséhez képest, amely kikötötte, hogy a termelésüket áthelyező vállalatok nem tartoznak a fogalomba. Az az állítás is elhangzott, hogy a bizottsági gyakorlat általában, ami az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének alkalmazását illeti, azon vállalatok figyelmen kívül hagyását követelné, amelyek az össztermelés kb. 25 %-a körül importálnak. Ebben az összefüggésben az egyik fél azt is állította, hogy téves a Bizottság azon következtetése, miszerint a CEC egyik tagja sem szervezte ki a termelést, annak ellenére, hogy a tényállás ellenkezőjét bizonyító beadványt nyújtottak be a vizsgálat során.
- (336) Számos érdekelt szerint az általános nyilvánosságra hozatali dokumentum nem következetes, mivel a (3) preambulumbekkezdés szerint a panasz támogatottsága 35 %-os volt, a (193) preambulumbekkezdés szerint pedig 25 %.

- (337) Amint azt a fenti (193)–(200) preambulumbekzdés mutatja, az uniós ipar fogalmának meghatározása az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint történt. A teljes uniós ipar helyzetének felmérése megfelel az alaprendeletben foglaltaknak. Ezért azt az érvet, hogy a károkozás megállapítása az uniós ipar fogalmának helytelen meghatározásán alapul, el kell utasítani.
- (338) Azt az állítást illetően pedig, hogy nem zárták ki az egyik mintában szereplő vállalatot, emlékeztetni kell arra, hogy a (23) és (196) preambulumbekzdés megadja, hogy milyen érvek szólnak a vállalat mintában való megtartása mellett. A preambulumbekzdés továbbá azt a következtetést vonta le, hogy az aktuális helyzetre vagy a károkozás helyzetére nézve semmilyen hatása nem lenne annak, ha a vállalatot kizárnák a mintából. Ennek az az oka, hogy a vállalatnak igen kis súlya van a mintában. Ezért annak, hogy a vállalatot hivatalosan kizárják-e a mintából, vagy sem, nincsenek gyakorlati következményei az elemzés eredményére.
- (339) Amint a (195) preambulumbekzdés mutatja, az uniós termelés fogalma csak a 4. cikk (ideértve a 4. cikk (1) bekezdését is) szerinti fogalom meghatározásba tartozó vállalatokon nyugszik. A nyilvántartásban szereplő információk szerint nem vettek figyelembe olyan jogalanyokat, amelyek termelésüket áthelyezték, és amelyeket ki kellett volna zárni az uniós gyártó 4. cikk (1) bekezdése szerinti fogalma alól. Emlékeztetni szeretnénk ebben az összefüggésben arra, hogy a korlátozott mértékű behozatalok nem adódnak össze, és nem számíthatnak áthelyezett termelésnek. Míg a panaszos gyártók némelyike valóban végzett importtevékenységet, a behozott mennyiségek igen korlátozottak, és semmi esetre sem haladják meg az érintett vállalat össztermelésének legfeljebb 25 %-át. A fentiek fényében az az állítás, miszerint a Bizottság az eredeti ügyben eltért volna a bevett gyakorlattól vagy az alaprendelet rendelkezéseitől, nem helytálló.
- (340) Az állítólagos következtetlenséget, azaz a panaszok (3) és (193) preambulumbekzdésben említett támogatottsági arányát illetően megjegyzendő, hogy a (193) preambulumbekzdés pusztán megemlíti, hogy a támogatás meghaladja a jogilag szükséges 25 %-os minimumot, tehát nem az említett küszöb feletti tényleges támogatottságot tünteti fel.

1.3. A károkozás megállapításakor figyelembe vett időszak

- (341) Számos érdekel fél állítása szerint a károkozás megállapításakor figyelembe vett időszak nem volt koherens. Elsősorban azon véleményüknek adtak hangot, hogy egyes mutatók esetében a figyelembe vett időszak használata, míg más kármutatók esetében az eredeti vizsgálati időszakra és 2005-re való hivatkozás következtlen eredményhez vezet. Más érdekeltek úgy vélték, hogy a Bizottság anélkül támaszkodott 2005-re és az eredeti vizsgálati időszakra vonatkozó adatokra, hogy azokat nyilvánosságra hozta volna.
- (342) A károkozás elemzésének értékelése a figyelembe vett időszak alatt tett megállapításokon alapult, azaz 2006-tól egészen a felülvizsgálati időszakra kiterjedően. Az eredeti vizsgálati időszakra és 2005-re vonatkozó hivatkozásokra csak az elemzés kiegészítése céljából volt szükség, de azok érdemben nem befolyásolták a következtetéseket. A fentiekre való tekintettel el kell utasítani azt az állítást, miszerint a károkozás megállapításakor figyelembe vett időszak miatt következtlen lenne az elemzés.

1.4. Az uniós gyártókból álló minta reprezentativitása

- (343) Többen azt állították, hogy az uniós gyártókból álló minta a terméktípusok, a termékméret és a földrajzi megoszlás tekintetében nem volt reprezentatív.
- (344) Az is elhangzott ebben az összefüggésben, hogy a Bizottság nem indokolta meg kellőképpen a minta földrajzi megoszlását, amely semmi esetre sem volt reprezentatív, mivel legalább 7 tagállamban gyártanak lábbelit, és ezek közül csak négy került be a mintába. Ezenfelül az az állítás is elhangzott, hogy különösen az egyik tagállam felülreprezentált volt. Az egyik érdekelt azt kérte, hogy a Bizottság adjon tájékoztatást az uniós iparra jellemző kiszolgáló gyártói megállapodások szintjéről.
- (345) Az egyik fél szerint a női cipők felülreprezentáltak voltak a mintában, egy másik pedig arra emlékeztetett, hogy a minta nyereségessége a panaszból levezetett számadatokhoz képest nem volt reprezentatív.
- (346) A (28) preambulumbekzdés részletes információval szolgál a minta földrajzi megoszlásáról és az Unión belüli teljes földrajzi megoszláshoz mért reprezentativitásáról. Hadd emlékeztessünk ebben az összefüggésben arra, hogy a minta nagyrészt tükrözte az egész népesség földrajzi megoszlását, és pontosan azonos földrajzi megoszlásra nem is lenne szükség. Ezenkívül a vizsgálat arra is fényt derített, hogy a minta gyártása mintegy 60 %-ban úgynevezett „alvállalkozásba adás”, illetve „kiszolgáló gyártói megállapodások” útján történt.
- (347) Ráadásul mivel az „alvállalkozásba adás”, illetve a „kiszolgáló gyártói megállapodások” különböző tagállamban található vállalatok között is előfordulnak, arra is figyelmet kellett fordítani, hogy a gyártást azon vállalat tagállamához rendeljük, amelyik a szolgáltatást megrendelte.
- (348) A fentieket figyelembe véve megállapítható, hogy egy tagállam súlyának változása miatt még nem vonható kétségbe a minta reprezentativitása. Tekintettel az alvállalkozásba adásra vonatkozó megállapodásokra, valamint arra, hogy a gyártás kétharmada három tagállamra összpontosul, nem várható el, hogy hét gyártó ország képviselői bekerüljenek a mintába.

(349) Hadd emlékeztessünk a (29) preambulumbekzdésre, amely szerint a mintába kiválasztott uniós gyártókról bebizonyosodott, hogy az összes többi gyártóra jellemző termékválaszték keresztmetszetét javarészt magukban foglalják. Ugyanez érvényes a nemek szerinti megoszlásra; bár minden kategóriában variációk tapasztalhatók, férfi-, női- és gyermeklábbelit mind a mintában szereplő vállalatok, mind az összes többi gyártó jelentős mennyiségben értékesít. A nyereségesség szintjét illetően pedig megállapítható, hogy a minta és a kérelem adatai közötti eltérés nem csökkenti a minta reprezentativitását. Mindenesetre megjegyzendő, hogy a minta nyereségessége ugyanabban a tartományban van, mint a panaszban foglalt információk elemzésekor megállapított nyereségesség.

1.5. A vámok mértéke az eredeti vizsgálatban

(350) Néhány fél azzal érvelt, hogy Kínát már az eredeti ügy óta diszkrimináció éri Vietnammal szemben, mivel a Kínából származó behozatalt magasabb vámmal illették, holott a Kínára megállapított dömpingkülönbözöt alacsonyabb volt Vietnámnál. Az is elhangzott, hogy Kínát azzal a módszerrel kapcsolatban is diszkrimináció érte, amelyet az eredeti vizsgálatban a kár megszüntetéséhez szükséges különbözöt kiigazítására alkalmaztak.

(351) Először is törvény az Unióban, hogy a vámokat az alacsonyabb vám elve alapján állapítják meg, ami annyit tesz, hogy a vám kiszabásakor a dömpingkülönbözöt helyett a kár megszüntetéséhez szükséges különbözöt mérvadó. Másodsor pedig annak érdekében, hogy a lehető legalacsonyabb szintű helyreigazító intézkedést rendeljék el a kárt okozó dömping ellensúlyozására, az eredeti ügyben szükségesnek találták a kárt nem okozó mennyiségek és értékek figyelembe vételét; ezeket úgy számították ki, hogy a Kína és Vietnam által okozott kárral kapcsolatban a lehető legalacsonyabb szintű helyreigazító intézkedéshez jussanak; a kiszabott vámokhoz ez a módszer vezetett. Hadd emlékeztessünk ebben az összefüggésben arra, hogy a hatályvesztéssel kapcsolatos felülvizsgálat arra irányul, hogy felmérje: garantálják-e a rendelkezésre álló tények, hogy az intézkedéseket a jelenlegi formájukban további időszakra tartásuk fenn. Tekintettel arra, hogy ezen felülvizsgálat összefüggésében nincsen mód az intézkedések szintjének megváltoztatására, az idevágó érveket nem lehet figyelembe venni.

2. A KÁROKOZÁS ELEMZÉSÉVEL KAPCSOLATBAN KAPOTT ÉSZREVÉTELEK

2.1. A kínai és vietnami behozatal kumulációja

(352) Az egyik érdekelt állítása szerint a kumuláció feltételei nem teljesültek, mivel a Vietnámból érkező behozatalt nagyon eltért a Kínára vonatkozó tendenciától. Azt is felvetették, hogy a Vietnámból érkező behozatalt már nem lehet károkozóknak tekinteni, mivel a felülvizsgálati időszak alatti mennyiségek az eredeti vizsgálat

során megállapított, kárt nem okozó mennyiségek szintjét sem érték el.

(353) Emlékeztetünk arra, hogy a fenti (216) és az azt követő preambulumbekzdésekben kiterjedt elemzés olvasható arról, hogy teljesültek a kumuláció feltételei. Tekintettel e tényre, a kárt nem okozó mennyiségre vonatkozó érv nem releváns.

2.2. A kiszervezés hatása

(354) Az egyik érdekelt jelezte, hogy a nyilvánossághozatali dokumentum tanúsága szerint az uniós ipar továbbra is kiszervezi a termelést. E felek szerint ez azt mutatja, hogy a hatályban lévő vámokkal nem lehetett megállítani a kiszervezési folyamatot.

(355) Hadd emlékeztessünk ebben az összefüggésben arra, hogy a vámoknak nem az a célja, hogy megállítsák vagy elősegítsék a kiszervezést, hanem hogy kiigazítsák a dömpingelt behozatalt okozta kereskedelmi torzulásokat. Szintén megjegyzendő, hogy számos vállalat olyan tagállamokba vagy harmadik országokba szervezte ki a termelést, amelyeket az intézkedések nem érintenek. Tekintettel a fentiekre, ezt az érvet nem lehet figyelembe venni.

2.3. A makromutatók hatása

(356) Az egyik érdekelt szerint a nemzeti szövetségektől kapott válaszok nem tekinthetők elégséges forrásnak a kármutatók megállapítására, mivel a válaszok közül is csak némelyik szolgált néhány kármutatóval kapcsolatban információval. Azt is kifogásolták, hogy csak kilenc válasz érkezett.

(357) Többen a makromutatókat is vitatták, mivel azok inkább az uniós termelés egészén alapultak, semmint a panaszosoktól és támogatóiktól kapott információkon. A makromutatók kidolgozását alátámasztó indokokat már a fenti (337) preambulumbekzdésben kifejtettük, ezért ez a kérdés nem igényel további vizsgálatot. Az egyik érdekelt szerint a makromutatók semmi esetre sem tekinthetők megbízhatónak. Arra, hogy a számok miért tekintendők ésszerűtlennek, példaként azt említette, hogy az eredeti vizsgálat óta a foglalkoztatás 359 %-kal javult. Ezt az állítást azzal a megfigyeléssel támasztotta alá, hogy a makromutatók számos alkalommal eltértek a mintával kapcsolatban megfigyelt makromutatóktól.

(358) Több érdekelt jelezte, hogy a nyilvánosságra hozott fogyasztási tendenciák következtelenek voltak, mivel a dokumentum egyik része 7 %-os csökkenést, másik része pedig 14 %-os csökkenést említett. Hasonlóképpen a termelőkapacitásra és a foglalkoztatásra vonatkozó adatokat is ellentmondásosnak tekintették, mert azok eltérő tendenciákat mutattak, holott a nyilvánossághozatali dokumentum azt a következtetést vonta le, hogy a kettő között kapcsolat áll fenn.

(359) Ami a forrásokat illeti, valamint a fenti (225)–(226) preambulumbekzdésben kifejtettek szerint a Bizottság a nemzeti szövetségektől olyan információkat kért és kapott, amelyekről ésszerűen feltételezte, hogy rendelkezésre állnak. Az, hogy az információk nem terjednek ki minden kármutatóra, semmi esetre sem értékelhető rendelkezésként, hanem csupán azt tükrözi, hogy ezek a szervezetek bizonyos mutatókkal kapcsolatos adatokhoz nem férnek hozzá. A vizsgálatot végző hatóság éppen ezen adatok beszerzése céljára reprezentatív vállalatmintát használ. A nemzeti szövetségektől kapott kilenc válasz a termelés túlnyomó többségét (az uniós össztermelés több mint 80 %-át) lefedi; ezeket a rendelkezésre álló statisztikai adatokkal és az érdekeltektől származó egyéb információkkal egészítettük ki.

(360) A foglalkoztatás szintjét illetően emlékeztetünk arra, hogy az eredeti vizsgálatban az 57 000 alkalmazottra vonatkozó adat a panaszostól származó számadatokon alapult. A foglalkoztatottak jelenlegi száma (262 000) makromutató, és a fent meghatározott uniós iparra vonatkozik. Ami a mintára és az uniós ipar egészére vonatkozó mutatók közötti különbségeket illeti, emlékeztetni szeretnénk arra, hogy az említett mutatóknak nem kell tökéletes összhangban lenniük ahhoz, hogy reprezentatívnak számítsanak. Az, hogy ugyanazokat a tendenciákat követték, csak a reprezentativitásukat igazolja. A fogyasztással kapcsolatos állítólagos ellentmondást illetően megjegyzendő, hogy a 7 %-os csökkenés a 2006 és a felülvizsgálati időszak közötti időszakra, míg a 14 %-os csökkenés a 2005 és a felülvizsgálati időszak közötti időszakra vonatkozott.

(361) A fentiek fényében a makromutatók összetételére és elemzésére vonatkozó észrevételeket el kell utasítani.

2.4. A mikromutatók hatása

(362) Az egyik érdekelt szerint az uniós ipar által elért 3 %-os nyereséget jó eredménynek kell tekinteni, különösen ha a zsugorodó piacot is figyelembe vesszük. Azt is jelezték, hogy annak az állításnak, miszerint a kínai és vietnami behozatal árnyomást gyakorol az uniós iparra, ellentmond az a megállapítás, hogy az uniós iparnak a figyelembe vett időszak alatt ennek ellenére sikerült 30 %-kal megemelni az árakat.

(363) Amint az eredeti vizsgálat megállapította, a kárt okozó dömping nélkül 6 %, azaz jóval az uniós ipar által ténylegesen elért 3 %-os szint feletti nyereség volt elvárható, amely viszont nem elég ahhoz, hogy közepes távon biztosítsa az ágazat életképességét, és finanszírozza a jelenleg zajló szerkezetátalakítási folyamatot. Mindezt az importőrök nagyon is egészséges nyereségszintjével is össze kell vetni. Ami az uniós ipar eladási árait illeti, megemelésük nem akadályozta meg, hogy a termékek között közvetlen verseny alakuljon ki, és ez befolyásolta az áralakítást és az áron alul történő értékesítést. Az alacsony haszonkulcs az árnyomás bizonyítéka, mivel az

uniós ipar nincs abban a helyzetben, hogy nagyobb haszonkulcsot alkalmazzon.

(364) A fentiek fényében a mikromutatók elemzésére vonatkozó érveket el kell utasítani.

2.5. Az áralakítás elemzése

(365) Több érdekelt aggodalmát fejezte ki az áralakítás Bizottság által végzett elemzése fölött. Ebben az összefüggésben elhangzott az a vélemény, miszerint a Bizottság mesterségesen megemelte a termék-ellenőrzési számok közötti egyezést, mégpedig azáltal, hogy bizonyos lábbeliket az „E” termék kategóriából az „A”-ba sorolt át.

(366) Több érdekelt álláspontja szerint a Bizottság nem hozta nyilvánosságra, hogy miért csökkentette nemrég a K+F kiigazításának az eredeti vizsgálatban megállapított szintjét. Hasonlóképpen az a vélemény is elhangzott, hogy a Bizottság nem hozta nyilvánosságra, hogy milyen mértékben tettek kiigazításokat a független kereskedelmi vállalatoknak történő eladások tekintetében.

(367) Az az állítás, miszerint a termék-ellenőrzési számok újbóli besorolásával mesterségesen növelték az egyezés mértékét, nem helytálló. Amint az (57) és az azt követő preambulumbekzdések kifejtik, nem sorolták be újra a termékeket, viszont szükség esetén helyesbítéseket kellett végezni, amikor egyes felek a lábbeliket rossz kategóriába sorolva jelentették be.

(368) Azon állítást illetően, miszerint nem indokolták a K+F kiigazítás módosítását, meg kell jegyezni, hogy azt ugyanazzal a módszerrel állapították meg, mint amelyet az eredeti vizsgálatban is használtak, azaz az együttműködő felek által rendelkezésre bocsátott, a felülvizsgálati időszakra vonatkozó, ellenőrzött információk alapján. Az exportőrök CIF-árát a vállalatok által rendelkezésre bocsátott adatok alapján állapították meg, és szükség esetén kiigazították.

(369) A fentiek fényében el kell utasítani az arra vonatkozó állításokat, hogy az áralakítás elemzése hiányos.

2.6. A károkozás folytatására vonatkozó következtetés

(370) Több érdekelt állítása szerint a teljes kárra vonatkozó mutatók mind pozitívak voltak, és a Bizottság a károkozás folytatására vonatkozó következtetését kizárólag a nyereségességre alapozta. Tekintettel továbbá arra, hogy a nyereségesség 2001 óta a felülvizsgálati időszakban volt a legmagasabb, ezt a mutatót is úgy kellene értelmezni, hogy az uniós ipart már nem éri kár. Több érdekelt ezenkívül nyereségesen működő vállalatokat nevezett meg és hozott fel példaként azon állításuk alátámasztására, hogy az uniós ipar nem károsult.

- (371) Egy másik érdekelt úgy vélte, hogy a Bizottság a termelés és eladás, a kárról alkotott általános kép értékelése során nem vette figyelembe az üzleti modell változásának hatását. Hasonlóképpen az is elhangzott, hogy a kiszervezés hatásait sem vették figyelembe, és e fél szerint a mintára jellemző átlagos nyereség sokkal nagyobb lett volna a kiszervezett tevékenységekkel együtt.
- (372) Hadd hívjuk fel a figyelmet ebben az összefüggésben arra, hogy a kármutatók elemzése jellegénél fogva globális, és nem minden mutatónak kell romlania ahhoz, hogy károkozást állapítsanak meg. Azt is figyelembe kell venni, hogy az elemzett időszakban hatályban lévő intézkedéseknek köszönhetően logikusan a kár bizonyos fokú enyhülésével lehet számolni. Ettől függetlenül és amint azt a (257) és a rákövetkező preambulumbekendések megállapították, a fogyasztás, a termelés, az eladás és a kapacitáskihasználás romló tendenciát mutatott ebben az időszakban, az áralakítás és az áron alul történő értékesítés továbbra is jelentős mértékű maradt, a nyereségesség pedig igen alacsony szinten stagnált, jóval az alatt a szokásos nyereség alatt, amelyet a kárt okozó dömping nélkül el lehetett volna várni. Összességében megállapítható, hogy az intézkedések részben ellensúlyozták a kárt, de semmi esetre sem szüntették meg teljesen.
- (373) Egy olyan ágazatban, amelyben több mint 18 000 vállalat tevékenykedik, természetes, hogy az egyes vállalatok teljesítményében eloszlás mutatkozik, de ez nem azt jelenti, hogy a károkozás ne lenne igaz az ágazat egészére. Emlékeztetni szeretnénk arra, hogy mind a makromutatóknak az ágazat egészének tekintetében történő elemzése, mind a mikromutatóknak a gyártók reprezentatív mintájának tekintetében (mindkettő az alapelvet 4. cikkének (1) bekezdése szerint) történő elemzése azt mutatta, hogy a károkozás folytatódott.
- (374) Az üzleti modell változásának hatását illetően a kiszámított átlagnyereség a mintában szereplő uniós gyártókra vonatkozik. Az elemzés valamennyi változást (többek között üzleti modell, kereskedelem szintje) figyelembe vette. Ami a jogszabályi előírásokat illeti, a gazdasági szereplő importőrként folytatott tevékenységét nem lehet gyártóként betöltött helyzetének tulajdonítani.
- (375) A fentiek fényében a (257)–(260) preambulumbekendésben megállapított, a kárra vonatkozó következtetések nem változnak.
3. AZ UNIÓS IPAR ÁLTAL ELSZENVEDETT KÁR ÉS A DÖMPINGELT BEHOZATAL KÖZÖTTI OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉSSSEL KAPCSOLATBAN KAPOTT ÉSZREVÉTELEK
- (376) Több érdekelt úgy vélte, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az uniós gyártók pénzügyi életképességére ható további tényezők teljes hatását. Elhangzott az az általános kifogás, hogy a Bizottság a többi tényező hatását egymástól elkülönítve vizsgálta. Az az állítás is elhangzott ebben az összefüggésben, hogy az egyes tényezők külön-külön történő vizsgálata azt eredményezte, hogy az aktuálisan vizsgált hatás kivételével az összes többi a dömpingelt behozatalnak tulajdonították.
- (377) Több érdekelt szerint a Bizottság alábecsülte az egyéb harmadik országokból történő behozatal hatását. E felek szerint a harmadik országokból származó behozatal súlyozott átlagára csupán 0,39 EUR-val haladta meg a kínai és vietnami behozatalok árát, tehát jelentős hatást gyakorolt az uniós iparra. Azt is jelezték, hogy ha az összehasonlítás a CIF-értékek helyett inkább a kirakodás utáni értékeket vette volna alapul, az importárak – különösen az indiai és indonéziai behozataloké – alacsonyabbak lettek volna, mint az érintett országokból származó behozataloké.
- (378) Több fél állítása szerint a Bizottság elmulasztotta az azzal kapcsolatban levont következtetést megindokolni, miszerint az érintett termék és az Unióban előállított hasonló termék konkurencsei voltak egymásnak. Az az állítás is elhangzott, hogy ez a következtetés ellentmondásos, mivel a nyilvánossággrahozatali dokumentum több fejezete leírta, hogy az uniós ipar a közép- és felső kategóriás szegmensre koncentrálódik. Az érdekelték szerint ez a megállapítás csak nehezen egyeztethető össze azzal a következtetéssel, miszerint az uniós ipar versenyben áll a kínai és vietnami alsó kategóriás termékekkel. Az egyik érdekelt szerint a Bizottság nem definiálta, hogy mi tekintendő alsó, közép- és felső kategóriás terméknek, és az az állítás is elhangzott, hogy nem mutatták be bizonyítékot arra nézve, hogy az uniós ipar valóban a minőségi termékek gyártása felé fordul.
- (379) Az egyik érdekelt szerint a Bizottság nem vette figyelembe a fogyasztásban bekövetkezett változás és a válság uniós iparra gyakorolt hatását: azaz téves a Bizottság azon következtetése, hogy az importárak a válság nyomán csökkenni fognak, mikor a felülvizsgálati időszakot követő hat hónapban bekövetkezett fejlemények azt mutatták, hogy a mennyiségek csökkentek, az árak pedig emelkedtek.
- (380) Az egyik érdekelt szerint a Bizottság nem szolgált kellő bizonyítékkal arra vonatkozóan, hogy az ágazatban tapasztalható jelenlegi nehézségek mögött nem strukturális problémák állnak. E fél szerint el kell vetni azt az érvet, miszerint a kár az üzleti modellüket megváltoztató vállalatokat is fenyegette, mivel az üzleti modell megváltoztatása magában nem feltétlenül jelenti azt, hogy a vállalatnak nincsenek strukturális problémái.

- (381) Az egyik érdekelt állítása szerint a Bizottság a többi tényező átfogó elemzésében a fent említett tényezőkön kívül azt is elmulasztotta felmérni, hogy milyen hatást gyakorolt az üzleti modell átalakítása az uniós gyártók nyereségére, milyen hatása volt az uniós ipar kiszervezésének, valamint a szakképzett munkaerő hiányának.
- (382) Hadd emlékeztessünk ebben az összefüggésben arra, hogy a felülvizsgálat során a többi tényezőt a lehető legkörültekintőbb és legátfogóbb módon elemeztük. Arra is emlékeztetünk, hogy amint a (285) preambulumbekzdésben levont következtetésben is szerepel, az említett tényezők elemzése mind együttesen, mind külön-külön megtörtént, és tarthatatlan az az állítás, miszerint a Bizottság az egyes tényezőket egymástól elkülönítve vizsgálta.
- (383) A harmadik országokból származó behozatalok hatásával összefüggésben a vizsgálat megállapította, hogy jelentős különbségek tapasztalhatók az érintett országok és egyéb harmadik országok importárai között, amelyek legtöbbször sokkal magasabb átlagáron értékesít, mint Kína vagy Vietnam. Hadd emlékeztessünk a (277) preambulumbekzdésben megállapítottakra: ezek a különbségek Indiára is érvényesek, illetve Kínával összehasonlítva Indonéziára is. Még ha az importárak terén tapasztalható különbségektől el is tekintünk, India és Indonézia piaci részesedése csak 8 %, illetve 5 %, míg Kínáé és Vietnámaé összesen 29 %. A mennyiségeket illetően pedig a behozatal hatása nem szakítja meg az okozati kapcsolatot.
- (384) A (265) preambulumbekzdés átfogó elemzést nyújt az érintett országokból importált és az Unióban gyártott lábbelik versenyéről. Ebben az összefüggésben csak azt tudjuk hozzáfűzni az eddig leírtakhoz, hogy a mintában szereplő azon vállalatokra vonatkozó megállapításokból, amelyek üzleti modellt váltottak, világosan kiderül, hogy az ágazat ezen része a felső kategóriás szegmens felé mozdul el. Az is megállapítást nyert, hogy a dömpingelt behozatal a közép-/felső kategóriás szegmensben is nagymértékben jelen van. Az ügy bizalmasnak nem minősülő iratai között arra vonatkozó bizonyíték is található, hogy milyen típusú termékeket gyártanak az Unióban, és milyen típusú termékeket importálnak. Amint az előző vizsgálat megállapította, a közép-/felső kategóriás szegmens lényegében a magasabb árú, márkás termékeket takarja. Az alsó kategóriás szegmensbe pedig az alacsonyabb árú, nem márkás termékek tartoznak. Tekintettel a fentiekre tarthatatlan az az állítás, miszerint a termékek közötti verseny elemzésének nincsen tárgyi alapja.
- (385) Amint a (278) és a rákövetkező preambulumbekzdésekből látható, a fogyasztási tendenciák változásának hatása is átfogó elemzés tárgyát képezte. Ami a gazdasági válság hatását illeti, a vizsgálat során a Bizottság fokozott figyelmet fordított arra, hogy a visszaesés folyamányait ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsa. Ebben az összefüggésben leginkább azt kell kiemelni, hogy a károkozás elemzésének alapját képező felülvizsgálati időszak a válság előtti időszakokra esik. A gazdasági visszaesés hatása tehát a felülvizsgálati időszak elemzésében nem tükröződött. Tekintettel arra, hogy több érdekelt azzal érvelt, hogy az uniós iparban tapasztalható nehézségek lényegében inkább a gazdasági válságnak, semmint a dömpingelt behozatalnak köszönhetőek, további elemzésre is sor került, amely legfőképpen a felülvizsgálati időszak utáni fejleményekre irányult. A felülvizsgálati időszakot követő hat hónapban bekövetkezett importár-emelés nem mond ellent a (302) preambulumbekzdésben kifejtett következtetésnek, miszerint a visszaesés tovább erősíti a dömping hatásait. A várt árnyomás minden szinten érvényesülni fog, nem utolsósorban a kiskereskedelemben is. A fentiek fényében el kell utasítani azt az állítást, hogy a fogyasztás csökkenésének hatása és a gazdasági visszaesés nem lettek figyelembe véve.
- (386) Az uniós ipar helyzetének kiterjedt, a hatékonyság és az üzleti modell változásának függvényében való elemzése a dokumentumban megtörtént. Hozzá kell tenni ebben az összefüggésben, hogy az üzleti modell változásának hatását egyértelműen látni lehetett az erre a vállalatcsoportra vonatkozó kármutatók javuló tendenciáján. A költségek és árak közötti kapcsolat terén mutatkozó javulás azt bizonyítja, hogy az új üzleti modell hatékony és életképes. Ezért el kell utasítani azt az állítást, hogy az üzleti modell változása nem tanúskodik az uniós ipar hatékonyságáról.
- (387) Végezetül pedig arra emlékeztetünk, hogy az állításokkal ellentétben az üzleti modell változásának a nyereséges-ségre, az eladásra és a termelésre gyakorolt hatását elemeztük, és azon állítás értékelésekor is figyelembe vettük, miszerint az uniós ipar strukturális problémákkal küzd. Hasonlóképpen amint a fenti (23) preambulumbekzdés kifejti, a termelés kiszervezésével járó üzleti modell is az elemzés tárgyát képezte. Az uniós érdeket taglaló fejezetben az importőrök és kiskereskedők helyzetét is felmértük, az uniós ipar fogalmából kizárt együttműködő gyártó által szolgáltatott valamennyi adatot pedig gondosan elemeztünk. Ami azt a megalapozatlan állítást illeti, miszerint az uniós ipar által tapasztalt problémák a szakképzett munkaerő hiányában gyökereznek, erre az érve a (244) preambulumbekzdés már kitért, tehát további fejtegetésre nincs szükség. A fentiek fényében el kell utasítani azt az állítást, miszerint a Bizottság a többi tényezőt nem vette figyelembe.

K. UNIÓS ÉRDEK

1. BEVEZETÉS

- (388) Az alprendelet 21. cikke alapján megvizsgálták, hogy a meglévő dömpingellenes intézkedések fenntartása sérti-e az Unió egészének érdekét. Az uniós érdek megállapítása

a különböző érdekek, az uniós ipar, az uniós gyártók, importőrök, kiskereskedők/forgalmazók és a fogyasztók szempontjainak figyelembevételével történt.

(389) Az Unió információkat kért az összes érintett érdekelttől, hogy felbecsülje az intézkedések fenntartásának vagy eltörlésének következményeit. Bár jogi szempontból szigorúan véve nem volt szükséges, az ügy összetettsége miatt mégis indokoltnak látszott, hogy ahol csak lehetett, az Unió szokásos gyakorlatánál is több szempont alapján történjen az adatok begyűjtése. Ezáltal a vizsgáló hatóság képes volt a megállapítások valóságtartalmának alaposabb vizsgálatára. Az uniós ipart illetően nem csak az intézkedések hatályvesztésére vonatkozó jelenlegi felülvizsgálatban szereplő vállalatoktól kértek be részletes adatokat, hanem további uniós gyártóktól is. Összesen 14 uniós gyártó észrevételeit és kilenc, lábbeligyártókat képviselő szövetség adatait sikerült begyűjteni. Mintavételi kérdőíveket küldtek 139 olyan vállalathoz, amelyek vagy ismertek voltak, vagy konkrétan szerepeltek is az érintett termék importőreit tartalmazó listán. Számos további vállalat kért és kapott ilyen kérdőíveket. 21 importőr töltötte ki a kérdőívet és fejezte ki hajlandóságát, hogy szerepeljen a mintában. Az elemzés céljából részletes kérdőíveket küldtek ki az importőröket tömörítő szövetségek mellett nagykereskedők, forgalmazók, kiskereskedők, valamint szövetségeik számára is. Nyolc válasz érkezett ettől a csoporttól. Végezetül fogyasztói szervezetekkel is kapcsolatba léptek. A részletes kérdésekre hárman küldték el válaszaikat.

(390) Mivel a jelenlegi vizsgálat felülvizsgálati eljárás és már hatályba léptek dömpingellenes intézkedések, a helyzet elemzésekor ez lehetőséget ad arra, hogy a jelenlegi dömpingellenes intézkedések miatt az érintetteket sújtó esetleges túlzott negatív hatásokat is felmérjék. A fentiek alapján kivizsgálásra került, hogy léteznek-e olyan kényszerítő okok a dömping és a károkozás folytatódására vonatkozó megállapítás ellenére, amelyekből az a következtetés vonható le, hogy az intézkedések fenntartása ebben a konkrét esetben nem szolgálná az Unió érdekét.

2. AZ UNIÓS IPAR ÉRDEKE

(391) Ami az uniós ipart illeti, a G.2., G.3., G.4. részben megállapítottaknak megfelelően látható, hogy a vizsgálat szerint az uniós gyártók jelentős részének előnye származott az intézkedések bevezetéséből. Az eredeti vizsgálatban kimutatott gazdasági szabadesésnek vége, az ebből a célból bevezetett végleges dömpingellenes intézkedések életbelépése után a piaci részesedés, a nyereségesség és a foglalkoztatottság folyamatos csökkenése megállt. Az uniós ipar helyzetének e stabilizációja jelentősnek mondható javulásként értékelhető, mivel az eltelten viszonylag rövid idő alatt az uniós gyártók nagy része képes volt visszafordítani az intézkedések bevezetése előtt megfigyelt meredek negatív trendet. A vizsgálat ténylegesen kimutatta, hogy még mindig jelentős a bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik készítése/gyártása az Unión

belül, hozzávetőleg 360 millió pár cipő készült, ami körülbelül 260 000 embernek biztosított munkalehetőséget. Emlékeztetőül meg kell jegyezni, hogy a gyártók túlnyomó többsége kis- és középvállalkozás, amelyek léte alapvetően fontos bizonyos régiók gazdasági jóléte szempontjából. A gyártók jelentős része olyan üzleti modellt dolgozott ki, amely növelte a hatékonyságukat, például fokozatosan a minőségi termékek gyártására állnak át, magasabb hozzáadott értékű termékekre összpontosítanak, márkákat hoznak létre, racionalizálják az értékesítési csatornáikat, együttműködési hálózatokat hoznak létre a környékükön vagy más helyeken, ahogyan ez a (201) és az azt követő preambulumbekendésekben szerepel. Ami az uniós ipar még mindig jelentős, de már csökkenő hányadát illeti, azok a vállalatok, amelyek helyzete a bevezetett intézkedések ellenére minden szempontból tovább romlott, az intézkedésekből olyan módon profitáltak, hogy azok meggátolták, hogy a helyzet még ennél is gyorsabban romoljon, netán a vállalkozások tönkre is menjenek, és így értékes időt nyertek a változó piaci körülményekhez való alkalmazkodáshoz.

(392) Másrészt a vizsgálat kimutatta, hogy az intézkedések kétéves időszakát követően is általánosságban elmondható az uniós iparról, hogy bizonytalan lábakon áll, és sebezhető az uniós ipar árszintjét leszorító dömpingelt behozatal hatásával szemben, amint ezt a (259) és az azt követő preambulumbekendések kifejtik.

(393) Összefoglalva elmondható, hogy az intézkedések kedvezően befolyásolták az iparágat, amely bebizonyította azt is, hogy képes javítani saját helyzetén, valamint hogy életképes, amennyiben az intézkedések mérsékelik a kárt okozó dömping hatásait.

(394) Ebben a vonatkozásban számos érdekelt azt állította, és ezt meg is ismételte a végleges megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően, hogy az intézkedések nem érték el azt a kívánt hatást, hogy az európai uniós gyártók piaci részesedést vagy termelést szerezzenek vissza, hanem főleg más, harmadik országbeli gyártók előnyére szolgáltak. Itt megjegyzendő, hogy a 10. táblázat szerint az uniós gyártók piaci részesedése stabil maradt, míg a más országokból származó behozatal piaci részesedése jelentősen emelkedett. Pusztán az adatokból is világos, hogy a dömpingellenes intézkedések végrehajtását követően az uniós gyártók stabilizálták piaci helyzetüket. Az eredeti vizsgálatban tapasztalt általánosan hanyatló értékesítéssel és piacvesztéssel szemben az uniós ipar hozzávetőleg 40 %-on stabilizálódott piaci részesedését fontos sikerként kell értékelni. Hangsúlyozni kell továbbá, hogy a dömpingellenes intézkedéseket nem az Unión belüli munkahelyteremtés céljából vezették be, vagy hogy végül a gyártás visszakerüljön az Unióba (illetve megszűnjön a behozatal), hanem azért, hogy újra egyenlő feltételek jöjjenek létre az európai uniós termékek és a dömpingelt behozatal között. A dömpingellenes intézkedéseket kizárólag azért vezették be, hogy helyreállítsák a tisztességes kereskedelmi feltételeket a

Közösség piacán, és ezáltal biztosítsák az uniós gyártóknak, hogy talpra álljanak eladásai növelése, és/vagy az árak fenntartható szintre történő emelése révén. Továbbá, ahogyan a 8. táblázatban is szerepel, a harmadik országból származó behozatalnak lényegesen magasabb volt az átlagos importára vagy viszonylag alacsony tételekben történt, így az uniós gyártókra gyakorolt hatás már kevésbé volt markáns. Végül elmondható, hogy a bevezetett intézkedések az uniós gyártók előnyére szolgáltak, mert megállt a folyamatos piacvesztés, a gyártók stabilizálták az értékesítési volumenüket, képesek voltak növelni nyereségességüket és árakat. Mindezek alapján ezt a kifogást elutasították.

- (395) Az uniós ipar számára várhatóan a továbbiakban is előnyös lesz az intézkedések fenntartása, mert az ágazat legalábbis megtartaná a piaci pozícióit, de akár javíthatná is, ha megszűnnek a gazdasági visszaesés negatív hatásai. Az intézkedések a gazdasági visszaesés ideje alatt vélhetően elősegítenék a jelentős mennyiségű, olcsó és a válság hatásai miatt erősödő dömpingelt behozatal hatásának mérséklését azáltal, hogy megakadályoznák az olyan importhullámokat, mint amilyeneket az intézkedések elrendelése előtt lehetett megfigyelni, kiváltképpen 2005-ben, a mennyiségi korlátozások megszűnése után. Figyelembe véve, hogy a piaci verseny fokozódott a termékszegmensekben, azaz a divatirányzatok miatt a termék típusok felcserélhetőkké váltak, az intézkedések abban is segíthetnek, hogy az uniós termékek piaci szegmensébe ne törhessenek be dömpingelt áruk. A vizsgálat során ténylegesen megfigyelhető volt, hogy az érintett országokban bizonyos gyártók egyre több közép- és felső kategóriás lábbeli gyártásával minőségi termékek előállítására állt át. A folyamat képessé teheti az uniós ipart arra, hogy fenntartsa piaci pozícióit, így biztosítva, hogy meg tudja tartani munkavállalóinak jelentős részét.
- (396) Az is várható, hogy a gazdasági helyzet javulásával és a fogyasztás növekedésével az emberek többet lesznek hajlandók költeni lábbelikre, főleg a magasabb kategóriájúakra, ez pedig inkább az európai uniós gyártóknak kedvez. E forгатókönyv szerint az intézkedések fenntartása az uniós gyártók növekvő hányadának ad lehetőséget, hogy (még) tovább fejlesszék üzleti modelljüket, gyártási folyamataikat, értékesítési csatornáikat, ezáltal fokozatosan javítsanak pénzügyi helyzetükön, amint ez a folyamat már a felülvizsgálati időszakban is megfigyelhető volt.
- (397) Ha az intézkedések hatályukat veszítik, a különösen a közép- és alsó szegmensben tapasztalható, már amúgy is kíméletlen piaci verseny várhatóan még tovább fog erősödni. Várható továbbá, hogy a közép- és alsó szegmensben kialakuló még erősebb árverseny közvetlenül ki fog hatni az összes többi terméktípusra is. Másfelől nagyon valószínű, hogy ez veszélyeztetné az uniós gyártók azon nagy csoportját is, amelyek sikerrel alakították át üzleti modelljüket és javítottak korábbi helyzetükön. A szóban forgó gyártók pénzügyi helyzete és nyereségessége nem elég szilárd ahhoz, hogy hosszabb

ideig ellene tudjanak állni az uniós árszinthez képest jelentősen alulárzott, nagy mennyiségű dömpingelt behozatal által kiváltott árleszorításnak, így mindez nagy valószínűséggel sokkal több gyártó eltűnéséhez vezetne, és a közvetlen foglalkoztatás területén elszenvedett jelentős veszteséggel járna az európai uniós gyártóknál, és az Unió ipara számára árukat beszállító és szolgáltatásokat biztosító vállalatoknál is.

3. AZ UNIÓS GYÁRTÓK ÉRDEKEINEK TOVÁBBI ELEMZÉSE

- (398) Annak érdekében, hogy átfogóbb kép alakulhasson ki az uniós gyártók érdekeiről, az uniós ipar egészére gyakorolt hatás szokásos elemzésén túl további adatokat gyűjtöttek be a lábbeligyártókat képviselő nemzeti szövetségeken és azokon a vállalatokon keresztül is, amelyek az eredeti vizsgálat során szerepeltek a mintában. Benyújtotta továbbá észrevételeit egy, az uniós iparból kizárt, de az Unióban még mindig jelentős gyártással rendelkező együttműködő gyártó is.
- (399) A lábbeligyártókat képviselő nemzeti szövetségektől begyűjtött kiegészítő információk vegyes képet mutattak, az adatok leginkább azt tükrözték, hogy van-e még az adott tagállamban jelentősebb lábbeligyártás, vagy az adott ország inkább a behozatalban érdekelt. Míg öt, jelentős lábbeli gyártással rendelkező lábbeligyártókat képviselő nemzeti szövetség támogatta az intézkedések fenntartását és hangsúlyozta az intézkedések által a nemzeti lábbeligyártók számára biztosított előnyöket, négy másik, a lábbeligyártást túlnyomórészt vagy teljes egészében harmadik országokba kiszervező, illetve jelentős termelőkapacitással rendelkező, ugyanakkor számottevő behozattalal rendelkező országot képviselő szövetség azt állította, hogy az intézkedések fenntartása összességében sértené az Unió érdekeit. Az utóbbi szövetségek inkább olyan vállalatokat képviseltek, amelyek jelentős mértékben behozattalal, forgalmazással és kiskereskedelemmel foglalkoznak. Álláspontjuk ezért a független importőrök és kiskereskedők érdekeit tárgyaló alábbi preambulumbeközlésekben is szerepel. Mindent összevetve az említett négy szövetség által képviselt teljes gyártási mennyiség lényegesen kevesebb volt, mint az öt másik, az intézkedések által a nemzeti lábbeligyártók számára biztosított előnyöket hangsúlyozó szövetség esetében.
- (400) Mindemellett az eredeti vizsgálati mintában szereplő európai uniós gyártókat is megkeresték abból a célból, hogy kiegészítsék az összképet, és hogy elemezzenek néhány olyan állítást, amely szerint az Unión belül már meg is szűnt az iparág, és ennélfogva az intézkedések bevezetéséből nem is származott haszna. A korábbi mintában szereplő európai uniós gyártóktól begyűjtött további adatok szintén az uniós érdek szempontjából kerültek mérlegelésre, mivel az Unió lábbeligyártó ágazata egy olyan iparág része, amely annyira megosztott és heterogén, hogy a károkozással kapcsolatos minta mindenképpen kicsi.

- (401) A korábbi mintában szereplő európai uniós gyártók helyzetének vizsgálata arra engedett következtetni, hogy az összes, az eredeti vizsgálat során is a mintába kiválasztott együttműködő vállalat a gyártás jelentős részét az Unión belül tartotta. Összességében kedvezően ítélték meg a dömpingellenes intézkedések fenntartását, és kihangsúlyozták az Unión belüli foglalkoztatásra gyakorolt kedvező hatást. Ugyanakkor, a legtöbb ilyen vállalat részben az Unión kívüli harmadik országba (beleértve az egyik érintett harmadik országot is) szervezte ki a cipőgyártást, és üzleti stratégiájukban a versenyképesség növelésére szolgáló kiegészítő megoldásokat alkalmaztak. Azok a vállalatok, amelyek továbbra is kizárólag az Unión belül folytatnak gyártási tevékenységet, a felső kategóriás, magasabb minőséget képviselő, viszonylag rövid határidővel készülő termékekre szakosodtak. A mintában korábban szereplő európai uniós gyártók válasza megerősítették azt, amit már a mintába kiválasztott uniós gyártóknak okozott kárt tárgyaló rész is ismertett, hogy az uniós gyártók különböző üzleti modelleket kidolgozva számos olyan intézkedést vezettek be a változó piaci körülményekhez való alkalmazkodás érdekében, mint például a gyártás egy részének harmadik és/vagy az Unión belüli más országba történő kiszervezése, értékesítési csatornák megváltoztatása, minőség és márkaimázs fejlesztése stb. A válaszok megerősítették a uniós ipar szempontjából fentebb ismertetett, az intézkedések fenntartásának előnyeiről, valamint hatályon kívül helyezésük hátrányaival kapcsolatos általános képet.
- (402) Végezetül, az uniós gyártás érdekeivel kapcsolatos kép további kiegészítéseként az uniós ipar meghatározásából kizárt gyártó válaszát is elemezték. A vállalat valamennyi európai tevékenységekre vonatkozó konszolidált válasz mellett további részletes válaszokat is adott a két európai gyártási műveletét illetően. A gyártó korábban ellenezte a felülvizsgálati kérelmet, mert a kérelem a vonatkozó dömpingellenes intézkedések fenntartása ellen irányult.
- (403) A vállalat két Unión belüli gyártó üzemmel rendelkezik, amelyek összeszereléssel foglalkoznak, Ázsiában gyártott felsőrészek felhasználásával. A termelési mennyiség mindazonáltal mindkét gyárban jelentősen csökkent 2005 és a felülvizsgálati időszak között. Míg az importált lábbelik mennyisége 2005-ben még a vállalat teljes cipő értékesítésének a felét sem tette ki, az arány jelentősen emelkedett a felülvizsgálati időszakig, amikor már a vállalat által értékesített lábbelik többsége közvetlenül Ázsiából származott. A legfrissebb piackutatásokból kiderül, hogy a cég még tovább csökkentette az Unión belüli gyártási tevékenységeit, és behozatalból pótolta a kieső mennyiséget.
- (404) Bár a vállalat jelentősen csökkentette az Unión belüli gyártási tevékenységeit, ez az Unión belüli foglalkoztatottság tekintetében összességében csupán kismértékű csökkenést idézett elő. Kiderült, hogy a vállalat 2005 óta növelte teljes forgalmát és nyereségességét. Mindez a gyártástól eltérő területeken (adminisztráció, formatervezés, fejlesztés, marketing és értékesítés stb.) további Unión belüli foglalkoztatási lehetőségeket jelentett. A rendelkezésre álló információk alapján az is nyilvánvaló, hogy bár a dömpingellenes vámok negatív hatást gyakoroltak a vállalat pénzügyi eredményére, a hatás nem volt jelentős, mert az általános nyereségesség növekedett. A dömpingellenes intézkedések nem gátolták meg a vállalatot abban, hogy továbbra is kiszervezzék a gyártást harmadik országokba, beleértve az érintett országokat is. Másrészt, az intézkedések bevezetése az Unión belüli gyártás növelésére sem ösztönözte a vállalatot. Ennél fogva úgy tűnik, hogy a gyártással kapcsolatos stratégiai döntéseket egy átfogóbb költségelemzés alapján hozták meg.
- (405) Amennyiben az intézkedéseket fenntartanak, a vállalatot nagy valószínűség szerint továbbra is érintenék a dömpingellenes vámok, mert valószínűleg továbbra is importálni fog az érintett országokból. A vámok negatív hatásának mértéke nagy valószínűség szerint továbbra sem lesz jelentős, figyelembe véve, hogy a vállalat képes lesz diverzifikálni behozatali beszerzési forrásait, ahogyan azt a múltban is tette. Másrészt amennyiben az intézkedéseket hatályon kívül helyezik, a vállalatnak nagyobb haszna lesz az érintett országokból származó behozatalból, és valószínűleg tovább növelhetné a nyereségességét.
- (406) Összefoglalva elmondható, hogy az egyéb uniós gyártókra vonatkozó részletesebb elemzés megerősíti az általános megállapításokat, vagyis a gyártók számos különböző üzleti modellt dolgoztak ki, és többségük esetében nyilvánvaló, hogy előnyük származott a dömpingellenes intézkedések bevezetéséből, mivel helyzetük kisebb mértékű javulásáról és növekvő versenyképességről számoltak be, ami többek között a gyártási stratégiák és az értékesítési csatornák területén megvalósult sikeres alkalmazkodásnak volt köszönhető. Tehát a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy a legtöbb gyártó számára továbbra is előnyös lenne az intézkedések fenntartása, legalább a meglévő, Unión belüli gyártási tevékenységeik megtartása miatt. Ezzel szemben az intézkedések hatályon kívül helyezése esetén ezek a gyártók is kárt szenvednének, mert az érintett országokból származó dömpingelt behozatal árleszorító hatást hozna létre, és ez a gyártók minden termékszegmensét érintené.
- (407) Nagy valószínűséggel feltételezhető, hogy továbbra sem éri majd aránytalanul kedvezőtlen hatás azon néhány gyártót, amelyek a gyártást kiszervezték az érintett országokba, ahogyan az korábban is bebizonyosodott, és mivel az intézkedések továbbra sem gátolják az uniós gyártókat abban, hogy gyártási tevékenységet szervezzenek ki az érintett országokba. A dömpingellenes vámok hatása ilyen módon leginkább a szóban forgó vállalatok beszerzéssel kapcsolatos saját döntésétől függ majd. A gyártók saját kezükbe vehetik az irányítást abban a tekintetben, hogy végül milyen mértékben fogják érinteni őket a dömpingellenes vámok.

4. A FÜGGETLEN IMPORTŐRÖK ÉRDEKEI

4.1. Általános észrevételek

- (408) A felülvizsgálat megerősítette, hogy az importőröket két fő csoportba lehet sorolni. Az egyikbe főként azon vállalatok tartoznak, amelyek saját márkajelzésű, harmadik országokba kiszervezett gyártás során előállított cipőket importálják és értékesítik. Általában jelentős Unión belüli tevékenységet is folytatnak, ilyen pl. a formatervezés, kutatás-fejlesztés, nyersanyagbeszerzés, néhány esetben saját értékesítési láncok működtetése. Ebből következik, hogy az importőrök ezen csoportja jelentős „hozzáadott értéket” létrehozó tevékenységet is folytat az Unión belül, és rendszerint viszonylag nagyobb létszámú alkalmazotti állományt foglalkoztat. A második csoportba azon vállalatok sorolhatók, amelyek tisztán csak kereskedők, és nem a márkát, hanem inkább a mennyiséget tartják szem előtt – jellemzően „saját márkás” cipőkkel foglalkoznak. Utóbbi importőr vállalatok általában alacsonyabb általános költséggel, és kevesebb hozzáadott értékkel működnek az Unión belül.
- (409) Kiderült, hogy a két fő kategórián belül eltérő üzleti modelleket alkalmaznak. Az első kategórián belül megkülönböztethetők például európai eredetű és nem európai márkák, alkalmi és szabadidőcipők. A második kategóriában található saját kiskereskedelmi üzletekkel rendelkező importőrök, de olyanok is, amelyek csak nagykereskedők/forgalmazók számára értékesítenek. Néhány, a második csoportba tartozó vállalat csak „saját márkás” cipőkkel fog kereskedni, mások viszont egyedi beszerzési megállapodást kötnek majd bevezetett márkákkal, és/vagy licencmegállapodás és/vagy közös vállalat keretein belül tevékenykednek.
- (410) Az importőrök sokféleségét szem előtt tartva, és hogy a lehető legteljesebb képet lehessen kapni, számos különböző szempontból elemezték az importőrök helyzetét. Először azokat az észrevételeket elemezték, amelyeket az importőrök és szövetségeik küldtek be. Tanulmányoztak és felhasználtak további statisztikai adatokat, és ide vonatkozó publikációkat is. Végül bizonyos kulcsfontosságú gazdasági adatok vonatkozásában az importőröket tartalmazó mintából származó, ellenőrzött információt használták fel.
- (411) A fent említettek szerint arra az elhatározásra jutottak, hogy bizonyos kulcsfontosságú gazdasági adatok kimutatásához az importőrök esetében mintavételt alkalmaznak. Azért született ez a döntés, mert az eredeti vizsgálat során kiderült, hogy jelentős volt az együttműködő importőrök száma, és közülük sokan kitöltötték a részletes kérdőíveket is. Ezért szükségesnek ítélték, hogy az intézkedések lejárati felülvizsgálata során a mintavételezés módszerét alkalmazzák.
- (412) Ahogyan azt a (37) preambulumbekzdés már említette, azon 21 uniós importőr közül, amely jelentkezett és jelezte együttműködési szándékát, nyolcat választottak ki a mintába. Az importmennyiség, a forgalom és az

uniós értékesítés tekintetében a legnagyobb öt vállalat mellett néhány kisebb importőrt is kiválasztottak, utóbbiakat azzal a céllal, hogy az együttműködésre hajlandó vállalatokból reprezentatív keresztmetszetet kaphassanak a különböző üzleti modellek, a földrajzi elhelyezkedés és a forgalmazott termékszegmensek vonatkozásában. A vizsgálatra rendelkezésre álló időt az ésszerűség határain belül szem előtt tartva a lehető legtöbb vállalatot vonták be a mintába. A vizsgálat azon szakaszában rendelkezésre álló számok alapján a mintában szereplő vállalatok nagyjából 18 %-ban részesedtek az érintett termék uniós behozatalából a felülvizsgálati időszak idején. Bár a mintában szereplő egyik vállalat korábban jelezte, hogy hajlandó részt venni a mintában, végül nem válaszolt a kérdőívre, és sikertelen volt minden további olyan erőfeszítés is, amellyel az együttműködésre próbálták rávenni ezt a kisebb importőrt. A vállalatot így végül ki kellett zárni a mintából. A többi hét kiválasztott importőr teljes körűen együttműködött a vizsgálatban, és határidőre megküldték a kitöltött kérdőíveket.

- (413) A fentiekben említettek szerint, a mintába kiválasztott importőrök ellenőrzött adatainak összesítése révén lehetőség volt többek között bizonyos kulcsfontosságú gazdasági mutatók részletes elemzésére, ami tekintettel a gazdasági szereplők jelentős számára csak a mintavétel módszerével volt lehetséges. Az importőrök helyzetének elemzése azonban nem korlátozódott pusztán a mintavételi eljárás keretein belül begyűjtött adatokra. Az uniós érdek elemzésekor a saksajtóból és piackutatási tanulmányokból származó, valamint az érintett felektől kért és kapott információkat is mérlegelték. Az információk felhasználásával még inkább tudták biztosítani azt, hogy az ágazatban működő összes üzleti modell megfelelő mértékű képviseletet kapjon az elemzésben.
- (414) A mintába kiválasztott importőröktől és az iratokban szereplő egyéb forrásokból származó, ellenőrzött adatok alapján úgy becsülhető, hogy a felülvizsgálati időszak idején az érintett termékkel kapcsolatos behozatal és a forgalmazók/kiskereskedők számára történő értékesítés körülbelül 23 000 embernek biztosított munkalehetőséget az Unión belül.

4.2. Behozatali mennyiség

- (415) Amint az a 4. táblázatból már kiderült, az Eurostat- adatok azt mutatják, hogy 2005 óta az érintett termék behozatala jelentősen, kb. 90 millió párral csökkent. Ugyanezen időszakban az egyéb országokból származó bőrcipő-behozatal kb. 43 millió párral növekedett, és elérte a 201 millió párat. Míg 2005-ben a behozatali mennyiség Kínából és Vietnamból sokkal magasabb volt (+80 %), mint az összes többi országból származó behozatal, addig a felülvizsgálati időszak során az egyéb országokból származó behozatal szintje már 4 %-kal meghaladta a Kínából és Vietnamból származó mennyiséget. Az Eurostat-adatok azt is mutatják, hogy 2005 óta a felülvizsgálat alá tartozó termék összesített behozatala 11 %-kal csökkent.

- (416) A behozatal hasonló alakulásáról számolt be egy jelentősebb, a mintavételben nem szereplő, de a vizsgálat során együttműködő vállalat is. Az általa benyújtott adatok szerint az érintetttermékekkel kapcsolatos beszerzései 25 %-kal csökkentek 2005 óta, míg a más országokból importált bőrcipők mennyisége jelentősen növekedett.
- (417) Ami a mintában szereplő importőröket illeti, mennyiség tekintetében a bőrcipők behozatala 2005-től a felülvizsgálati időszakig az alábbiak szerint alakult:

19. táblázat

A mintába kiválasztott importőrök behozatali mennyisége (pár)

	2005	2006	2007	FI
KNK és Vietnam	29 761 231	30 806 163	26 616 891	29 577 492
<i>indexált</i>	100	104	89	99
Egyéb országok	13 181 962	16 077 607	22 680 174	28 096 596
<i>indexált</i>	100	122	172	213

- (418) A statisztikai adatok tanúsága szerint a mintába kiválasztott importőrök jelentősen növelték az egyéb országokból származó bőrcipő beszerzéseiket. A Kínából és Vietnamból származó behozatal mennyisége 2005-től meglehetősen stabil volt, a 2007-es csökkenést a felülvizsgálati időszakban fellendülés követte, és a volumen majdnem elérte a 2005-ös szintet. A mintába kiválasztott importőrök által forgalmazott bőr lábbelik összesített mennyisége 2005 óta majdnem a harmadával nőtt. A dömping-ellenes intézkedések ellenére az érintett országok viszonylatában egyenletes, a harmadik országok viszonylatában pedig növekvő trend volt megfigyelhető. A megnövekedett behozatali mennyiségek által biztosított előnyt kihasználó harmadik országok közül a legnagyobb nyertesnek Indonézia és India tekinthető.
- (419) A jelentősen csökkenő trendet mutató Eurostat-adatokkal szemben a mintából az derült ki, hogy az érintett országokból származó beszerzési mennyiségek stabil trendet követtek. A minta alaposabb vizsgálata arra enged következtetni, hogy az érintett országokból származó behozatal stabil trendje abból adódik, hogy az egyik jelentősebb, a mintába kiválasztott importőr – a nemcsak az Eurostat által, hanem a mintába kiválasztott többi importőr esetében is megfigyelt csökkenéssel ellentétben – nem csupán a harmadik országokból származó behozatalát növelte, hanem a kereslet kielégítése céljából az érintett országokból is erőteljesen növelte a behozatalt, jelentősen ellensúlyozva ezáltal a mintába kiválasztott többi vállalat esetében megfigyelhető, általános csökkenést mutató adatokat. Mindezt figyelembe véve megállapítható, hogy a mintában is az Eurostat adatbázisának mennyiségi elemzésével összhangban alakult a vizsgált termék behozatala, azaz az érintett országokból származó behozatal mennyiségében általános csökkenés volt megfigyelhető.

4.3. Beszerzési árak

- (420) Az 5. és a 8. táblázatban az látható, hogy az Eurostat adatai szerint mind az érintett, mind pedig a harmadik országokból származó bőrcipők átlagos importárai emelkedtek 2005 óta, és a harmadik országokból származó bőrcipők CIF importárai viszonylatában valamivel jobban emelkedtek, mint az érintett országokból származó bőrcipők árai. Mivel azonban a behozott cipők összetétele jelentős hatással van az árakra, és az összetétel jelentősen megváltozhatott mindegyik exportőr ország esetében, az Eurostat által közölt ár- és mennyiségi adatok alapján kiszámított átlagárak nem feltétlenül adnak pontos képet az árak valódi alakulásáról. Ebben a vonatkozásban sokkal beszédesebb a mintába kiválasztott importőrök adatai alapján megfigyelhető trend, mert az importőrök által behozott termékösszetétel valószínűleg kevésbé változott meg, mivel az importőrök már hosszabb idő óta bizonyos típusú és stílusú lábbelikre szakosodtak.

- (421) Amint azt a (412) és a (408), valamint az azt követő preambulumbekendések kifejtik, a mintába kiválasztott importőrök különböző üzleti modellek szerint folytatták a tevékenységüket, ami többek között azzal is járt, hogy importőrönként is jelentős eltérés mutatkozott az átlagárak tekintetében. Továbbá, míg néhány importőr több millió pár cipőt forgalmazott évente, mások „mindössze” csak pár százszázat. Harmadsorban pedig, néhány importőr esetében erőteljesen ingadoztak az éves mennyiségek a figyelembe vett időszak során, és ennek megfelelően a mintán belüli jelentőségük is változott. Az előbbi okokból kifolyólag úgy ítélték, hogy a súlyozott átlagokat célszerű kiegészíteni a számtani átlag elemzésével is, hogy a vonatkozó trendekről teljes képet alkothassanak.
- (422) A mintába kiválasztott importőrök átlagárai az alábbiak szerint alakultak 2005-től a felülvizsgálati időszakig:

20. táblázat

A mintába kiválasztott importőrök átlagos importárai (EUR)

	2005	2006	2007	FI
<i>KNK és Vietnam</i>				
CIF: súlyozott átlag	11,10	11,81	10,24	10,07
<i>indexált</i>	100	106	92	91
CIF: számtani átlag	10,17	11,42	10,54	10,42
<i>indexált</i>	100	112	104	102
Kirakodás után (*): súlyozott átlag	11,72	13,43	12,12	11,88
<i>indexált</i>	100	115	103	101
Kirakodás után (*): számtani átlag	10,74	12,98	12,48	12,30
<i>indexált</i>	100	121	116	115
<i>Egyéb országok</i>				
CIF: súlyozott átlag	13,11	12,71	10,85	10,46
<i>indexált</i>	100	97	83	80
CIF: számtani átlag	12,21	12,56	12,59	11,53
<i>indexált</i>	100	103	103	94

(*) Becsült kirakodás utáni ár = CIF + behozatali vám + dömpingellenes vám (2006. április 7-től) + vámkezelési díjak

- (423) A CIF importárak elemzése Kína és Vietnam viszonylatában 2005, azaz a dömpingellenes vámok bevezetése előtti utolsó év és a felülvizsgálati időszak között 2 %-os növekedést mutat a számtani átlag, és 9 %-os csökkenést a súlyozott átlag alapján. Összességében az elemzett adatok stabil vagy valamelyest csökkenő CIF importárakat mutatnak a behozatali és a dömpingellenes vám megfizetése előtt. Mindkét számítást alapul véve elmondható, hogy a vámok megfizetését még nem tartalmazó import árak 2006-ban erőteljesen növekedtek, majd azt követően csökkentek.
- (424) Az egyéb országokból származó bőrcipők átlagos CIF importárai ugyanakkor mindkét számítási mód szerint csökkenést mutatnak (-20 % és -6 % között). Az érintett és az egyéb országokból származó bőrcipők CIF árai között mutatkozó eltérés mértéke ennél fogva csökkent, a páronkénti 2,00 euróról 1,00 euróra (százalékban kifejezve kb. 20 %-ról 10 %-ra a számtani átlag alapján), illetve páronkénti 2,00 euróról 0,50 euróra (százalékban kifejezve kb. 20 %-ról 5 %-ra a súlyozott átlag alapján). Csak Kína és Vietnam esetében kellett dömpingellenes vámot fizetni. Ha egymáshoz viszonyítjuk a Kínából és Vietnamból, illetve az egyéb országokból származó bőrcipők kirakodás utáni átlagos árait (amely

tartalmazza az importárakat, a behozattal kapcsolatos költségeket, a behozatali vámokat és adott esetben a dömpingellenes vámokat), azok most már sokkal inkább hasonló szintre kerültek. Vagyis az érintett országokban gyártott bőrcipők áraihoz viszonyítva most már vonzóbbakká váltak az egyéb országokban gyártott bőrcipők árai.

4.4. Viszonteladói árak

- (425) A viszonteladói ár tekintetében is részletes adatokat gyűjtöttek be az importőröket tartalmazó mintából. A felülvizsgálat alá tartozó termék viszonteladói árai az alábbiak szerint alakultak a mintába kiválasztott importőrök esetében:

21. táblázat

A mintába kiválasztott importőrök átlagos viszonteladói árai (EUR)

	2005	2006	2007	FI
Súlyozott átlag	34,62	36,97	33,68	32,28
indexált	100	107	97	93
Számtani átlag	27,09	29,72	28,46	29,24
indexált	100	110	105	108

- (426) A fenti adatok stabil, vagy kissé emelkedő viszonteladói árakat mutatnak 2005 és a felülvizsgálati időszak között. 2006-ban a viszonteladói árak 7–10 %-kal emelkedtek, ami hasonló mértékű a CIF-áraknál tapasztalt 2006-os emelkedéshez (lásd a fenti (422) preambulumbekendést). 2006-tól a felülvizsgálati időszakig csökkentek a viszonteladói árak.
- (427) A vizsgálat nem tárt fel olyan információt vagy bizonyítékot, amely arra utalt volna, hogy a többi importőr viszonteladói árai a fentiekől eltérő módon alakultak volna.

4.5. Nyereségesség

- (428) Ami a mintába kiválasztott importőröket illeti, a nyereségességet a behozatal és a viszonteladói árak iménti összevetése, valamint az importőrök egyéb költségtényezőinek alakulása alapján állapították meg. A nyilvánosságra hozattal követően a mintában szereplő importőrök némelyike megkérdőjelezte a nyereségességükre vonatkozó, felhasznált adatokat, és felülvizsgált adatok használatát kérte. Néhány esetben helyt adtunk a kérésnek, és néhány gépelési hibát kijavítottunk. A nyereségesség az alábbi – felülvizsgált – képet mutatta:

22. táblázat

A mintába kiválasztott importőrök által az érintett termék tekintetében elért átlagos nyereség (adózás előtti nettó nyereség/forgalom)

	2005	2006	2007	FI
Súlyozott átlag	36,2 %	18,1 %	20,5 %	20,4 %
Számtani átlag	29,6 %	17,8 %	20,7 %	21,3 %

Megjegyzés: az importőrök által a végfelhasználóknak történő (kiskereskedelmi) értékesítéskor keletkező nyereség kivételével

(429) A fenti adatok kiszámításához a mintába kiválasztott importőrök által az érintett termékkel kapcsolatban közölt nyereségességi adatokat használták fel. A helyszíni ellenőrzést követően néhány esetben felül kellett bírálni az importőrök által közölt számokat. Amint a fentiekben megállapítottuk, a végleges nyilvánosságra hozatalt követően a mintában szereplő négy importőr megkérdőjelezte a nyereségességükre vonatkozó egyedi elemzést, és ismételten hangot adott annak a kérésének, hogy fogadják el a helyszíni ellenőrzést követően benyújtott, felülvizsgált adatokat. A mintában szereplő egyik importőrrel kapcsolatban megjegyzendő, hogy az eladási, általános és adminisztratív költségeit érintő követelését a Bizottság részben elfogadta azáltal, hogy kijavított egy elírást, ami ahhoz vezetett, hogy a minta nyereségessége valamelyest csökkent ahhoz az értékhez képest, amelyet az érdekelték tudomására hoztak. Azt a kérését viszont, hogy az eredetileg bejelentett eladási, általános és adminisztratív költségeket fogadják el, és ezenkívül jelentős összegű szabadalmi díjat is vegyenek figyelembe, amelyet állítólag egy Unión kívüli, kapcsolódó vállalatának kellett fizetnie, el kell utasítani. Az eredetileg bejelentett eladási, általános és adminisztratív költségekről pedig az ellenőrző látogatás alatt bebizonyosodott, hogy túl magasak, és a vállalat nem tudta alátámasztani az igényelt összegeket. Ezért a számadatok az ellenőrző látogatás alatt kapott dokumentumok alapján helyesbítésre kerültek. Ami a szabadalmi díjakkal kapcsolatos állítólagos költségeket illeti, ezt az összeget csak az ellenőrző látogatás után követelték, és a követelést nem támasztották alá megfelelően. A mintában szereplő második importőr szintén megismételte kérését, miszerint az Egyesült Államok hatóságaihoz állítólag benyújtott nyomtatványban bejelentett nyereségén alapuló felülvizsgált nyereségességi adatokat fogadják el. Megjegyzendő ebben a tekintetben, hogy a vállalat az érintett termék vonatkozásában nyereségességre vonatkozó táblázatot nyújtott be, amely az ellenőrzés alatt megerősítést nyert, mivel teljes mértékben összeegyeztethető volt az ellenőrzött számlákkal és a rendelkezésre álló egyéb adatokkal. Az ellenőrzés után beküldött dokumentum csak „Európa” tekintetében számolt be globális nyereségszintről, valamennyi termékre kiterjedt, és feltehetően a tagállamokon kívül, de Európa területén (Svájc, balkán országok) folytatott ügyleteket is magában foglalta.

Ezt a dokumentumot sem lehetett a helyszínen ellenőrzött adatokkal összefüggésbe hozni, tehát a kérés elutasítottuk. A vállalat a nyilvánosságra hozatalt követő beadványában további adatokkal szolgált, de a benyújtás kései időpontja és a kellőképpen alátámasztott bizonyítékok hiánya miatt ezt már nem lehetett figyelembe venni. A vállalat második állítása szintén olyan költségekre vonatkozott, amelyeket figyelembe kellett volna venni – ezek közül kettőt nem lehetett a helyszínen ellenőrzött információkkal összefüggésbe hozni. Azt azonban elfogadta a Bizottság, hogy egy harmadik költséget figyelembe vegyen; ez utóbbit teljes mértékben ellenőrizte a látogatás során, és kiderült, hogy kimaradt a táblázatból. Az általános nyereségességre gyakorolt hatás azonban csekély volt. A harmadik importőr eredetileg az Unióban lebonyolított ügyletei csupán kis részével kapcsolatban nyújtott be a nyereségességre vonatkozó adatokat. A benyújtott adatokat nem lehet reprezentatívnak tekinteni a vállalatnak általában az Unióban lebonyolított ügyleteire nézve, mivel a költségek

és a bevételek tekintetében a régiók között nagyok a különbségek. A nyereségességre vonatkozó adatokat így a helyszíni ellenőrzés során azokkal a fennmaradó, az uniós ügyletekre vonatkozó számadatokkal egészítettük ki, amelyek az összes rendelkezésre álló, ellenőrizhető információra alapultak. A vállalat vitatta e számítás eredményét, és az ellenőrző látogatás végén felülvizsgált táblázatot nyújtott be a nyereségességi adatokról, amely a Bizottság számításától csak egy tételt illetően tért el, mégpedig a beszerzési költségeket illetően. Mivel azonban a javasolt beszerzési költséget – ellentétben a Bizottság által megállapított beszerzési költségekkel – nem lehetett az elérhető információval összefüggésbe hozni, a felülvizsgált táblázatot nem fogadtuk el. A kérés tehát elutasításra került, és a helyszíni ellenőrzésen megállapított nyereségességi adatokat használtuk. A negyedik importőr a nyilvánosságra hozatalt követően – azzal érvelve, hogy a használt módszer egésze nem helyénvaló – a saját nyereségességi adatait vitatta, amelyeket a helyszíni ellenőrzés során benyújtott, ellenőrzött és minden további kiigazítás nélkül elfogadott. Mivel azonban a vállalat nem javasolt új módszert az érintett termékkel kapcsolatos nyereség megállapítására, az állítást el kellett utasítani, mivel nem volt kellőképpen megalapozott.

(430) Emlékeztetni kell arra, hogy az együttműködő importőrök az eredeti vizsgálatban megválaszolt kérdőívek szerint a 2004. április 1. és a 2005. március 31. közötti időszakban súlyozott átlag alapján számított 12 %-os nyereséget értek el. A jelenlegi felülvizsgálatban viszont a mintába kiválasztott importőrök ellenőrzött adatai azt mutatták, hogy e kiválasztott vállalatok súlyozott átlag alapján számolt nyeresége 2005-ben meghaladta a 20 %-ot. 2006-ban jelentősen csökkent a nyereségesség, a súlyozott átlag alapján több mint 18 százalékponttal, a számtani átlag alapján pedig csaknem 12 százalékponttal. Úgy tűnt, hogy a legtöbb kereskedelmi szerződést még 2006 márciusa, vagyis az ideiglenes intézkedések bevezetése előtt kötötték meg, és az ármegállapodások során sok esetben nem vették figyelembe a dömpingellenes vámok bevezetésének eshetőségét. Ebből következően a mintába kiválasztott importőrök nyereségessége az érintett termék vonatkozásában 2006-ban csökkent. A 2007-es év és a felülvizsgálati időszak újból a nyereség növekedését mutatta, de a szintje még mindig 8–16 százalékkal a 2005-ös szint alatt maradt.

(431) Mivel 2006 márciusát követően a mintába kiválasztott importőrök többsége már a megváltozott körülményekhez, azaz a dömpingellenes vámok kivetéséhez igazította beszerzési csatornáit és árképzését, alaposabban is megvizsgálták a 2007-es évre vonatkozó, a nyereségességet befolyásoló tényezőket. Az alábbi következtetéseket vonták le. Először is a 2006-os évben tapasztalt nyereségcsökkenés nagyrészt a dömpingellenes vámoknak volt tulajdonítható, míg 2007-ben és a felülvizsgálati időszakban más, a vállalatokat specifikusan érintő tényezők gyakoroltak negatív befolyást a mintába kiválasztott vállalatok nyereségességére. 2007-ben és a felülvizsgálati időszak idején bizonyos kiválasztott importőröknél jelentősen megnöttek az értékesítési, általános és adminisztratív költségek, ami a bruttó haszonkulcs gyors

csökkenését okozta. Mindez megmutatkozott a minta egészére számított nyereségben is. Nem merült fel általános ok, mint pl. a sportesemények megnövekedett marketing költsége, ami előidézhetne volna a mintába kiválasztott importőrök értékesítési, általános és adminisztratív költségeinek a növekedését.

- (432) Megjegyzendő ugyanakkor, hogy az euró–USA-dollár árfolyam alakulása segítette az importőröket abban, hogy beszerzési költségeiket – így az érintetttermék beszerzési költségét is – alacsonyan tarthassák. 2005 végétől a felülvizsgálati időszak végéig az euró legalább 30 %-ot erősödött az USA-dollárhoz képest, és mivel az importőrök a szerződéses árakat leginkább dollárban rögzítik, és csak kis számban kötöttek devizafedezeti ügyleteket, ez a „plusz eredmény” tompította a dömpingellenes vámok és az egyéb költségek növekedésének hatását. Az egyik kiválasztott importőr adatai alapján az elért nyereségesség akár 6 százalékponttal is alacsonyabb lehetett volna a felülvizsgálati időszak alatt, ha az árfolyam stabil maradt volna.
- (433) Egy alternatív nyereségességi elemzés is készült, amelyben elkülönítették a „saját márkás” és a bevezetett, márkás lábbelik vonatkozásában elért nyereséget. A mintába kiválasztott importőröktől beszerzett, majd ellenőrzött adatokat ebből a célból kiegészítették egy, „saját márkás” termékeket forgalmazó importőr adataival is, amely a mintavételi eljárás során nem jelentkezett, de véleménye előterjesztésével együttműködött a vizsgálattal. Az adatok tanúsága szerint általánosságban elmondható a „saját márkás” termékekkel foglalkozó importőrökről, hogy lényegesen alacsonyabb haszonkulccsal dolgoztak, mint a legtöbb, márkás termékeket importáló vállalat, de a felülvizsgálati időszak alatt elért haszon 11–17 %-os szintje még mindig magasnak mondható. Ez megerősítette az eredeti vizsgálat megállapításait, miszerint az ebbe a csoportba tartozó vállalatok átlagosan 17 %-os hasznot értek el. A részletes elemzés másrészt azt is kimutatta, hogy az eredeti vizsgálathoz képest javult a márkás lábbeliket importáló vállalatok nyereségessége. Az eredeti vizsgálatban az importőrök e csoportja átlagosan 10 % körüli nyereségességről számolt be, míg a felülvizsgálati időszakban a kiválasztott importőrök profitja meghaladta a 20 %-ot is. Általánosságban megállapítható tehát, hogy a „saját márkás” termékeket importáló vállalatok gazdasági helyzete az eredeti vizsgálat óta nagyjából változatlan maradt, míg a márkás termékekkel foglalkozó vállalatok helyzete további javulást mutatott.
- (434) Mindenesetre a mintába kiválasztott importőrök által elért profit szintje az összes forgatókönyvet alapul véve is viszonylag magas volt, 2006-ot követően már nem volt tapasztalható hanyatló trend. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a kiválasztott importőrök által elért nyereség általános szintje mindig is 10 % feletti volt, ez pedig meglehetősen stabil és fenntartható üzleti tevékenységre utal.
- (435) A vizsgálat nem tárt fel olyan információt vagy bizonyítékot, amely arra utalt volna, hogy más importőrök esetében a fent ismertetett trendtől eltérő módon alakult volna a nyereségesség.

4.6. A felülvizsgálati időszakot követő gazdasági visszaesés hatása

- (436) A közvetlenül a felülvizsgálati időszak után kialakult világméretű pénzügyi és gazdasági válság miatt úgy ítélték, hogy indokolt az importőrök felülvizsgálati időszakot követő helyzetét is elemezni. Számos beérkezett beadvány tett már említést arról, hogy az ágazatot a gazdasági visszaesés következtében várhatóan közvetlen negatív hatások érik, és ez tovább súlyosbíthatja a dömpingellenes vámok kedvezőtlen hatását. A felek által benyújtott kiegészítő információk és észrevételek, valamint az egyéb nyilvános információk, mint például az Eurostat, piackutatások stb. alapján az alábbi kép rajzolódik ki.
- (437) A rendelkezésre álló statisztikai adatokból kiderül, hogy az érintett országokból származó behozatal tovább csökken, bár a 2005 és a felülvizsgálati időszak között tapasztalt visszaesésnél kisebb mértékben (–15 % a felülvizsgálati időszakot követően). A harmadik országokból származó behozatal ugyanakkor tovább növekszik. Másiképpen fogalmazva, továbbra is tart az a folyamat, amely során a gyártást az érintett országokból harmadik országokba helyezik át. Az Eurostat-adatok azt is mutatják, hogy az importárak erőteljesen növekedtek, különösen igaz ez az érintett országokból származó lábbelik áraira (+21,5 % a felülvizsgálati időszakhoz képest).
- (438) A mintába kiválasztott importőrök a felülvizsgálati időszakot követő periódusra vonatkozólag is a korábbiakhoz hasonló folyamatról számoltak be, azaz tovább nőtt az egyéb országokból történő beszerzések mértéke, és csökkent az érintett országokból történő behozatal. Atermékek behozatali mennyiségei összességében meglehetősen stabilak maradtak. Az importőrök elmondása szerint a beszerzési folyamat körülbelül 6 hónapot vesz igénybe, vagyis a felülvizsgálati időszak utáni beszerzésekre még a gazdasági visszaesés előtt adták le a rendeléseket. A mintába kiválasztott importőrök euróban számolt beszerzési átlagárai az érintett termék vonatkozásában hozzávetőleg 15 %-kal növekedtek a felülvizsgálati időszakhoz képest. Az importőrök elsősorban az USA-dollár 2008 végi és 2009 eleji erősödésében látták az áremelkedés okát, mert euróban számolva az erősödés miatt megnövekedtek az érintett országokból származó termékek beszerzési költségei, másodsorban pedig nőtték az érintett országokban a gyártási költségek, különösen a munkaerő költsége.
- (439) A felülvizsgálat alá tartozó termék stabil, vagy csak kisebb mértékben emelkedő viszonteladói áraiból az következik, hogy a körülmények az érintetttermék vonatkozásában tovább ronthatták a mintába kiválasztott importőrök nyereségességét. Az importőrök azt is állították, hogy a hónapokkal előre leadott rendeléseik és a kereslet egyidejű visszaesése miatt jelentősen megnöttek a készleteik. Az importőrök nyereségének a felülvizsgálati időszakot követő periódusra vonatkozó, a közölt árinformációkon alapuló elemzése azonban azt mutatta, hogy a nyereség nagy valószínűséggel csak kisebb mértékben fog csökkenni (körülbelül 2 százalékponttal), ami összességében továbbra is megfelelő szintű nyereséget biztosíthat számukra.

(440) Számos importőr azonban megemlítette, hogy 2008 ősze óta jelentősen csökkent a fogyasztói kereslet, és hogy a kereslet visszaesése egyelőre még nem mutatkozott meg a behozatali mennyiségekben, mert a rendeléseket 6–9 hónappal korábban, vagyis még a gazdasági visszaesés előtt adták le. Ebből kifolyólag a következő szezonban a volumen jelentősebb visszaesését várták az importőrök. Több importőr beszámolt arról is, hogy néhány főbb értékesítési lánc fizetéképtelenné vált vagy pénzügyi nehézségekkel küzd, ezért rendeléseket töröltek, így az importőrök készlete növekszik, és kénytelenek különleges árengedményeket adni a vevőik számára. Néhány, a mintába kiválasztott importőr a válság miatt átfogó átszervezési terveket jelentett már be, míg mások arról számoltak be, hogy fokozottan törekszenek a költségek más eszközökkel történő leszorítására.

(441) A fentiekből következik, hogy a behozatali és az eladási mennyiségek tekintetében a válság 2009 júliusáig még csak korlátozottan érezte a hatását, mert a rendeléseket még azelőtt adták le, mielőtt a válság elérte volna a fogyasztói szintet, és a rendeléseket még az optimistább fogyasztási várakozások alapján állították össze. A nyereségesség viszonylatában nyilvánvaló, hogy a legtöbb importőr eddig még képes volt korlátozni a válság hatását az által is, hogy különböző költségcsökkentést célzó intézkedéseket vezetett be.

4.7. Az intézkedések fenntartásának valószínű hatása

(442) Ha továbbra is fenntartanak az intézkedéseket, akkor nagyon valószínű, hogy az importőrökre gyakorolt hatás a jövőben még számottevőbb lesz, mert a gazdasági környezet időközben jelentősen megváltozott: a beszerzési költségek utóbbi időben megfigyelt növekedése és a fogyasztás általánosan várt csökkenése miatt a dömpingellenes vám hatása nyilvánvalóbb lesz, mint korábban, még akkor is, ha a figyelembe vett időszakhoz hasonlóan az árfolyamok alakulása esetleg tompítaná a beszerzési költségek növekedését. Számos importőr jelezte továbbá, hogy egyéb fontos költségek, például a munkaerő-költségek stb. növekedését tapasztalták az érintett országokban. Mindent összevetve elmondható, hogy az érintett termékből származó nyereség csökkenni fog a közeljövőben, de nagyrészt nem a dömpingellenes vámok miatt, hanem az egyéb költségek növekedése miatt. Mivel azonban az importőrök általánosságban megfelelő árrést tudtak elérni, a várt csökkenés minden valószínűség szerint nem veszélyeztetné a vállalatokat.

(443) Ahogy az már 2005 óta nyilvánvaló, mivel a dömpingellenes vám hatása erősödni fog, valószínűsíthető, hogy az importőrök növelik a harmadik országokból behozott mennyiségeket, vagy elkezdnek majd ilyen országokból importálni. Ugyanakkor az is valószínűsíthető, hogy az importőrök megpróbálják majd az általános költségeik növekményének egyre nagyobb hányadát áthárítani a kiskereskedőkre és a forgalmazókra. A kiskereskedők és forgalmazók viszonylagos fontosságát tekintve (az alábbi (472) preambulumbekendésben erről részletesebben lesz szó) nem valószínű, hogy az importőrök teljes mértékben áthárítják majd ügyfeleikre a költségek növekményét. A

2008 júliusától 2009 márciusáig terjedő időszakban ez is megfigyelhető volt.

(444) Az importőr rugalmasságától függ majd, hogy a dömpingellenes vámok fenntartása a csökkenő kereslet, a növekvő beszerzési árak és a fokozott vásárlói érzékenység időszakában milyen mértékben is gyakorol majd hatást egy importőrré. Emlékeztetőül meg kell jegyezni, hogy néhány importőr már az eddigiekben is nagy rugalmasságról tett bizonyosságot a beszerzési stratégia és a termékösszetétel vonatkozásában (több különleges technológiával készült lábbeli (STAF) és/vagy textil/műanyag cipő és/vagy kiegészítő). A jövőben ehhez hasonló lépésekkel csökkenthetik majd az importőrök a vám hatását. A hagyományos beszerzési csatornákat az érintett országokban fenntartó, és a bőr lábbelikre összpontosító importőrök esetében valóban bekövetkezhet a nyereségesség és/vagy az értékesítés általános visszaesése.

4.8. Észrevételek

(445) A (60) és az azt követő preambulumbekendésekben említettek szerint számos érdekelt kérvényezte bizonyos típusú cipők kizárását az érintett termékkörből. A legtöbb fél azt is állította, hogy amennyiben nem valósulna meg a termékkör módosítása a jelenlegi vizsgálat keretein belül, akkor az általuk importált cipőtípusokat ki kell zárni az alaprendelet 21. cikkében foglalt intézkedések hatálya alól. Utóbbi állítások főleg azon alapultak, hogy állítólag nem gyártanak ilyen típusú cipőket az Unión belül (a termelőkapacitás és a gyártásra való hajlandóság hiánya tapasztalható), ami végül a piaci versenyt hiányt idézné elő és kárt okozna az uniós iparnak, valamint a kedvezőtlen gazdasági környezetre hivatkoztak, azaz az intézkedések fokozottan hátrányos hatást gyakorolnának az uniós importőrökre, forgalmazókra, kiskereskedőkre és fogyasztókra egyaránt.

(446) Ebben a vonatkozásban fontos kihangsúlyozni, hogy jelentős verseny volt megfigyelhető az érintett országokból származó behozatal és az Unióban gyártott lábbelítípus között, amint azt a (267) és az azt követő preambulumbekendések kifejtik. Mindez azt is jelenti, hogy az Unión belül még mindig jelentős a bőrlábbeligyártás. Általánosabb szempontból érdemes megjegyezni, hogy az intézkedések lejáratí felülvizsgálata keretében nem módosítható, nem bővíthető vagy szűkíthető a termékkör, függetlenül attól, hogy milyen módon alakul az Unión belüli gyártás szerkezete abban az időszakban, amíg az intézkedések hatályban vannak.

(447) A Bizottság a fentiek ellenére felvette a kapcsolatot a lábbeligyártók érdekelt szövetségeivel, hogy világosabb képet kapjon az Unión belül gyártott bizonyos lábbelítípusokról és -mennyiségekről. A begyűjtött adatokból nyilvánvaló, hogy a kérvényekben szereplő legtöbb cipőfajtát (még mindig) gyártják az Unióban, és hogy a gyártási szerkezet a jelenlegi intézkedések időszakában sem változott jelentősebben. A begyűjtött adatokból nem lehet végleges és általános következtetést levonni azzal kapcsolatban, hogy bizonyos Unión belül gyártott részipiaci terméktípusok a vonatkozó keresletet képesek-e teljes mértékben kielégíteni.

- (448) A legtöbb ilyen termék különleges résziaci lábbeli, amely meghatározott vevőkörnek készül kis mennyiségben, magas minőséget képvisel, összetett műszaki jellemzőkkel rendelkezik és a felső árkategóriába tartozik, mint például a lovaglós cipők, tekecipők, extra méretezésű/keskeny lábfejre készült cipők. Ennélfogva ezek a terméktípusok elvileg összhangban lennének azzal, amire általánosságban az uniós gyártók szakosodtak. Az intézkedések bevezetése vagy fenntartása az Unió gyártóit arra ösztönözné, hogy ismét befektessenek a hasonló résziaci termékek gyártásába, vagy növeljék meglévő termelőkapacitásukat. Másikülönben az uniós gyártókat semmi sem ösztönözné arra, hogy befektessenek az említett terméktípusokba. Továbbá, mivel az intézkedések nem a behozatal megszüntetésére irányulnak, és ebben az adott esetben sem ez történt, indokolható a dömpingellenes intézkedések bevezetése e résziaci termékek esetében is mindaddig, amíg nem jön létre éles határvonal a különböző terméktípusok között. Mindenesetre elmondható, hogy a résziaci termékekkel kapcsolatban rendelkezésre álló kevés adat azt mutatja, hogy a teljes behozatalban képviselt részarányuk nagyon csekély, a túlnyomó többséget képviselő behozatalhoz képest az intézkedések e termékekre gyakorolt hatása nem tekinthető aránytalanoknak.
- (449) Némely sportcipőket importáló vállalat és a szövetségük is azt közölte, hogy nem lenne életképes alternatívája az Unión belüli beszerzésnek.
- (450) Ebből a szempontból elsősorban azt kell megjegyezni, hogy a lábbeligyártókat képviselő nemzeti szövetségektől begyűjtött információk azt mutatják, hogy még mindig jelentős a sportcipőgyártás az Unión belül, bár nem zárható ki, hogy ebben a kategóriában a kereslet meghaladná a kínálatot. Még ha azt is feltételeznénk, hogy az Unión belüli sportcipőgyártás nem képes elegendő mennyiséget előállítani, a vizsgálat kimutatta, hogy léteznek alternatív beszerzési források, amint az fentebb látható volt, például Indonézia és India egyre versenyképesebb árakat képes ajánlani.
- (451) Számos, a mintába kiválasztott importőr, főleg a lábbeli világmárkák képviselői érveltek azzal, hogy ők hosszabb távú stratégiai kapcsolatot ápolnak bizonyos kínai és vietnami gyártói csoportokkal, ahol a magas minőség, a szociális, a biztonsági és a környezeti színvonal kialakítása évekbe került. A beszerzési forrásoknak a gyártás áthelyezése révén történő megváltoztatása ebből kifolyólag magas költséggel és tartós késedelemmel (12–18 hónap) járna.
- (452) Fontos kihangsúlyozni ebből a szempontból, hogy a szóban forgó dömpingellenes intézkedések nem korlátozó jellegűek; másképpen fogalmazva, az a tény, hogy az intézkedéseket egy bizonyos kereskedelmi torzulás kiküszöbölése céljából vezették be, nem járt az érintett országokból történő behozatal megszűnésével, és ebből kifolyólag az importőröknek sem kellett egyéb országokból vásárolniuk. Mindemellett a vizsgálat jelentős mértékű rugalmasságot mutatott ki: az importőrök általában olyan beszállítói csoportoktól vásárolnak, amelyek számos ázsiai országban rendelkeznek gyártó bázissal. Az említett beszállítói csoportok rugalmasak, megváltoztathatják a saját beszerzési forrásait az országok között, ha a körülmények ezt diktálják. A felülvizsgálat alá tartozó termék 2005-től történő beszerzéseinek forrásaira vonatkozó, a mintavételi eljárás során szerzett összesített információk fenti (417) preambulumbeközlésben ismertetett összefoglalása bemutatja, hogy a legtöbb kiválasztott importőr bőr lábbeli importjának jelentős részét 1–2 éven belül már új beszállítói forrásból szerezte be. Egy jelentősebb, a mintában nem szereplő importőr szintén a más ázsiai országokból történő behozatalának az érintett országok rovására történt növekedéséről számolt be. Tehát a gyártás egyik országból a másikba történő áthelyezése jöllehet többletköltséggel járhat, az iratokban rendelkezésre álló adatok szerint nem túl nehézkes feladat, és a megoldás eléggé általánosnak tűnik. Az állítást mindezek alapján elutasították.
- (453) Az importőröket képviselő szövetségek és némelyik importőr azt is közölte, hogy az importőrök a továbbiakban már nincsenek abban a helyzetben, hogy képesek lennének átvállalni a vámok hatását. Azt is kijelentették, hogy a 2006-tól a felülvizsgálati időszakig tartó periódusban az intézkedések vásárlókat érintő negatív hatását (részben) ellensúlyozta az árfolyamok 2006 óta tartó alakulása, de a beadványok szerint a felülvizsgálati időszak végét követő, a korábbiakkal ellentétes árfolyamváltozás már elkerülhetetlenül tettené volna az eladási árak emelését, ami a vásárlók számára is magasabb kiskereskedelmi árakat eredményezne abban az esetben, ha fenntartanák a vámokat.
- (454) Ismert tény, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése óta az euró jelentősen erősödött az USA-dollárral szemben, ezzel a fenti (432) preambulumbeközlésben is foglalkozott. Az árfolyam alakulása valóban kedvezően befolyásolta az érintett termék importőreit 2005 végétől a felülvizsgálati időszak végéig, mert a beszállítói szerződéseket általában USA-dollárban határozzák meg, az euró pedig ezen időszak alatt majdnem 30 %-kal erősödött az USA-dollárral szemben.
- (455) Az importőrök azon állításával kapcsolatban, miszerint az árfolyamok trendjében 2008 közepétől beállt változás és az ebből következő, euróban számított magasabb importárak kialakulása miatt nem lennének már képesek átvállalni a vám hatását, meg kell jegyezni, hogy az importőrök által az érintettterméken elért nyereség elemzése (lásd a fenti 22. táblázatot) a felülvizsgálati időszakban még mindig magas szintet mutatott. Ez arra utal, hogy az importőrök képesek lennének további fenntartható működésre még akkor is, ha az árfolyamok alakulása kedvezőtlenül érintené őket bizonyos ideig. Továbbá, ami az árfolyamok alakulását illeti, nincs semmi jele annak, hogy az euró szabadesésben lenne az USA-dollárhoz képest, éppen ellenkezőleg, míg az euró 2008 júliusától 2008 novemberéig leértékelődött az USA-dollárral szemben, az azóta eltelt időszakban már újból erősödött. Spekulatívnak mondható, ha valaki az euró rövid vagy középtávú leértékelődésére számít. A

bőr cipők kiskereskedelmi áraival kapcsolatban azt is meg kell jegyezni, hogy számos egyéb forrásból be lehet szerezni bőr lábbeliket, és az importőrök egyre nagyobb mértékben élnek is ezzel a lehetőséggel. Semmilyen rendelkezésre álló adat nem támasztja alá annak szükségességét, hogy az importőrök teljes egészében áthárítsák a vámot a nagykereskedőkre/kiskereskedőkre, a fogyasztói árak emelkedését okozva ezáltal. A fentiek tekintetében a kifogás nem meggyőző erejű.

(456) Némely importőr – legtöbbször a márkás lábbeliket gyártó csoporthoz tartozik – azt állította, hogy az intézkedések károsak lennének azon számottevő, általuk képviselt uniós „hozzáadott gyártási érték” vonatkozásában, amit a formatervezés, fejlesztés, márkáépítés és beszerzés területén végzett jelentős tevékenységük jelent. A vizsgálat megerősítette ebből a szempontból, hogy sok importőr valóban nem csak kereskedik a cipőkkel, hanem az Unión belül végez a fentiekhez hasonló, hozzáadott értéket létrehozó tevékenységet. Az említett tevékenységek rendkívül magas szintű foglalkoztatást teremtenek.

(457) Ebben a vonatkozásban meg kell jegyezni, hogy az érintett termékkel összefüggésben foglalkoztatottakkal kapcsolatban a mintába kiválasztott importőröktől kapott, a 2005-től a felülvizsgálati időszakig tartó periódusra vonatkozó adatok egyáltalán nem utalnak a foglalkoztatás csökkenésére. Epp ellenkezőleg, a kiválasztott, márkás lábbeliket gyártó vállalatok összesített foglalkoztatási adatai kisebb mértékű növekedést mutatnak. Mindez abból következik, hogy a dömpingellenes vámok – céljuknak megfelelően – nem zárták be az Unió piacát a KNK-ból és Vietnamból származó bőr cipők előtt, csak a többi termékhez igazították az árszintjüket, hogy helyreállhassanak az egyenlő piaci feltételek. Továbbá, a vámok mértéke szerénynek mondható ebben az esetben, és az importőröknek megvan az a lehetősége is, hogy beszerzési forrást váltsanak – ahogyan ezt többen meg is tették. Azon állítást, miszerint a dömpingellenes intézkedések veszélyeztetnék az importőrök által létrehozott uniós foglalkoztatás magas szintjét, a fentiek értelmében elutasították.

4.9. Következtetés

(458) A fenti elemzést alapul véve arra a végleges következtetésre jutottak, hogy 2006-tól a felülvizsgálati időszakig tartó periódusban a dömpingellenes intézkedések hatást gyakoroltak az érintett termékeket importáló uniós vállalatok gazdasági helyzetére, de ez a hatás nem tekintendő aránytalanul az importőrök vizsgálat során megállapított, általánosan stabil piaci helyzetére való tekintettel. Az importőrök gazdasági helyzetének kismértékű romlása a felülvizsgálati időszakot követő kilenc hónapban is folytatódni látszik. Mindazonáltal az ágazatról általánosságban elmondható, hogy jó állapotban van, a felülvizsgálat alá tartozó terméken elért hasznon szintje pedig továbbra is magas. Ennélfogva nem tűnik valószínűnek, hogy az intézkedések fenntartása az importőrök érdekeivel ellentétes jelentős hatást váltana ki.

4.10. A forgalmazók/kiskereskedők érdeke

4.10.1. Általános észrevételek

(459) A rendelkezésre álló adatok azt mutatják, hogy az Unión belüli kiskereskedelmi/forgalmazói piac teljes lábbelforgalmának hozzávetőleg 60 %-át a „hagyományos” szakosodott forgalmazás keretein belül értékesítik, ami úgynevezett beszerzői csoportokból, és olyan nagy kiskereskedelmi vállalatokból áll, amelyek gyakran maguk is importálnak cipőket. A lábbelforgalom fennmaradó körülbelül 40 %-a a „nem erre szakosodott” forgalmazókön keresztül folyik, ide tartoznak a szupermarketek, a ruházati üzletek és az áruházak is. Becslések alapján kb. 140 000 főt foglalkoztat az érintett termék fogyasztói értékesítésével foglalkozó, Unión belüli kiskereskedelmi és forgalmazói szektor. Meg kell jegyezni, hogy míg az északi európai tagállamokban a nagy kiskereskedelmi vállalatok vannak túlsúlyban, addig a déli tagállamokban a kiskereskedelmi forgalom nagyobb részét gyakran a kis- és középvállalkozások bonyolítják.

(460) Bár a nagy kiskereskedelmi láncok nem akartak részt venni az importőrök mintájában és nem válaszoltak a kiskereskedők számára összeállított részletes kérdőívekre, egy nagy importőr/kiskereskedő és egy kiskereskedőkből álló csoport írásban benyújtotta észrevételeit, és meghallgatást is biztosítottak a részükre. Következésképpen a Clark's volt az egyetlen olyan, importőrként együttműködő kiskereskedelmi vállalat, amelynek a válaszait ellenőrizni lehetett.

(461) A viszonteladói, forgalmazói és kiskereskedelmi szövetségeknek kiküldött kérdőívekre az alábbi helyekről érkezett válasz: European Association of Fashion Retailers (AEDT), European Branded Footwear Coalition (EBFC), European Outdoor Group (EOG), az európai kis- és nagykereskedelmet, valamint a nemzetközi kereskedelmet képviselő EuroCommerce, Federation of European Sporting Goods Industries (FESI), Foreign Trade Association (FTA), Dutch Association of Fashion, a cipőket és sportszereket forgalmazó MITEX és a Svenskt Sportforum. Egyetlen egy szupermarketlánc sem válaszolt a kérdőívre, de a Lidl szolgáltatott adatokat az érintett termék beszerzéseiről és eladásairól a 2005 és 2008 közötti időszakra vonatkozólag. A fenti szövetségek és kiskereskedők alapvetően amiatt elleneztek az intézkedéseket és azok meghosszabbítását, mert az intézkedések miatt csökkent a nyereségességük, és sok kiskereskedő arra kényszerült, hogy alternatív beszerzési forrás után nézzen. Azt is állították, hogy az intézkedések kiterjesztése ártana annak az európai lábbeli iparágaknak, amely sikeresen alkalmazkodott a gyártási tevékenységeket kiszervező modern piacgazdaság kihívásaihoz és lehetőségeihez. Fenntartották azon véleményüket, hogy az intézkedések nem akadályozták meg az európai gyártás nagymértékű kiszervezését, és a kiszervezett gyártás szerintük már nem is fog visszakerülni, mert az uniós gyártók képtelenek a minőségi lábbelik széles köre iránti keresletet alacsony árakon kielégíteni.

4.10.2. Beszerzési árak

- (462) Annak érdekében, hogy meg lehessen állapítani a haszonkulcsnak a dömpingellenes intézkedések bevezetése óta történt csökkenésére vonatkozó állítás helytállóságát, első lépésben a forgalmazók/kiskereskedők az érintett termékre vonatkozó, 2005 és a felülvizsgálati időszak között elért beszerzési és eladási árainak elemzését végezték el. Amint azt a fenti (425) preambulumbekzdés kifejti, a mintába kiválasztott importőrök által a kérdőívekre adott válaszokból nyilvánvaló, hogy az importőrök viszonteladói árai – amelyek megegyeznek a forgalmazók/kiskereskedők beszerzési áraival – stabilak voltak, vagy csak kisebb mértékben emelkedtek 2005-től a felülvizsgálati időszakig.

4.10.3. Viszonteladói árak

- (463) Második lépésben megvizsgálták a viszonteladói árak alakulását, és mivel a kiskereskedők nem nyújtottak be pontos adatokat, az Unió lakosságának összesen 66 %-át képviselő tagállamok statisztikai hivatalaitól gyűjtötték be az információkat. Az adatok tanúsága szerint a fogyasztói árak a vizsgált időszakban nagyon csekély mértékben növekedtek, ezt az alábbi táblázat mutatja be:

23. táblázat

Átlagos fogyasztói árak bizonyos tagállamokban (indexált)

	2005	2006	2007	FI
Németország				
„lábbeli”	100	99,2	100,3	100,9
Hollandia				
„lábbeli”	100	100,7	101,4	103,1
„gyermek lábbeli”	100	99,3	101,5	100,9
Franciaország				
„chaussures de ville”(„alkalmi cipők”)	100	99,9	101,1	101,5
Egyesült Királyság				
„lábbeli”	100	98,4	99,6	99,5
Spanyolország				
„női lábbeli”	100	101,9	102,6	103,7
„férfi lábbeli”	100	101,6	103,5	104,1
„gyermek lábbeli”	100	100,9	102,6	103,3
Olaszország				
„lábbeli”	100	100,9	102,0	102,6

Forrás: nemzeti statisztikai hivatalok.

- (464) A fentebb említett cipőkategóriák ugyan nem pontosan fedik le a felülvizsgálat alá tartozó termék meghatározását, mégis a felülvizsgálat alá tartozó termék túlnyomó részesedéssel bír a fenti kategóriákban, ezért az adatokat az érintetttermék kiskereskedelmi áraira vonatkozó megalapozott hivatkozásként kezelték.

- (465) Számos érdekelt is megerősítette a folyamatok fentiek szerinti alakulását, benyújtott észrevételeikben a kiskereskedelmi árak hosszabb ideje megfigyelhető viszonylagos stabilitásáról számoltak be, így a 2005-től a felülvizsgálati időszakig tartó periódusra vonatkozólag is. Kifejtették, hogy a kiskereskedelmi cipőárak azért tudtak már ilyen hosszú ideje stabilak maradni, mert (i) a költségtényezők kedvezően alakultak a gyártási tevékenységek alacsonyabb költségintű országokba történő folyamatos kiszervezése és az árfolyamok kedvező alakulása miatt (ii) a kiskereskedők az „árkategóriák” elvét alkalmazták, a fogyasztók pedig hajlandóak voltak ezt megfizetni. Az „árkategóriák” elve azt jelenti, hogy bizonyos rögzített árakon adják el a cipőket, és nem a rögzített árszintek között, például az egyik kategória 44,95 euróba, a következő 49,95 euróba, az utána következő 54,95 euróba kerül stb.

4.10.4. Nyereségesség

- (466) A kiskereskedelmi nyereségesség közvetlen értékelésére nem volt lehetőség, mert a kiskereskedők által benyújtott adatok nem voltak kellően részletesek. Összehasonlítva azonban a kiskereskedelmi beszerzési áraknak a fenti (462) preambulumbekzdésben tárgyalt alakulását a viszonteladói áraknak a (463)–(465) preambulumbekzdésben ismertetett alakulásával, semmi jelét nem látni a haszonkulcs vám költség miatti csökkenésének, mivel a viszonteladói árak kisebb mértékű emelkedése mellett az érintetttermék beszerzési árai vagy stabilak voltak, vagy csak kisebb mértékben emelkedtek.

- (467) Bizonyos mutatók alapján nyilvánvaló, hogy a kiskereskedelmi szektor általános nyereségességi szintje alacsonyabb, mint az importőröké. A szaksajtó szerint egyes régiókra kiemelten jellemző az éles verseny, és nehéz helyzetben vannak a kiskereskedők (erős piaci verseny, piaci konszolidáció, az alacsony befektetési hajlandóságot mutató pénzpiacoktól való erőteljes függés és stratégiai hibák). Mindezek ellenére az Európában működő egyik legnagyobb kiskereskedelmi lánc bejelentette a sajtóban, hogy rekordnyereséget ért el a 2008-as évben, és nagyratörő bővítési tervekről számolt be.

(468) A kiskereskedelmi vállalatok általános nyereségessége kapcsán meg kell jegyezni, hogy a dömpingellenes vámok hatása minden esetben összemosisdik az általuk forgalmazott egyéb termékekből – például a különleges technológiával készült lábbelik (STAF), a más országokból importált bőr lábbelik, más típusú lábbelik és kiegészítők – származó bevétellel.

(469) Zárásképpen elmondható, hogy a kiskereskedők nem igazolták a vizsgálat során a csökkenő nyereségességgel kapcsolatos állítást, és a vizsgálat eredményei sem támasztották alá ezt a kijelentést. A rendelkezésre álló adatokból az tűnik valószínűbbnek, hogy 2006 és a felülvizsgálati időszak között a dömpingellenes intézkedések egyáltalán nem, vagy csak korlátozott mértékben gyakoroltak negatív hatást a kiskereskedőkre.

4.10.5. A felülvizsgálati időszakot követő gazdasági visszaesés hatása

(470) A felülvizsgálati időszakot követő gazdasági visszaesés által a lábbeli kiskereskedelmi ágazatra gyakorolt hatással kapcsolatosan rendelkezésre álló korlátozott mennyiségű információ csökkenő árreket és gyengülő keresletet jelez a felülvizsgálati időszak utáni első kilenc hónapban. Az adatokat azonban mindössze egy vállalat küldte be, amely leginkább egy adott régióban működött, emellett még importőrként is tevékenykedett, így általánosságban a kiskereskedelmi ágazat szempontjából nem tekinthették reprezentatív képviselőnek. A szaksajtó arról is beszámolt, hogy 2009 közepétől kezdődően a cipő kiskereskedelem jelentősebb javulását tapasztalták az adott régióban (növekvő értékesítési mennyiségek és bevételek). Reprezentatív képviselő hiányában ezért nem lehetett végleges következtetéseket levonni a gazdasági visszaesés kiskereskedelmi ágazatot érintő pontos negatív hatásairól.

4.10.6. Az intézkedések fenntartásának valószínű következménye

(471) A jelenlegi gazdasági visszaesés tükrében valószínű, hogy rövid és középtávon csökkeni fog a bőr lábbelik forgalma, az egyre inkább árérzékeny fogyasztók pedig fokozódó nyomást gyakorolnak majd az árakra. Másfelől az importőrök a saját áraik emelkedését valószínűleg megpróbálják majd legalább részben a kiskereskedőkre áthárítani. Ilyen módon a kiskereskedőknek az importőrök és a fogyasztók közötti, szorongatott állapota miatt egyre nehezebb helyzet alakulhat ki.

(472) A rendkívül telített, versengő piacokon működő, és a bőr lábbeliket túlnyomórészt az érintett országokból beszerző kiskereskedők/forgalmazók bizonytalan helyzetbe kerülhetnek egy ilyen foratókönyv megvalósulása esetén, mert csak viszonylag alacsony nettó árreket fognak szemben állni a viszonylag magas költségekkel. Az érintettterméket érintő dömpingellenes vámok eltörlése könnyebbé jelentene e vállalatok számára. Azok a kiskereskedők/forgalmazók viszont, amelyek harmadik, vagy európai uniós országokból is szereznek be termékeket és változatosabb termékösszetétellel rendelkeznek, képesek lesznek az összesített forgalmi eredményben

feloldani a várható áremelkedések negatív hatását. A vizsgálat azt is kimutatta, hogy bár sajátos piaci helyzetben vannak, a nagy kiskereskedelmi vállalatok és a kiskereskedelmi beszerzői csoportok szerepe mégis elég jelentős ahhoz, hogy meggátolja az importőröket abban, hogy teljes mértékben áthárítsák saját költségeik növekedését.

(473) Zárásképpen elmondható, hogy az intézkedések fenntartása hátrányosabban érintené azokat a kiskereskedőket, amelyek továbbra is túlnyomórészt az érintettterméket szerzik majd be, és bár hátrányosabb helyzetben lehetnek, mint a felülvizsgálati időszak alatt, az intézkedések mégis kevésbé kedvezőtlenül fogják érinteni azokat a kiskereskedőket, amelyek sokrétűbb és rugalmasabb üzleti modell szerint működnek, alternatív beszerzési forrásokra váltanak, és bővítik termékeik körét.

4.10.7. Észrevételek

(474) Elhangzott az az állítás, hogy az intézkedések következményeként sok kiskereskedőnek alternatív beszerzési forrást kellett keresnie. A rendelkezésre álló adatok szerint néhány kiskereskedelmi vállalkozás valóban új forrásból szerzi be a termékeit, de egyetlen kiskereskedő vagy kiskereskedelmi szövetségük sem számolt be a kínálat szűköségéről, de arról sem, hogy gondot okozott volna új forrást találni az intézkedések bevezetését követően. Mindezek tükrében, bár tényleg számos kiskereskedő keresett új beszerzési forrást, az információk szerint sikerült is versenyképes alternatív forrásra bukkanniuk. Tény, hogy néhány kiskereskedőnek sok idejébe került a folyamat, de összehasonlítva a dömpingelt behozatal miatt kárt szenvedő európai gyártók jobb helyzetével, mindez az intézkedések bevezetésének csak közvetett, és nem aránytalan következménye.

(475) Számos érdekelt kijelentette, hogy a fenti (465) preambulumbekendésben összefoglalt, a vizsgálati időszakban tapasztalt kedvező költségtényezők ideje lejárt. Ezzel szemben a felülvizsgálati időszak végét követően az árfolyamok változása kedvezőtlenül alakulhat, a gyártási költségek pedig újra emelkednek Kínában és Vietnámban. Ebből kifolyólag, ha az intézkedéseket fenntartanák, a kiskereskedelmi ágazat nehéz helyzetbe kerülne, mert emelni kellene az árakat. Nem csak a fogyasztói árak emelkednének, hanem visszaesne a forgalom, a magas fix költségek miatt pedig lényegesen csökkenne a nyereségesség.

(476) A fenti (454) preambulumbekendésben említettek szerint elég spekulatív kijelentésnek tűnik, ha valaki az euró rövid és középtávú leértékelődéséről beszél. Míg a gyártási költségeknek a KNK-ban tapasztalt növekedése valószínűleg hatással lesz az importőrök helyzetére, az állítás nem igazolható a kiskereskedők esetében, mert a rendelkezésre álló információk szerint az importőrök a kiskereskedők felé alkalmazott eladási árakban a költségek növekedését a vizsgált időszakban és a felülvizsgálati időszakot követően is csak korlátozott mértékben hárították át a kiskereskedőkre. Ez a tény a kiskereskedelem általánosságban erős piaci helyzetét mutatja.

(477) Ismert tény, hogy az „árkategóriák” elvét széles körben alkalmazzák a lábbeli kiskereskedelemben, így az árak kisebb mértékű emelése nem tűnik fel a fogyasztóknak. A jelentésben az érintetttermék vonatkozásában semmi nem utal arra, hogy a kiskereskedőknek általános érvényű, jelentősebb áremelkedéssel kellett volna szembe nézniük. Nem áll tehát rendelkezésre olyan bizonyíték, amely azt indokolná, hogy az érintettterméket általánosságban felsőbb árkategóriába kellene sorolni. Továbbá, ha ezt még néhány típus esetében meg is kellene tenni, a hatást semlegesíthetik a beszerzési forrás vagy a termékösszetétel megváltoztatásával. A fentiek értelmében az állítást elutasították.

4.11. Következtetés

(478) A rendelkezésre álló korlátozott információk alapján megállapítható, hogy az intézkedések 2006-tól a felülvizsgálati időszakig nem gyakoroltak jelentős káros hatást a forgalmazók/kiskereskedők pénzügyi helyzetére. A felülvizsgálati időszakot követő gazdasági visszaesés valószínű negatív hatásait, konkrétan a kiskereskedőknek az importőrök és a fogyasztók között elfoglalt, szorongatott helyzetét és valószínűsíthetően szerény nyereségüket mérlegelve nem zárható ki, hogy a túlnyomó részben az érintettterméket értékesítő kiskereskedők pénzügyi helyzete romlani fog. Meg kell azonban jegyezni, hogy a kiskereskedőknek lehetőségük van arra, hogy más beszerzési forrást keressenek, és bővíthetik a termékkínálatukat is azzal a céllal, hogy tompítsák a dömpingellenes vámok forgalmukra gyakorolt hatását. Általánosságban elmondható, hogy a kiskereskedők fent említett rugalmasságuk miatt sokkal kedvezőbb piaci helyzetben vannak, mint az uniós gyártók, akik teljesen ki vannak szolgáltatva a dömpingelt import által előidézett árletörő hatásnak.

4.12. A fogyasztók érdeke

4.12.1. Általános észrevételek

(479) A Bizottság 39, Unión belüli fogyasztói szövetséggel vette fel a kapcsolatot, és tájékoztatta azokat az intézkedések lejárati felülvizsgálata megindításáról. A megkeresett szövetségek mindegyikét felkérték, hogy fejtse ki nézeteiket a meglévő intézkedésekkel kapcsolatban, és hogy szolgáltatassanak a vizsgálat kapcsán felmerülő egyéb információkat is. Három fogyasztói szervezet jelezte érdekeltségét, és írásban benyújtották az észrevételeiket.

(480) Két nemzeti fogyasztói szövetség támogatta a dömpingellenes intézkedéseket. Egyikük külön meg is jegyezte, hogy az érintett országokból behozott lábbelik ára még az intézkedések bevezetése után is rendkívül alacsony maradt. Az Európai Fogyasztók Szövetsége (BEUC) ellenzte az intézkedéseket, és többek között azzal érvelt, hogy az intézkedéseknek káros hatása van a fogyasztókra nézve.

(481) Az eredeti vizsgálat ebben a tekintetben azt a megállapítást tette, hogy a fogyasztókat érintő hatás valószínűleg

csak korlátozott mértékű lesz, feltételezve azt, hogy a viszonylag kisebb mértékű vámtételek hatását a forgalmazói láncolat különböző lépcsői tompítani fogják, és nem hárítják azokat teljes mértékben a fogyasztókra. Ettől függetlenül készült egy „legrosszabb eshetőség” forgatókönyv is, azaz felbecsülték, milyen hatása lenne, ha a vámokat teljes mértékben áthárítanák a fogyasztókra. Az eredeti vizsgálat a fogyasztói áremelkedés legnagyobb mértékét 2 %-ra, illetve páronként 1 euróval becsülte.

(482) A felülvizsgálat eredményei valóban azt bizonyítják, hogy a bőrcipők fogyasztói árai csak kis mértékben emelkedtek az intézkedések bevezetése után (lásd: a fenti (463)-(465) preambulumbekzdés). Az ezekben a preambulumbekzdésekben említett, valamint a 23. táblázatban feltüntetett tagállamok reprezentatív csoportjának nemzeti statisztikai hivatalai által közölt adatok alapján a cipők átlagos kiskereskedelmi árainak változása -0,5 % és +4,1 % között alakult, ami alacsonyabb volt, mint a vonatkozó időszakban tapasztalt infláció.

(483) Az importárak elemzéséből megállapították azt is, hogy a KNK-ból és Vietnamból származó bőr lábbelik ára az intézkedések bevezetése után is viszonylag alacsony maradt (lásd: a fenti (422) preambulumbekzdés). Az iratokban szereplő adatok alapján nyilvánvaló, hogy az intézkedések nem okoztak jelentősebb kárt a fogyasztóknak.

4.12.2. Egyéb észrevételek

(484) Több érdekelt azt állította, hogy az intézkedések bevezetése ártott a fogyasztóknak és áremelkedést okozott. Néhány importőr azzal is érvelt, hogy az intézkedések fogyasztókra gyakorolt hatása mostantól sokkal nyilvánvalóbb lesz, mert az importőrök nincsenek már abban a helyzetben, hogy tompítsák a vámok hatását.

(485) A fenti (482) preambulumbekzdésben említettek szerint nyilvánvaló, hogy a dömpingellenes vámok nem okozták a fogyasztói árak érezhető emelkedését. A felülvizsgálati időszakot követő periódus elemzése ad némi rálátást annak az állításnak a megítélésével kapcsolatban, miszerint az importőrök nem képesek már tompítani a vámok hatását. A fenti (438) preambulumbekzdésben kifejtetteknek megfelelően a 2008. július és a 2009. március közötti időszakban az importőrök beszerzési árai valóban jelentősen emelkedtek, miközben viszonteladói áraik stabilak maradtak, vagy legfeljebb csak kis mértékben emelkedtek. Arra enged következtetni ez az információ, hogy az importőröknek saját megnövekedett költségeiket mégsem kellett feltétlenül az értékesítési lánc következő szereplőjére áthárítani. Ennélfogva az állítást elutasították.

(486) Az egyik érdekelt azt állította, hogy az intézkedések a bőr lábbelik kínálat szűkülését eredményezhetik/eredményezték a fogyasztóknál, konkrétan a kedvező árfekvésű alsó és középkategóriás bőrcipők között. Ezt az észrevételt már az eredeti vizsgálat során is megtették.

(487) A fenti állítást nem támasztották alá. Továbbá, tekintettel a hosszabb ideje stabil kiskereskedelmi árakra, nem valószínű, hogy a vásárlók az árak alakulása miatt elveszítenék a felülvizsgálat alá tartozó termék iránti érdeklődésüket. Meg kell azt is jegyezni, hogy – egy szövetség kivételével, amely azt állította, hogy az intézkedések a kínálat leszűkülést eredményezték a fogyasztók számára, de állítását nem támasztotta alá bizonyítékkal – más kiskereskedő vagy kiskereskedelmi szervezet nem panaszkodott a kínálat szűkülésére vagy kínálati hiányra. A vizsgálat megerősítette, hogy a fogyasztói preferencia valamelyest elfordult ugyan a szóban forgó terméktől, de a bőrcipőknek a figyelembe vett időszakban megfigyelt eladásainak szerény csökkenése és a textílcipők iránti megnövekedett kereslet miatt ez inkább a változó divatnak, semmint a bőr lábbelik csökkent kínálatának tulajdonítható.

5. AZ UNIÓS ÉRDEKRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

(488) A fentiekből következik, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése óta az uniós gyártók jelentős része javított helyzetén, és bizonyította életképességét azáltal, hogy új üzleti modellek segítségével alkalmazkodni tudott a globalizált piac kihívásaihoz. Amennyiben az intézkedéseket fenntartanák, azok további értékes időt biztosítanának a megkezdett folyamat számára. Az intézkedések hatályon kívül helyezése esetén a dömpingelt import alsó és középkategóriás termékekre kifejtett árletörő hatása valószínűleg kihat a felső kategóriás termékekre is, majd végül az összes bőr lábbelire. E foratókönyv szerint az valószínűsíthető, hogy több európai uniós gyártó megy majd csődbe, lévén legtöbbjük pénzügyileg is sebezhetőbb kis- és középvállalkozás.

(489) Másrészt, a dömpingellenes vámok importőrökre, kiskereskedőkre/forgalmazókra és fogyasztókra gyakorolt hatása nem volt aránytalan a 2006-tól a felülvizsgálati időszakig terjedő periódusban. Az intézkedések fenntartását és a fogyasztói kereslet gazdasági válság miatti további gyengülését feltételezve a dömpingellenes vámok az összes szereplőre minden valószínűség szerint nagyobb hatást gyakorolnak majd, mint korábban. Tekintve azonban az importőrök általánosan stabil helyzetét és bizonyítottan rugalmas hozzáállását, a termékkínálatukat jelentősen diverzifikálni képes kiskereskedők általánosan erős piaci pozícióját, rövid és középtávon az feltételezhető, hogy e gazdasági szereplők nem fognak aránytalanul nagy kárt elszenvedni. Ami a fogyasztókat illeti, ők nem tapasztaltak jelentős áremelkedést a dömpingellenes vámok kivetését követően, és a felülvizsgálati időszakot követő periódus adatainak elemzését figyelembe véve sincs arra utaló jel, ami a fogyasztói árak jövőbeni aránytalan növekedésére utalna.

(490) Zárásként megállapítható, hogy a felülvizsgálati eljárás során nem került napvilágra olyan kényszerítő ok, amely a dömpingellenes intézkedések fenntartása ellen szólna.

L. AZ ÉRDEKELTEK ÁLTAL A NYILVÁNOSSÁGRA HOZATALT KÖVETŐEN TETT ÉSZREVÉTELEK

(491) A Bizottság a megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően számos észrevételt kapott, ezek közül azonban egyik sem változtatott a levont következtetéseken. A felvetett legfontosabb állítások a következők voltak.

1. AZ UNIÓS IPAR ÉRDEKE

(492) A végleges megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően az egyik érdekelt azt állította, hogy nem a dömpingellenes intézkedések segítettek az uniós iparnak, hanem kizárólag a szerkezetátalakítás. Ez az állítás nem csak, hogy megalapozatlan, hanem semmibe veszi a felülvizsgálat objektív megállapításait: mégpedig azt, hogy a dömpingellenes intézkedések elrendelése és az uniós ipar stabilizálódási folyamata időben egybeesik. Az intézkedések bevezetése óta az alacsony árú, dömpingelt behozatalok mennyiségének ugrásszerű növekedése megtorpant, és az összesített behozatal piaci részesedésének aránya 35,5 %-ról 28,7 %-ra esett vissza. A dömpingelt behozatalok csökkenése az uniós piacon enyhítette az olcsó lábbelik jelentette árnyomást, és segített az uniós ipart abban, hogy folytassa a szerkezetátalakítást.

(493) Az az állítás is ismételt elhangzott, hogy az Unió nem képes a tömegtermelésre, és a méretgazdaságosság következetes hiánya miatt képtelen kielégíteni az olcsóbb cipők iránti nagy keresletet az Unióban. Először is hadd mutassunk rá, hogy ez az állítás megalapozatlan. Másodszor, az uniós gyártók között is vannak nagyobb gyártók, akik olcsóbb, az alsó kategóriás szegmensbe tartozó cipőket gyártanak – néhányan közülük be is kerültek a mintába. Ami pedig azt az állítást illeti, hogy az uniós ipar képtelen arra, hogy a szükséges mennyiségű terméket legyártsa, megjegyzendő, hogy a vizsgálat azt mutatta: a mintába kiválasztott nagyobb behozatalőrök többsége nem csak egy beszállítótól rendel, de viszonylag kis mennyiségeket több beszállítótól szerez be. Logikus, hogy ez, valamint az E.2. részben vázolt klaszterekbe rendeződési folyamat, amely során több kisebb vállalat munkaereje tevődik össze, szintén lehetővé teszi az uniós ipar számára, hogy nagyobb mennyiségeket termeljen. Ezért ezt az állítást elutasítjuk.

(494) Két érdekelt fél szerint az olyan uniós gyártók helyzetét, akik az egész világra kiterjedő kiszervezést folytatnak, nem elemezték olyan részletesen, mint a mintában szereplő uniós gyártókat. Megjegyzendő azonban, hogy az elemzés minden érdekelten kiterjedt, a vizsgálat során tanúsított együttműködésük mértéke szerint. Az uniós ipar fogalma alól az behozatalált mennyiségek alapján kizárt nagy uniós gyártó érdekei (lásd a (402) és az azt követő preambulumbekendéseket) például meglehetősen részletes elemzés tárgyát képezték. Meg kell jegyezni azt is, hogy azok az Unió-beli vállalatok, amelyek termelésük nagy részét harmadik országokba szervezték ki, a

dömpingellenes vizsgálatokban technikailag importőröknek minősülnek, az importőrök helyzetét pedig teljes mértékben figyelembe vettük és elemeztük a (409) és az azt követő preambulumbekendésekben.

- (495) Az egyik fél rámutatott, hogy a mintába korábban felvett uniós gyártók érdekeit rosszul mérték fel, mert némelyikük állítólag ellenezte az intézkedések folytatását. Ez az állítás azonban nem állja meg a helyét, mivel még az a vállalat, amelynek közvetlenül nem használtak az intézkedések, is azt állította, hogy segítettek visszaszorítani a dömpingelt behozatalt. Egy másik vállalat csak azt említette, hogy a gazdasági válság idején nehezebbé esik előre megmondani, hogy a jövőben milyen hatása lesz a dömpingellenes vámoknak, de azt nem állította, hogy a vámok ne lennének jótékony hatással. Még azok a felek is tehát, amelyek nem említették kimondottan, hogy közvetlenül hasznukra váltak az intézkedések, rámutattak, hogy az intézkedések azzal a közvetett előnnyel jártak, hogy megfékeztek a Kínából és Vietnamból származó behozatalt.
- (496) Egyértelműen megerősítést nyert tehát, hogy az intézkedések összességében az uniós gyártók hasznára váltak, akik így javítani tudtak helyzetükön, miután az intézkedések enyhítették a kárt okozó dömping hatásait.

2. A FÜGGETLEN IMPORTŐRÖK ÉRDEKEI

- (597) Számos érdekelt kifogásolta, hogy míg az anonim panaszosok érdekei általában védelmet élveznek, addig az importőrök, más gazdasági szereplők, valamint a fogyasztók érdekeit nagyrészt figyelmen kívül hagyják. Megjegyzendő, hogy a dömpingellenes vámok elrendelése összességében kedvezőnek találtatott az uniós gyártók számára, és egyúttal megállapítást nyert, hogy egyéb releváns szereplők számára sem aránytalanul negatív a hatásuk. Azt az állítást, hogy az említett feleket diszkrimináció érte volna, határozottan el kell utasítanunk, mivel a vizsgálat során valamennyi félnek ugyanazt a kezelést biztosítottuk, és az együttműködő gazdasági szereplők, mint az importőrök, a kiskereskedők, a kiszervezést folytató Unió-beli gyártók, valamint a fogyasztók érdekeit körültekintően figyelembe vettük és elemeztük a vizsgálat során.
- (598) Több fél szerint az importőrök nyeresége nem elég nagy ahhoz, hogy fussa belőle a megnövekedett importköltségekre, az árfolyam-ingadozásokra, az új beszerzési forrásokra való átállás költségére és a dömpingellenes vámokra. Ezt az állítást mindazonáltal nem alapozták meg kellőképpen. Amint a 22. táblázat mutatja, úgy tűnik, hogy az importőrök nyereségének nagyságrendje (mintegy 20 %) lehetővé teszi, hogy a fent említett költségeket elbírják.
- (499) Az az állítás is elhangzott, hogy az importőrök vonatkozásában megadott foglalkoztatási adat, azaz a mintegy 23 000 fő, túlságosan kevés, ugyanis nem foglalja magában a „hozzáadott értéket” létrehozó munkahelyeket az Unióban. Ez az állítás nem igaz. Az importőrökre vonatkozó foglalkoztatási adat a mintába kiválasztott importőrök ellenőrzött foglalkoztatási adatai alapján került kiszámításra, amelyek viszont magukban foglalták a magas hozzáadott értéket létrehozó, az érintett terméknek tulajdonítható munkahelyeket, például a

formatervezés, a marketing, a K+F, a márkaépítés stb. terén. Valamennyi ellenőrzött foglalkoztatási adatot összeadtunk, és a mintában szereplő importőrök által gyártott érintett termék importált mennyiségéhez viszonyítottuk. A kapott eredményt extrapoláltuk az érintett országokból származó teljes importmennyiségre. Tehát a megállapított foglalkoztatási szám fontos „hozzáadott értéket” létrehozó, Unió-beli munkahelyeket is magában foglalt.

- (500) Néhányan azt állították, hogy az az érv, miszerint az importőrök könnyen át tudnak állni új beszerzési forrásra, ténybeli tévedés, és túlságosan leegyszerűsítő. Az egyik érdekelt állítása szerint nincsenek alternatív beszerzési források. Megjegyzendő ebben az összefüggésben, hogy sohasem hangzott el az az állítás, hogy egyszerű lenne új beszerzési források után nézni. A Bizottság nem tagadja, hogy a beszállítót váltás nem várt költségekkel járhat, és időigényes feladat, valamint azt sem, hogy néhány importőr hosszú távú kapcsolatot ápol beszállítóival. A mintában szereplő importőröktől, valamint egy, a mintába fel nem vett importőrtől származó információk alapján le lehetett vonni azt a következtetést a rendelet (452) preambulumbekendésében, hogy nagyfokú rugalmasság figyelhető meg, és a beszállítót váltáshoz szükséges további erőfeszítések nem akadályozzák meg az említett gazdasági szereplőket abban, hogy megtegyék ezt a lépést. A szóban forgó importőrök nagymértékben növelték a harmadik országokból származó beszerzéseik arányát, amint azt a 19. táblázat mutatja. Ugyanezt a tendenciát lehetett a mintában nem szereplő importőrökkel kapcsolatban is megfigyelni – a harmadik országokból származó behozatalk tekintetében az Eurostat 4 százalékpontos növekedésről számol be (7. táblázat).
- (501) Néhány érdekelt azzal érvelt, hogy az intézkedések folytatása ráerősít az Unióban tapasztalható munkahely-leépítésre, legalábbis az importőröket és a kiskereskedőket illetően. Az érdekeltek ezt az állítást nem támasztották alá, sőt az derül ki az ügyből, hogy – legalábbis a mintában szereplő importőröket illetően – az érintett termékkel kapcsolatos foglalkoztatás 2005-ről a felülvizsgálati időszakra 6 %-kal növekedett.
- (502) Azt is kifogásolták, hogy az intézkedések megszüntetésével járó esetleges előnyök elemzése hiányzik. Megjegyzendő ebben a tekintetben, hogy a dömpingellenes alaprendelet 21. cikkének megfogalmazása alapján azt kell elemezni, hogy van-e nyomós ok a dömpingellenes intézkedések mellőzésére. A hatályvesztéssel kapcsolatos felülvizsgálat keretében ez azt jelenti, hogy meg kell vizsgálni, hogy van-e nyomós ok arra, hogy ne tartsuk fenn az intézkedéseket, azaz az intézkedések meghosszabbításának negatív hatásait kell feltárni, és össze kell őket vetni az uniós ipar számára jelentkező előnyökkel annak érdekében, hogy kiderüljön, aránytalanok-e az említett kedvezőtlen hatások. Jogi szempontból így hát az ellenkező esetet, azaz az intézkedések hatályvesztését csak akkor kellene további elemzés tárgyává tenni, ha konkrét jelek utalnának arra, hogy ez az importőrök, a kiskereskedők vagy a fogyasztók számára aránytalan terhet jelentene. Ilyen jeleket nem találtunk. Pusztán az érvelés kedvéért azonban a következőt lehet mondani arról, hogy az intézkedések hatályvesztése milyen hatással

lenne az importőrökre, a kiskereskedőkre és a fogyasztókra. Az importőröket illetően a vizsgálatból kiderült, hogy a 2005 és a felülvizsgálati időszak között megcsappant nyereségességük egy része a dömpingellenes vámok kifizetésének tulajdonítható. Az intézkedések lejártá esetén, valamint ha a többi költség változatlan maradna, ezek a költségek valóban megszűnnének, és ebben a tekintetben a nyereségszintek még meg is haladhatnak a vizsgálatban megállapított mintegy 20 %-os szintet. Ami a kiskereskedőket illeti, az üggyel kapcsolatos információkból nem derül ki, hogy hasznukra válna-e az intézkedések hatályvesztése, mivel a mintába kiválasztott importőrök az importárak visszaesését követően nem mindig igazították ki a viszonteladói árakat, amint az az importárak és a viszonteladói árak számtani átlagának 2007 és a felülvizsgálati időszak közötti összehasonlításból látszik.

A fogyasztókat érintő hatásokat illetően még kevésbé valószínű, hogy az intézkedések hatályvesztése alacsonyabb árakat eredményezne, tekintettel arra, hogy a viszonteladói árak a behozatal szintjén jelentkező áringadozások ellenére 2005 és a felülvizsgálati időszak között nagyrészt változatlanok maradtak. Ezenkívül az sem valószínű, hogy a fogyasztók a nagyobb kínálatból profitálhatnának, mivel az ügy nem tartalmaz bizonyítékot arra nézve, hogy a dömpingellenes intézkedések elrendelése hatással lett volna a kínálatra. Mindez azonban semmi esetre sem változtat az átfogó következtetéseken, miszerint nincs nyomós ok arra, hogy ne tartsuk hatályban az intézkedéseket.

- (503) Néhány importőr és szövetségeik szerint a válság hatását alábecsülték, és a hanyatlás hatásai egyre fokozódnak. Először is, ezeket az állításokat nem támasztották alá megfelelően, azaz nem nyújtottak be konkrét adatokat az érintett termékkel kapcsolatban. Amint a (436) és az azt követő preambulumbekendések megállapítják, a válság hatását egészen 2009 júniusáig elemeztük a rendelkezésre álló lehető legjobb adatok alapján, azaz a Bizottság külön kérdőívet küldött ki, hogy konkrétan ezt a kérdést vizsgálja. Az összegyűjtött információk alapján a kapott adatokat körültekintően elemeztük, és egyértelmű, hogy ez az elemzés főként a 2009 júniusáig tartó időszakra vonatkozó adatokon alapul. Azt nem lehet kizárni, hogy a gazdasági válság még hátrányosabban érinti a fogyasztást és az árakat, mint 2009 júniusáig bezárólag, de még mindig érvényes az a következtetés, hogy a 15 %-ot jóval meghaladó nyereségszint mellett nem valószínű, hogy az importőröket hirtelen aránytalanul érintené a dömpingellenes vámok elszigetelt hatása.

Ez annál is inkább igaz, mivel a piac 2009 júniusát követő helyzete nem egyértelműen negatív: néhány tagállamban már a javulás jelei mutatkoznak. Ezért a vizsgálat ezen szakaszában nem tűnik úgy, hogy a válság hatását komolyan alábecsültük volna. Ezenfelül megjegyzendő a fenti adatok fényében, hogy a Bizottság bőven túlteljesítette az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdéséből fakadó jogi kötelezettségeit, amely kimondottan megállapítja, hogy a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat rendszerint nem lehet figyelembe venni.

- (504) Végezetül néhány fél megismételte azon állítását, hogy az uniós érdek szempontjából néhány terméktípust ki kellene zárni a dömpingellenes intézkedések hatálya alól, ugyanis a sport- és szabadidőcsepők gyártásának csupán elhanyagolható része maradt az Unióban. Elhangzott az az érv is, hogy az Unió gyártás hanyatlása olyan megváltozott körülményt jelent, amelyet a hatályvesztéssel kapcsolatos felülvizsgálat során figyelembe kellene venni. Először is hadd emlékeztessünk arra, hogy amint e rendelet (61) preambulumbekendése megállapítja, az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztéssel kapcsolatos felülvizsgálat nem teszi lehetővé az intézkedések hatályának megváltoztatását. De még ha feltételezzük is, hogy ez jogilag lehetséges lenne – mint ahogy nem az –, rá kell mutatni, hogy ez a csökkenő termelésre vonatkozó állítás már az eredeti vizsgálatban is elhangzott, és a végleges rendelet (28) és (38) preambulumbekendése megcáfolta. Mivel ezek a felek nem nyújtottak be új bizonyítékot annak alátámasztására, hogy az említett lábbelik uniós gyártása milyen mértékben zsugorodott az eredeti vizsgálathoz képest, az állítást elutasítjuk, és az ezen rendelet (450) preambulumbekendésében foglalt megállapításokat megerősítjük.

3. A FORGALMAZÓK/KISKERESKEDŐK ÉRDEKE

- (505) Az egyik érdekelt szerint az elemzés mesterséges különbséget tett az importőrök és a kiskereskedők között, és nem vették figyelembe az integrált vállalatok érdekeit, amelyeknek az intézkedések jelentette egész terhet viselniük kell. Először is megjegyzendő, hogy amint a fenti (460) preambulumbekendés jelzi, az egyetlen vállalat, amely kiskereskedőként működött együtt a vizsgálatban, valójában integrált importőr/kiskereskedő volt, tehát az említett integrált vállalatok különleges helyzete mind a mintában szereplő importőrök, mind a kiskereskedők elemzésében érvényesült. Másodszor, minden olyan információt is figyelembe vettünk, amelyeket további, a vizsgálatban nem teljes mértékben együttműködő kiskereskedők bocsátottak rendelkezésre. A Bizottság tehát az integrált vállalatokról rendelkezésre álló minden információt figyelembe vett és elemzett. A fentiek fényében tartatlan az az állítás, hogy a Bizottság az integrált vállalatok érdekét figyelmen kívül hagyta.
- (506) Néhány érdekelt általános kritikát gyakorolt azzal kapcsolatban, hogy az intézkedés kiskereskedőkre gyakorolt hatását nem elemezték kellő részletességgel. Ezt azt állítást nem támasztották alá. Amint a (459) és az azt követő preambulumbekendések kifejtik, a Bizottság proaktív módon ismételt próbált a kiskereskedőktől információkat gyűjteni, de eltekintve attól az egy integrált importőrtől/kiskereskedőtől, aki importőrként működött együtt, nem akadt olyan kiskereskedelmi lánc, amelyik teljes mértékben együttműködött volna a vizsgálatban. Az elemzés a kiskereskedők korlátozott együttműködése ellenére amennyire csak lehetett, figyelembe vett minden olyan információt, amely a kiskereskedelmi szektorról rendelkezésre állt, mint például az érdekelt írásbeli beadványait, a meghallgatásokon elhangzott információkat, piackutatások és tanulmányok eredményeit, valamint a szaksajtót. Tekintettel a fentiekre el kell utasítani azt az állítást, miszerint a Bizottság az intézkedések kiskereskedőkre gyakorolt hatását nem elemezte kellő részletességgel.

- (507) Több fél szerint a Bizottság nem vette figyelembe a kiskereskedők nyereségességére vonatkozó, nyilvánosan elérhető információkat. Az egyik fél szerint a nagyobb uniós kiskereskedők nyereségességére vonatkozó, nyilvánosan elérhető pénzügyi jelentésekből származó adatok igen aggasztó helyzetet tárnak fel, amelyet az elemzés figyelmen kívül hagyott. Néhány fél ugyanígy annak a véleményének adott hangot, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a gazdasági válság milyen súlyosan érintette a kiskereskedelmi ágazatot. Azzal érveltek, hogy noha a nagyobb cipőértékesítési kiskereskedelmi láncok rekordnyereségeket könyveltek el 2008-ban, ez a kivétel a szabály alól, és a kisebb kiskereskedők nagyon nehéz időket élnek. Hadd ismételjük meg e tekintetben, hogy a kiskereskedők csak igen csekély együttműködésre voltak hajlandók: csak egy kiskereskedő/importőr vett részt teljes mértékben a vizsgálatban. Ezenkívül sem a nyilvánosságra hozatal előtt, sem utána nem nyújtottak be konkrét információt a kiskereskedők bőrlábbelivel vagy az érintett termékkel kapcsolatos nyereségét illetően. Ennek ellenére a Bizottság számos más információforrást is figyelembe vett és elemzett, mint például a kiskereskedők beadványait, a piacra vonatkozó információkat, sajtóbeszámolókat, amelyekből az derült ki, hogy a kiskereskedelmi ágazatban igen nagy a szórás a nyereséget illetően: míg egyes kiskereskedők valóban csökkenő árresek és gyengülő keresletet szenvedtek el, a szakajtó más esetekben növekvő eladásokról és bevételekről számolt be. Így a fenti felek által említett, nyilvánosan elérhető információkat figyelembe vettük, de csak részleges képet adtak a helyzetről, ezért számos más információforrást is felhasználtunk, amelyek viszont már a nyereség nagyobb megoszlását jelezték. Következésképpen megállapítható, hogy a Bizottság a gazdasági hanyatlás kiskereskedőkre gyakorolt hatását a rendelkezésre álló információk alapján a lehető legrészletesebben elemezte. Ezért el kell utasítani azt az állítást, hogy a kiskereskedők nyereségességét nem elemeztük megfelelően.
- (508) Néhány fél ellenezte a kiskereskedelmi ágazat általános nyereségességi szintjére és az egyéb lábbelikkel kapcsolatos bevételekre való hivatkozást, mivel ezt a vizsgálat szempontjából lényegtelennek tekintik. Az egyik fél azzal érvelt, hogy ha a vizsgálatot végző hatóság megállapította, hogy az intézkedések kiskereskedőkre gyakorolt hatását más termékek értékesítésével ellensúlyozták, az uniós gyártókkal kapcsolatban is végezniük kellett volna hasonló elemzést. Megjegyzendő, hogy a hasonló termékkel foglalkozó kiskereskedők és uniós gyártók nincsenek ugyanabban a helyzetben, mivel ez utóbbiak főként bőrlábbelit gyártanak, míg a kiskereskedők szélesebb termékpalettával rendelkeznek. A (472) és az azt követő preambulumbekzdésben tett megállapítások tehát továbbra is érvényesek.
- (509) Néhány fél megkérdőjelezte a kiskereskedelmi ágazatra jellemző foglalkoztatásra vonatkozó számadatok pontosságát, és úgy vélte – anélkül, hogy alátámasztották volna ezt az érvet –, hogy több munkahely forog kockán. Megjegyzendő e tekintetben, hogy a kiskereskedelmi ágazatra vonatkozó, a (459) preambulumbekzdésben jelzett foglalkoztatási adatot azon ellenőrzött foglalkoztatási adatok alapján számoltuk ki, amelyek az egyetlen együttműködő importőr/kiskereskedő kiskereskedelmi funkciójához és az érintetttermékhez kapcsolódnak. Ezután becslést végeztünk: a fent említett foglalkoztatási számadatot extrapoláltuk a vállalat által eladott mennyiségek alapján; ezt az érintettterméknek az Unió piacán értékesített teljes mennyiségével hasonlítottuk össze. A kapott becslést összevetettük az egyéb felektől kapott beadványokkal és a piacutalásokkal, amelyek megerősítették a Bizottság által megállapított nagyságrendet. Ennélfogva a fenti érvet elutasítjuk.
- (510) Több fél azzal érvelt, hogy a kiskereskedők számára nehéz feladatnak bizonyul beszerzési forrást váltani, mivel hosszú, bizalmon alapuló kapcsolatot tartanak fenn szállítóikkal, és az ezzel járó költségek és késedelmek megfizethetetlenek. Néhány fél szerint a jelenlegi gazdasági hanyatlás idején az áthelyezési költségek különösen nagy terhet jelentenek a kiskereskedők számára. Elismerjük ebben az összefüggésben, hogy a gazdasági válság idején a váltás költségei gondot okozhatnak néhány kiskereskedőnek. A Bizottság azonban nincs azon az állásponton, hogy a beszerzési forrás váltásával járó költségek és késedelmek megfizethetetlenek lennének. A vizsgálat alatt gyűjtött információk azt sugallják, hogy számos kiskereskedő alternatív források után nézett, és sikerült is váltania aránytalanul negatív hatás nélkül. A fenti érv tehát tarthatatlan.
- (511) Az egyik fél kiemelte, hogy a Kínából és Vietnamból származó bőrlábbeli megnövekedett költségei – és egyéb intézkedések – miatt a versenyképességi szempontból már hátrányos ezekből az országokból beszerezni. Ez az érv, miszerint az érintett országokból történő beszerzés nem jár versenyelőnyvel, nem megalapozott, és nem is tűnik összeegyeztethetőnek azzal a megállapítással, hogy az érintett országokból származó behozatalok összesen még mindig 28 %-os piaci részesedést tudhatnak magukénak a felülvizsgálati időszak alatt. Ezenfelül az az állítás, miszerint az érintett országokban más költségek növekedése is kihatással volt arra, hogy az importőrök milyen forrás használata mellett döntöttek, megerősíti a (402) és az azt követő preambulumbekzdésekben tett megállapítást: úgy tűnik, hogy a dömpingellenes vámon kívül más tényezők is hatással voltak az importőrök/kiskereskedők azon döntésére, hogy beszerzési forrást váltanak. Mivel számos más tényező is szerepet játszik, lehetetlen minden negatív hatást egyetlen intézkedésnek tulajdonítani.
- (512) Több fél szerint a Bizottság nem vette kellőképpen figyelembe, hogy a fogyasztói árak szerkezete megakadályozza, hogy a kis áremeléseket a fogyasztók felé továbbítsák. Ez a kijelentés valójában a Bizottság megállapítását támasztotta alá, miszerint a kiskereskedők felé gyakorolt áremelések túlságosan csekélyek ahhoz, hogy fogyasztói szinten jelentős mértékben érezhetőek legyenek. E tekintetben a (477) preambulumbekzdésre hivatkozunk.

- (513) Az egyik fél szerint az elemzés nem vette figyelembe a kiskereskedelmi ágazatban zajló, kiélezett árversenyt. Ezt az érvet elutasítjuk, mivel a kiskereskedelemben zajló, erős piaci versenyt az elemzés figyelembe vette, lásd a (467) preambulumbekendést.

4. A FOGYASZTÓK ÉRDEKE

- (514) Több fél azzal érvelt, hogy a fogyasztói árak emelkedése magasabb volt a vizsgálat során megállapított mértéknél, és az intézkedések meghosszabbítása esetén a fogyasztói árak tovább növekednének. Mások megkérdőjelezték a Bizottság által használt, a fogyasztói árakra vonatkozó számadatok pontosságát, mondván, hogy ezek az adatok nem terjednek ki minden tagállamra, és az érintett termékek kívüli termékeket is magukban foglalnak. Két fél azt kifogásolta, hogy az egyikük által benyújtott, a kiskereskedelmi árakra vonatkozó ágazatimonding-információt nem vették figyelembe. Hadd emlékeztessünk arra ebben a tekintetben, hogy a kiskereskedelmi árakkal kapcsolatban benyújtott valamennyi információt elemeztük a vizsgálat során, lásd a (463)–(465) preambulumbekendést.

A Bizottság valójában számos forrást felhasznált a kiskereskedelmi árak alakulásának nyomon követésére, mégpedig az együttműködő felektől származó információkat (az együttműködő importőr/kiskereskedő és egyéb adatközlő kiskereskedők nagykereskedői árai, beszerzési árai és viszonteladói árai); számos érdekelt egybehangzó állítását, miszerint a fogyasztói árak nem emelkedtek, valamint statisztikai forrásokból származó adatokat. Ez utóbbi forrás, amelyet a 23. táblázat mutat be, a lent kifejtett okokból megbízhatóbbnak bizonyult, mint a fent említett, a kiskereskedelmi árakra vonatkozó ágazatimonding-információk. Az említett fél által benyújtott adatok valójában szűkebb körűnek, és kevésbé reprezentatívnak bizonyultak, mivel csak a termékkör kis részére vonatkoztak, és egy fontos fogyasztói piacot, az Egyesült Királyságot, amelynek kiskereskedelmi piacára az érdekeltek szerint kiélezett verseny jellemző, nem vettek figyelembe. Ellenben a 23. táblázatban bemutatott információkat nemzeti statisztikai hivataloktól gyűjtöttük (ideértve az egyesült királyságbeli hivatalokat is, amelyek 2005 és a felülvizsgálati időszak között a fogyasztói árak enyhe csökkenéséről számoltak be), és főként az érintett termékre vonatkoznak. Mindenesetre az érdekeltek által a vizsgálat során rendelkezésre bocsátott információk szerény áremelkedésekről, vagy akár -csökkenésekről számoltak be. Ezért a fenti érveket el kellett utasítani.

- (515) Az egyik fél szerint a fogyasztóknak csak nehezen jutnak jó minőségű, de ésszerű áron kínált termékekhez. Mivel ezt az érvet nem támasztották alá, elvetettük.
- (516) Az egyik fél azzal érvelt, hogy a bőrlábbelik terén mutató csökkenő fogyasztás a fogyasztókra gyakorolt negatív hatást jelezte, de állítását nem támasztotta alá. Amint a (482) preambulumbekendés kifejti, a fogyasztói

árak nagyrészt stabilak maradtak, tehát a fogyasztókat nem érték kedvezőtlen hatások. A Bizottság számos olyan tényezőt feltárt, amelyek a bőrlábbelik terén mutató csökkenő fogyasztáshoz vezettek, többek között a változó divatot, ezért nem lehetett azt a következtetést levonni, hogy a csökkenő fogyasztás az intézkedéseknek tulajdonítható. A fenti érvet mindezek alapján elutasítottuk.

5. A NYILVÁNOSSÁGRA HOZATALT KÖVETŐEN TETT TOVÁBBI ÉSZREVÉTELEK

- (517) Két fél állítása szerint az uniós érdek elemzése nem volt teljes, mivel az Unió logisztikai szolgáltatóit (szállítási cégek stb.) nem vették figyelembe az uniós érdek elemzése során. Megjegyzendő, hogy egy ilyen gazdasági szereplő sem jelentkezett, és nem kérte, hogy vegyék figyelembe nézeteit, és e tárgyban nem nyújtottak be információkat. Azt az állítást tehát, miszerint az uniós érdek elemzése nem teljes, elutasítjuk. Ugyanígy néhány fél azt állította, hogy az uniós érdekre vonatkozó részben elemezni kellett volna az intézkedések hatályvesztéséből származó kedvező hatásokat. Ezt az állítást illetően a rendelet (502) preambulumbekendésében azzal kapcsolatban kifejtett magyarázatra hivatkozunk, hogy miért nincs szükség ebben az esetben jogi szempontból ilyen elemzésre.
- (518) A vietnami kormány és a vietnami bőrirpar és cipőgyártók szövetsége szerint az intézkedések folytatása csökkenti az uniós segélyprogramok hatását. A dömpingellenes vámok elrendelése, illetve folytatása szabályos, technikai jellegű következménye annak, hogy a vietnami exportőrökről bebizonyosodott, hogy kárt okozó dömpingtevékenységet folytattak. Minden olyan politikai megfontolás, mint például a fenti, kívül esik a jogi keretrendszeren, tehát nem releváns. Ráadásul nem áll ellentmondásban egymással az a két tény, hogy az Unió egyrészt fejlesztési támogatásban részesíti Vietnomot számos területen, másrészt pedig a nemzetközi kereskedelmi jogszabályokkal összhangban alapos vizsgálatot végzett, amely alapján dömpingellenes vámokat rendelt el.

M. VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

- (519) Az előbb említettekre figyelemmel a bőr lábbelikre vonatkozó dömpingellenes intézkedéseket fenn kell tartani. Mindemellett és tekintettel arra, hogy megállapítást nyert, hogy folytatódik a kárt okozó dömping, valamint hogy az uniós érdek szükségessé teszi intézkedések bevezetését, a jelenlegi eljárást a fenti (324)–(326) preambulumbekendésben említett különleges körülmények jellemzik, amelyeknek a dömpingellenes intézkedések időtartamában is kellőképpen tükröződniük kell. A vizsgálat kimutatta, hogy fennáll a valószínűsége annak, hogy a kár folytatódik rövid/középtávon, amíg az uniós ipar helyreállításának folyamata befejeződik. Ennélfogva az intézkedések időtartamát 15 hónapra kell korlátozni.

(520) Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerint az intézkedések hatálya a hatályvesztéssel kapcsolatos felülvizsgálatot követően öt évvel hosszabbodik meg, hacsak nem állnak fenn olyan különleges okok vagy körülmények, amelyek rövidebb időszak mellett szólnak. Jelen esetben a vizsgálat során bebizonyosodott, hogy az uniós ipar jelentős változásokon ment keresztül a figyelembe vett időszak alatt: megállapítást nyert, hogy az ágazat egyik része átalakította üzleti modelljét, miközben egyre növekvő nyereségre tett szert, a célul tűzött nyereséget megközelítve. Azt is megállapítottuk, hogy ez a csoport mind a forgalmát, mind a mennyiségeket tekintve jelentős terjeszkedésbe kezdett, olyannyira, hogy fokozatosan elnyeli az ágazat másik jelentős részét, amelyik üzleti modelljét nem változtatta meg lényegesen.

(521) A megállapított fejlemények alapján a Bizottság úgy véli, hogy jelen pillanatban az (519) preambulumbekkezdésben meghatározott időszakot követő periódus tekintetében a károkozás folytatásának valószínűsége már nem vehető biztosnak. Ezért nem tekintjük indokoltnak, hogy az intézkedések az említett időszakot követően is hatályban maradjanak.

(522) Emlékeztetni kell arra, hogy a jelenlegi vizsgálat tárgyát képező intézkedéseket a 388/2008/EK rendelet⁽¹⁾ terjesztette ki a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül –, ugyanazon termék behozatalára. E vizsgálat keretében ezzel kapcsolatban nem került sor új tényező előterjesztésére. Ennélfogva a 16,5 %-os végleges dömpingellenes vámot, amely a Kínából származó behozatalra alkalmazandó, ki kell terjeszteni a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül – ugyanazon termék behozatalára.

N. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

(523) Valamennyi érintett felet tájékoztatták a lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a végleges dömpingellenes vámoknak a KNK-ra és Vietnamba történő bevezetését ajánlották. Az alaprendelet rendelkezéseinek megfelelően a felek számára biztosítottak egy időszakot, amely alatt előterjesztést nyújthattak be e nyilvánosságra hozatalt követően. Az érdekelt felek által benyújtott észrevételeket figyelembe vették, és adott esetben azoknak megfelelően módosították a végleges megállapításokat. Valamennyi érdekelt részletes választ kapott észrevételeire.

A fentiekből következik, hogy a dömpingellenes vámokat 15 hónapig fenn kell tartani,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

1. A sportlábbelik, a különleges technológiával készült lábbelik, papucsok és más házicipők és az orrmerevítővel

rendelkező lábbelik kivételével ideiglenes dömpingellenes vám kerül bevezetésre a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr, illetve mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrésszel rendelkező, az alábbi KN-kódok alá tartozó lábbelik behozatalára: 6403 20 00, ex 6403 51 05, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 05, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 05, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 05, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 és ex 6405 10 00⁽²⁾.

A TARIC-kódokat e rendelet melléklete sorolja fel.

2. E rendelet alkalmazásában a következő fogalom meghatározások érvényesek:

sportlábbelik: az 1031/2008/EK rendelet⁽³⁾ I. mellékletében található, a 64. árucsoporthoz tartozó 1. alszámos megjegyzése alkalmazásában meghatározott lábbelik;

különleges technológiával készült sportcipők: sporttevékenység céljára gyártott olyan lábbelik, amelyek egy- vagy többrétegű öntött, de nem direktfröccsöntött, a függőleges és oldalirányú ütések felvételére alkalmas különleges műanyagokból készült talppal rendelkeznek, amelyek műszaki jellegzetességei a gázt vagy folyadékot tartalmazó hermetikus párnázások, az ütéselelyelő vagy -semlegesítő mechanikus alkotórészek és a kis sűrűségű polimer anyagok, amelyek páronkénti CIF-ára legalább 7,5 euro, és amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak: 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98;

ormmerevítővel rendelkező lábbelik: legalább 100 J energiának⁽⁴⁾ megfelelő ütessel szemben védelmet nyújtó beépített orrmerevítővel rendelkező lábbelik, amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak: ex 6403 51 05, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 05, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 05, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 05, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 és ex 6405 10 00;

⁽²⁾ A vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2008. szeptember 19-i 1031/2008/EK rendelet (HL L 291., 2008.10.31., 1. o.) rendelkezései szerint. Az érintett termékek körét az 1. cikk (1) bekezdésében szereplő termékleírás, valamint a megfelelő KN-kódok termékleírásának együttese határozza meg.

⁽³⁾ HJ L 291., 2008.10.31.

⁽⁴⁾ Az ütessel szembeni ellenállás mérésére az EN345. vagy az EN346. európai szabvány az irányadó.

⁽¹⁾ HL L 117., 2008.5.1., 1. o.

papucs és más házicipő: az ex 6405 10 00 KN-kód alá tartozó lábbeli.

3. Az (1) bekezdésben meghatározott és az alábbi vállalatok által előállított termékek vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vám mértéke a következő:

Ország	Vállalat	Dömping-ellenes vám	TARIC kiegészítő kód
KNK	Golden Step	9,7 %	A775
	Összes többi vállalat	16,5 %	A999
Vietnam	Összes vállalat	10,0 %	—

4. A 16,5 %-os végleges dömpingellenes vám, amely a kínai népköztársaságbeli „összes többi vállalattól” származó behozatalra alkalmazandó, kiterjesztésre kerül a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül –, az (1) bekezdésben meghatározott termékek behozatalára. A Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított behozatalra vonatkozó TARIC-kódokat e rendelet melléklete sorolja fel.

5. Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő napon lép hatályba. A rendelet 15 hónapig lesz hatályban.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. december 22-én.

a Tanács részéről
az elnök
A. CARLGREN

MELLÉKLET

Az 1. cikkben meghatározott, bőr, mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrészel rendelkező lábbelikre vonatkozó TARIC-kódok.

KN-kód	A Kínából és Vietnamból származó behozatalra vonatkozó TARIC-kód	A Makaóból szállított behozatalra vonatkozó TARIC-kód
6403 20 00	20, 80	20
6403 51 05	15, 18, 95, 98	15, 95
6403 51 11	91, 99	91
6403 51 15	91, 99	91
6403 51 19	91, 99	91
6403 51 91	91, 99	91
6403 51 95	91, 99	91
6403 51 99	91, 99	91
6403 59 05	15, 18, 95, 98	15, 95
6403 59 11	91, 99	91
6403 59 31	91, 99	91
6403 59 35	91, 99	91
6403 59 39	91, 99	91
6403 59 91	91, 99	91
6403 59 95	91, 99	91
6403 59 99	91, 99	91
6403 91 05	15, 18, 95, 98	15, 95
6403 91 11	95, 98	95
6403 91 13	95, 98	95
6403 91 16	95, 98	95
6403 91 18	95, 98	95
6403 91 91	95, 98	95
6403 91 93	95, 98	95
6403 91 96	95, 98	95
6403 91 98	95, 98	95
6403 99 05	15, 18, 95, 98	15, 95
6403 99 11	91, 99	91

KN-kód	A Kínából és Vietnamból származó behozatalra vonatkozó TARIC-kód	A Makaóból szállított behozatalra vonatkozó TARIC-kód
6403 99 31	91, 99	91
6403 99 33	91, 99	91
6403 99 36	91, 99	91
6403 99 38	91, 99	91
6403 99 91	95, 98	95
6403 99 93	25, 28, 95, 98	25, 95
6403 99 96	25, 28, 95, 98	25, 95
6403 99 98	25, 28, 95, 98	25, 95
6405 10 00	81, 89	81